

Handelingen 24 - 25 - 26 - 27

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1983-1984

Vergaderingen van mei 1984

MONDELINGE VRAGEN

WIJZIGING DECREET LANDELIJK GEORGANISEERDE SPORTVERENIGINGEN

MOTIES BELANGENCONFLICT HERSTELWET

MOTIE BELANGENCONFLICT INTERCOMMUNALES

MOTIES BEVOEGDHEIDSPROBLEMATIEK VOOGDIJ OCMW-RAADSLEDEN
WEZEMBEEK-OPPEM

PERSONEELSFORMATIE ADMINISTRATIE RUIMTELIJKE ORDENING,
LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD

ACTIEVE RECREATIE DDS-DOMEIN NIEUWDONK TE OVERMERE-DONK

BESTRIJDING DOPING IN DE SPORT

VERKAVELINGSPLANNEN PRIVE-DOMEIN DE LIST TE SCHOTEN

LOZING DIERLIJKE FAECALIËN IN OPPERVLAKTEWATEREN

OPRICHTING INSTELLING KIND EN GEZIN

OPRICHTING VLAAMS COMMISSARIAAT-GENERAAL VOOR TOERISME

STIMULATIE KUNSTBELEID

INFORMATIE VLAANDEREN IN HET BUITENLAND

EXPLOITATIEVERGUNNING NV THOVADEC TE HEUSDEN-DESTELBERGEN

AFVALSTOFFENBELEID

Inhoud

Nr. 24 17 mei 1984
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1001

Ontwerp van decreet.

Indiening en verwijzing, blz. 1001

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1001

Ontwerp-resoluties

Indiening en verwijzing, blz. 1001

Brief van het rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 1001

Verslagen

Indiening, blz. 1001

Moties

Indiening, blz. 1002

Jaarverslag

Indiening, blz. 1002

Beraadslagingen van de Vlaamse Executieve

Indiening, blz. 1002

Interpellatie (R.v.O. art. 67)

Indiening, blz. 1002

Mondelinge vraag (R.v.O. art. 66)

Indiening, blz. 1002

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 65)

Indiening, blz. 1002

Vragen (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer J. Gabriels tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de normen voor de aanwerving van personeel voor de diensten van de Vlaamse Gemeenschap, blz. 1003

Vraag van de heer J. Valkeniers tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over een door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve geleide economische missie naar Japan, blz. 1003

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de milieuhinder veroorzaakt ten gevolge van onafgedekte stortplaatsen en de daartoe te nemen maatregelen, blz. 1004

Vraag van de heer D. Vervae tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de mogelijkheid tot het verlenen van overheidssteun aan de biologische land- en tuinbouwers, blz. 1004

Vraag van de heer R. Declercq tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de toe-

wijzing van leningen door het Participatiefonds, blz. 1005

Vraag van de heer D. Vervae tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de onverantwoorde kappingen van meidoorn en andere planten door het Ministerie van landbouw, blz. 1005

Vraag van de heer G. Verhaegen tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over het operationeel maken van de Vlaamse administratie, blz. 1007

Vraag van mevrouw C. Smitt tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, over de overheveling van het Rijksfonds voor sociale reclasering van minder-validen naar de Vlaamse Gemeenschap, blz. 1007

Vraag van de heer D. Vervae tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over het vooropgestelde alternatief in verband met de geplande breekwerf te Pepingen, blz. 1008

Voorstel van decreet van de heer A. Diegenant c.s. houdende wijziging van het decreet van 2 maart 1977 houdende regeling van de erkenning en de subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen - 26 (1981-1982) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1009

Spreekers : de heren R. Peeters, verslaggever, A. Diegenant, W. Seeuws

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1012

Spreekers : de heren A. Diegenant, W. Seeuws

Motie voorgesteld door de heren N. De Batselier, A. De Beul en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1 - 255 (1983-1984) - Nr. 1

Motie voorgesteld door de heren A. Laridon, P. Van Grembergen en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1 - 256 (1983-1984) - Nr. 1

Motie voorgesteld door de heren A. Laridon, P. Van Grembergen en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1 - 257 (1983-1984) - Nr. 1

Bespreking, blz. 1012

Spreekers : de heren N. De Batselier, F. Baert, E. Baldewijns

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1020

Nr. 25 17 mei 1984
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1021

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1021

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1021

Interpellatie

Indiening, blz. 1021

Motie voorgesteld door de heren N. De Batselier, A. De Beul en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1 - 255 (1983-1984) - Nr. 1

Motie voorgesteld door de heren A. Laridon, P. Van Grembergen en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1 - 256 (1983-1984) - Nr. 1

Motie voorgesteld door de heren A. Laridon, P. Van Grembergen en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1 - 257 (1983-1984) - Nr. 1

Bespreking (Voortzetting), blz. 1021

Spreekers : de heren L. De Grève, G. Verhaegen, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, N. De Batselier, F. Baert, E. Baldewijns

Motie voorgesteld door de heren G. Temmerman, H. De Loor, A. De Beul en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Senaat ingediend ontwerp van wet betreffende de intercommunales, Senaat-stuk 529 (1982-1983) - Nr. 1 - 258 (1983-1984) - Nr. 1

Bespreking, blz. 1032

Spreekers : de heren G. Temmerman, A. De Beul, G. Verhaegen, M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden, F. Vermeiren

Voorstel van decreet van de heer A. Diegenant c.s. houdende wijziging van het de-

creet van 2 maart 1977 houdende regeling van de erkenning en de subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen

- 26 (1981-1982) - Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1038

Spreker : de heer W. Seeuws

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer D. Vervaeke tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, over de **bevoegdheidsproblematiek** betreffende de voorgedij inzake verkiezing van de OCMW-raadsleden in Wezembeek-Oppeem

Hoofdelijke stemming, blz. 1039

Motie voorgesteld door de heren N. De Batselier, A. De Beul en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1

- 255 (1983-1984) - Nr. 1

Motie voorgesteld door de heren A. Laridon, P. Van Grembergen en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1

- 256 (1983-1984) - Nr. 1

Motie voorgesteld door de heren A. Laridon, P. Van Grembergen en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1

- 257 (1983-1984) - Nr. 1

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1041

Spreker : de heer P. Van Grembergen

Motie voorgesteld door de heren N. De Batselier, A. De Beul en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1

- 255 (1983-1984) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1041

Sprekers : mevrouw M. Van Puymbroeck, de heer H. Schiltz, Gemeenschapsminister van financiën en begroting

Motie voorgesteld door de heren A. Laridon, P. Van Grembergen en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1

- 256 (1983-1984) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1043

Motie voorgesteld door de heren A. Laridon, P. Van Grembergen en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict

naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1

- 257 (1983-1984) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1044

Motie voorgesteld door de heren G. Temmerman, H. De Loo, A. De Beul en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Senaat ingediend ontwerp van wet betreffende de intercommunales, Senaat stuk 529 (1982-1983) - Nr. 1

- 258 (1983-1984) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1045

Sprekers : de heren G. Temmerman, G. Verhaegen, J. Van Elewycyk

Interpellaties (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, en de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de nieuwe personeelsformatie voor de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu, blz. 1048

Sprekers : de heren J. De Mol, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud

Indiening van moties, blz. 1053

Interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de geplande actieve recreatie in het DDS-domein Nieuwdonk te Overmere-Donk, blz. 1054

Sprekers : de heren J. De Mol, P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud

Interpellatie van de heer J. Caudron tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid, over de bestrijding van de doping in de sport, blz. 1056

Sprekers : de heren J. Caudron, A. Diegenant, R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid

Indiening van moties, blz. 1061

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de verkavelingsplannen voor het privé-domein De List te Schoten, blz. 1062

Sprekers : de heren F. Geyselings, P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud

Indiening van moties, blz. 1066

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister

van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over het lozen van dierlijke faecaliën in de oppervlaktewateren, blz. 1066

Sprekers : de heren F. Geyselings, J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs

Indiening van moties, blz. 1070

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1070

Nr. 26

29 mei 1984
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1071

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1071

Intrekking, blz. 1071

Verslagen

Indiening, blz. 107 1

Opmerkingen van het Rekenhof

Indiening, blz. 107 1

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 65)

Indiening, blz. 1071

Mededeling van de Voorzitter, blz. 1072

Regeling van de werkzaamheden

Wijziging in de orde, blz. 1072

Vragen (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden, over het verenigbaar maken van bepaalde gemeentelijke reglementen inzake aanvullende personenbelasting met het Belgisch-Nederlands verdrag ter voorkoming van dubbelbelasting, blz. 1072

Vraag van de heer W. Seeuws tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de exploitatievergunning voor de firma NV Thovadec te Heusden-Destelbergen, blz. 1078

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over een mogelijk cultureel akkoord met de Duitstalige Gemeenschap, blz. 1073

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over een georganiseerde vertegenwoordiging van de regio's in Europa, blz. 1073

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over het ambtelijk overleg in Beneluxverband betreffende de kaderovereenkomst van de Raad van Europa inzake grensoverschrijdende samenwerking tussen territoriale gemeenschappen of autoriteiten, blz. 1074

Vraag van de heer H. De Loor tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over de verschuiving van de ingangsdatum voor de aanpassing van huurprijzen en de gevolgen daarvan voor de erkende maatschappijen voor sociale woningbouw, blz. 1075

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de gevolgen van de toename van het aantal vossen in sommige delen van het Vlaamse land, blz. 1075

Vraag van de heer T. Kelchtermans tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over de medewerking van maatschappijen voor sociale woningbouw aan de realisatie van projecten in herwaarderingsgebieden en de berekening van huur- en kostprijs, blz. 1076

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over het afsluiten van de telefoon in het Vlaams Cultureel Centrum „De Brakke Grond” te Amsterdam, blz. 1077

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de stand van zaken betreffende de prijsbinding voor boeken, blz. 1077

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over het uitblijven van het antwoord op een reeks vragen vanwege de Commissie voor buitenlands beleid en op een reeks schriftelijke vragen ingediend door een lid van de Raad betreffende internationale culturele samenwerking, blz. 1078

Vraag van de heer L. De Grève tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over het uitblijven van het vijfde decreet in de cultuursector en de daaruit voortvloeiende moeilijkheden voor de initiatieven die niet meer als experiment kunnen worden gesubsidieerd, blz. 1079

Vraag van de heer E. Beysen tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, over het Rijksfonds voor sociale reclassering van minder-validen, blz. 1079

Ontwerp van decreet houdende oprichting van de instelling „Kind en Gezin” — 234 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 1080
Sprekers : mevrouw C. Smitt, verslaggever, mevrouw O. Lefeber, de heren L. De Grève, A. De Beul, mevrouw W. Demeester-De Meyer, de heer J. Valkeniers, mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, de heer L. Van den Bossche

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1095

Nr. 27 29 mei 1984
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1097

Ontwerp van decreet houdende oprichting van de instelling „Kind en Gezin” — 234 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 4

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1097
Sprekers : de heer A. De Beul, mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, de heren G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, J. Valkeniers

Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme — 249 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1104
Sprekers : de heren A. Bourgeois, verslaggever, W. Seeuws, E. Desutter, M. Decoster, A. Diegenant, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1112
Sprekers : de heren K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, A. De Beul, H. Weckx, L. Van den Bossche, mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, de heren L. de Grève, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid

Interpellaties (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer R. Declercq tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over het cultuurbeleid en meer bepaald het kunstbeleid en de maatregelen ter bevordering en de spreiding van de kunst alsmede het stimuleren van de eigen cultuurproductie en de kunstzinnige vorming van de jeugd, blz. 1117

Sprekers : de heren R. Declercq, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur

Ontwerp van decreet houdende oprichting van de instelling „Kind en Gezin” — 234 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmingen, blz. 1122
Sprekers : de heren J. Valkeniers, H. de Bruyne, A. De Beul

Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme — 249 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemmingen, blz. 1126
Sprekers : de heren J. Van Elewuyck, G. Verhaegen, A. De Beul

Hoofdelijke stemming, blz. 1126

Moties tot besluit van de interpellatie van

de heer J. De Mol tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, en de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de nieuwe personeelsformatie voor de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu

Hoofdelijke stemming, blz. 1127
Spreker : de heer J. Van Elewuyck

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de verkavelingsplannen voor het privé-domein De List te Schoten

Hoofdelijke stemming, blz. 1127

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over het lozen van dierlijke faecaliën in de oppervlaktewateren

Hoofdelijke stemming, blz. 1127
Spreker : de heer J. Van Elewuyck.

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer J. Caudron tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid, over de bestrijding van de doping in de sport

Hoofdelijke stemming, blz. 1129

Interpellaties (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer J. Valkeniers tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over de informatie betreffende Vlaanderen naar het buitenland toe, blz. 1130

Sprekers : de heren J. Valkeniers, J. Buchmann; Gemeenschapsminister van huisvesting

Interpellatie van de heer W. Seeuws tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de exploitatievergunning voor de firma NV Thovadec te Heusden-Destelbergen, blz. 1132

Sprekers : de heren W. Seeuws, P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud

Interpellatie van de heer L. Vanvelthoven tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de ophaling en verwijdering van de huishoudelijke afvalstoffen in Limburg en het gebrek aan een beleid ter voorkoming en terugwinning van afvalstoffen, blz. 1134

Sprekers : de heren L. Vanvelthoven, J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs

Indiening van moties, blz. 1140

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1141

VOORZITTER : de heer J. Pede

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 14 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

H. Boel ; gezondheidsredenen.

G. Cardoen, H. Knuts, A. Laridon, J. Verniers ; buitenslands.

R. Van Steenkiste ; ambtsverplichtingen.

ONTWERP VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : Het volgende ontwerp van decreet werd ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende aanvulling van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw
— 260 (1983-1984) — Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor ruimtelijke ordening, **landinrich-**

ting en natuurbehoud.

VOORSTEL VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : Het volgende voorstel van decreet werd ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer J. Valkeniers c.s. houdende organisatie van subregionale vertrouwensartscentra ter preventie en behandeling van kindermishandeling en kinderverwaarlozing
— 261 (1983-1984) — Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor bijstand aan personen.

INTERPELLATIE

Indiening

De Voorzitter : De volgende interpellatie werd ingediend :

- door de heer J. Valkeniers tot de heer J. Buchmann, **Gemeenschaps-**minister van huisvesting, over de informatie betreffende Vlaanderen naar het buitenland toe.

MOTIE voorgesteld door de heren N. De Batselier, A. De Beul en J. Van Elewyck betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) — Nr. 1
— 255 (1983-1984) — Nr. 1

MOTIE voorgesteld door de heren A. Laridon, P. Van Grembergen en J. Van Elewyck betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) — Nr. 1
— 256 (1983-1984) — Nr. 1.

MOTIE voorgesteld door de heren A. Laridon, P. Van Grembergen en J. Van Elewyck betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) — Nr. 1
— 257 (1983-1984) — Nr. 1

Bespreking (Voortzetting)

De Voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van de bespreking van de drie moties betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) — Nr. 1, waarvan de eerste wordt voorgesteld door de heren De Batselier, De Beul en Van Elewyck en de overige twee door de heren Laridon, Van Grembergen en Van Elewyck.

De heer De Grève heeft het woord.

De heer L. De Grève (*op de tribune*): Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, elke aandachtige lezer van de vier moties, houdende een **belangenconflict** met de nationale wetgever, heeft vastgesteld dat er drie zijn die uitgaan van de bedoeling om de werkzaamheden van de Kamer inzake de **herstelwet** te blokkeren en één om het onderzoek van een ontwerp dat in de Senaat aanhangig is, te vertragen.

Het is dus goed dat we de vrijheid hebben de verschillende punten, ook al loopt hun inhoud uiteen, te groeperen, en ze aan één en dezelfde maatstaf te toetsen.

We staan hier in de Vlaamse Raad voor moties die uitgaan van leden behorend tot strekkingen die in het nationale parlement een andere bedoeling hebben dan de politieke formatie waartoe ik behoor.

Bij het onderzoek van de middelen die ze kunnen aanwenden om de vooruitgang van de besprekingen aldaar te belemmeren, hebben ze vanzelfsprekend gedacht aan de procedure van het belangenconflict in de Vlaamse Raad.

Wij zijn het eens dat wij telkens weer als opdracht hebben na te gaan of het nationale parlement en de nationale regering en de Franse Gemeenschapsraad of de Waalse Gewestraad de wetten van 1980 eerbiedigen, zoals ook de andere instellingen dit tegenover de Vlaamse Gemeenschap doen.

En er bestaat wel eens aanleiding om de belangen van de Vlaamse Gemeenschap op het **voorplan** te schuiven als ze echt wordt benadeeld door bepaalde initiatieven met een zeer duidelijk inzicht om ons te schaden, vaak ingevolge een **overschrijding** van een welbepaalde bevoegdheid. In het verleden hebben we dit meermaals met algemene instemming gedaan. Maar er moet ook echt aanleiding toe bestaan en men mag niet per se verwachten van nationale **meerderheids**-partijen dat zij zich hier laten gebruiken om de politiek op nationaal vlak van de oppositie te voeren, tenzij er werkelijk redenen zouden bestaan; en dat willen wij nu onderzoeken.

Ik kom allereerst tot het voorstel num-

mer 255 van de heer De Batselier en **consoorten**.

Hij verwijst naar 2 stukken :

1) het advies van de Raad van State stuk 927, nummer 1, bijlage, waarin deze instelling oordeelt dat er een verband is tussen de aangelegenheden waarvoor de Gewesten bevoegd zijn en die van het **hoofdstuk IV**, afdeling 1 van het ontwerp-herstelwet, thans in bespreking bij de Kamer ;

2) naar de ontwerp-resoluties betreffende de beleidsnota DIRV-actie, thans in bespreking in de bevoegde commissie van de Vlaamse Raad.

Wat het eerste betreft, dient gesteld te worden dat de Raad van State problemen oproept in verband met de wederzijdse bevoegdheden van Gewesten en nationale overheid. De discussie in de Kamercommissie heeft aangetoond dat de regering en bepaalde groepen het met elkaar niet eens zijn over de draagwijdte van het door de Raad van State gegeven advies.

De regering kleeft trouwens de stelling aan door de Raad van State ingenomen in verband met het **Participatiefonds** en niet de redenering die de Raad van State laatst heeft gevolgd.

Het is echter hier niet het ogenblik om over die discussie uit te weiden. Daar de regering met de Executieve geen consensus heeft kunnen bereiken in het Overlegcomité van 8 mei over de vraag of er al dan niet **bevoegdheids**overschrijding is, zal de Kamer zelf zich moeten uitspreken over deze prejudiciële kwestie wat betreft de door de motie aangeklaagde ongeoorloofde inmenging van de nationale overheid. Dat is dus een discussie over de bevoegdheid.

Intussen moeten wij ons hier de vraag stellen of de Vlaamse Gemeenschap in haar belangen is geschaad, los van het feit dat er nog een **bevoegdheids**-probleem kan rijzen. Daarop antwoorden de indieners positief. Zij verwarren echter de twee begrippen, waarvan het ene een zuiver juridisch en het andere een eerder feitelijke aangelegenheid betreft.

Om op de vraag dan of, los van de **bevoegdheids**discussie, er toch een **be-**

langenconflict zou moeten aanhangig gemaakt worden zou men moeten aantonen, door welke bepalingen de Vlaamse Gemeenschap in haar belangen zou zijn geschaad. Daarvoor zijn de **ontwerp**-resoluties betreffende de DIRV-actie ook niet dienend.

Immers, het bijzonderste kenmerk van het voorgestelde **reconversie**beleid bestaat in het ter beschikking stellen aan de Gewesten van financiële middelen, gebonden aan bepaalde voorwaarden.

De middelen kunnen dan door de Gewesten worden gebruikt voor de uitoefening van hun exclusieve bevoegdheid inzake het openbaar industrieel initiatief op gewestelijk vlak.

De Gewesten krijgen aldus de volgende mogelijkheden.

1. Afbakening van de **reconversie**zones na eensluidend advies van de Gewesten. Ter zake heeft de regering nog een amendement ingediend, aldus de Gewesten ter wille zijnde, na het jongste overleg.

2. De Gewestelijke **Investeringsmaatschappij** en en de Gewestexecutieve oordelen vrij over de projecten die worden voorgesteld en beslissen over hun al of niet participatie.

3. In de geregionaliseerde sectoren behoort het initiatief tot de **Gewestelijke Investeringsmaatschappij** en dit op exclusieve wijze; slechts op hun verzoek kan de NIM mede optreden.

4. De Gewesten oordelen welke bij komende bepalingen het af te sluiten **reconversie**contract zal behouden.

5. Zij zelf beslissen of het al dan niet met aandelen zonder stemrecht is dat ze participeren, en zij behouden de opbrengst van de verkoop van hun **reconversie**-aandelen.

Men moet eens aantonen op welk punt de Gewesten in hun belangen zijn geschaad.

Uit wat voorafgaat moet ik, wat mij betreft, besluiten dat er geen reden bestaat om een belangenconflict in deze materie uit te lokken.

Wat meer is, de Vlaamse Executieve heeft gesteld, na het eerste overleg

De Grève

over het voorontwerp, dat mits vol-
doening te bekomen op enkele pun-
ten — wat werd ingelost — zij **inhoude-**
lijk op een aantal punten tegemoetko-
ming had ondervonden en dat zij, glo-
baal, vanuit een pragmatische bena-
dering met het voorgelegde ontwerp
kon instemmen, zonder afstand te
doen van haar principiële standpunt
inzake de exclusieve bevoegdheid
voor het openbaar industrieel initia-
tief op gewestelijk vlak.

Ik kom thans tot de motie nummer
256 in verband met het wetenschap-
pelijk onderzoek. Het is juist, zoals de
motie stelt, dat de exclusieve be-
voegdheid van de Gemeenschappen
niet mag worden betwist wat betreft
het toegepast wetenschappelijk on-
derzoek met betrekking tot materies
die tot de bevoegdheid van de Ge-
meenschap of het Gewest behoren.

In die zinsnede zit echter een dubbele
beperking :

- het gaat enkel om het toegepast we-
enschappelijk onderzoek ;
- het betreft enkel de materies waar-
voor de Gemeenschap bevoegd is.

Welnu, artikel 82 van de herstelwet —
in onderzoek — bevat een algemene
opdracht voor de nationaal bevoegde
Ministers inzake wetenschapsbeleid
en universitair onderzoek, namelijk
een meerjarenplan opstellen, met
prioritaire programma's, om de meest
efficiënte aanwending van de geaffec-
teerde kredieten van de Staat te berei-
ken. Het plan moet door de Minister-
raad goedgekeurd worden en aan het
Parlement ter kennis gebracht.

Die tekst laat niet toe een **intentiepro-**
ces te maken tegenover de nationale
wetgever, want in artikel 82 zijn er
geen nauwkeurige omschrijvingen
noch wat betreft de aard van de weten-
schappelijke activiteiten noch wat be-
treft de omvang van de middelen.

De reden waarom de Vlaamse Raad,
volgens de auteurs van de motie, in
zijn belangen zou worden geschaad, is
een hypothetische reden. Zij zeggen
immers dat het zou zijn „in de mate
dat enzovoort”.

Wie kan *hic et nunc* volhouden dat we
in die hypothese zullen zijn ? Zeker

niet op grond van de tekst van artikel
82. Integendeel, deze stelt dat de kre-
dieten die de Staat zelf rechtstreeks
aan het wetenschappelijk onderzoek
van allerhande aard, aan de weten-
schappelijke openbare activiteiten en
aan de internationale **wetenschappe-**
lijke activiteiten besteedt, zullen wor-
den opgetrokken om een bepaald peil
vanaf 1989 te bereiken.

Ik zou mij zuiver politiek opstellen in-
dien ik hier zou zeggen dat wij ons
daarover als nationaal mandataris
moeten verheugen. Maar niet alleen
als nationaal maar ook als mandataris
behorend tot een van de Gemeen-
schappen, want het kan niet anders
dan dat de Vlaamse Gemeenschap
daarbij een even groot belang heeft.

Een belangenconflict moet dus niet
uitgelokt worden.

De enige opmerking die pro memorie
daarover moet worden gemaakt, is dat
het bij deze gelegenheid goed is eraan
te herinneren, zoals ook de Raad van
State dat doet, dat de verhoging van
de inspanningen voor het weten-
schappelijk onderzoek niet mag uit-
monden op een verkrachting van de
bepalingen van de bijzondere wet op
de staatsvorming, die correct moe-
ten nageleefd worden wat betreft het
toegepast wetenschappelijk onder-
zoek in gewest- en **gemeenschaps-**
materies.

Wat document 257 inzake het onder-
wijs betreft moeten wij eerst even na-
gaan waarover het precies gaat.

De indieners pogen andermaal in de-
ze materie via het mechanisme van de
schorsing van de procedure het onder-
zoek van de herstelwet bij de Kamer
van Volksvertegenwoordigers te blok-
keren.

Het inroepen van mogelijke schade of
benadeling van de Vlaamse Gemeen-
schap en schending van de belangen
van de Vlaamse Raad is — zoals ik ook
zei inzake de andere materies — een
daartoe geëigend middel.

Het vermeende belangenconflict
wordt gebaseerd op de doelstellingen
van de artikelen 83 en 85 van de **her-**
stelwet. Artikel 83 regelt het **afzon-**
derlijk beheer in het rijksonderwijs
met het doel aan scholengroepen als

staatsdienst een grotere autonomie te
geven teneinde, door een grotere ver-
antwoordelijkheid in hoofde van het
beheer van de scholen, te komen tot
een betere beheersing van de **wer-**
kings- en uitrustingsuitgaven.

Tot staving van hun stelling roepen de
indieners twee argumenten in. Ten
eerste, dat een consensus onder de
vier Vlaamse partij en en de Executieve
tot stand is gekomen, waarin zou
zijn gesteld dat de regeling van het au-
tonoom beheer bij decreet moet ge-
beuren. Dit is een extrapolatie. Ten
tweede, dat alle middelen reeds zijn
verworven om inzake het kunstonder-
wijs van het Rijk, de Gemeenschap-
pen te laten opereren.

Hierover hebben wij volgende opmer-
kingen.

Tot nu toe wordt het rijksonderwijs —
ook de inrichting ervan — door een na-
tionale Minister beheerd met uitzon-
dering van een feitelijk tot stand geko-
men toestand inzake het kunstonder-
wijs, en dit op grond van een al of niet
schriftelijk akkoord tussen de nationa-
le Nederlandstalige Minister en een
Gemeenschapsminister. Dit akkoord
mist echter elke zuivere juridische ba-
sis.

De heer J. Van Elewyck : En de begro-
ting ?

De heer L. De Grève : Dit akkoord mist
echter elke zuivere juridische basis,
alsmede de tussen de vier Vlaamse
partij en overeengekomen definities
van wat inzake **onderwijs saangelegen-**
heden krachtens de Grondwet niet tot
de bevoegdheid van de Gemeen-
schappen behoort.

Een bewijs daarvan is de op een ande-
re wijze tot stand gekomen feitelijke
verdeling van bevoegdheden in Wal-
lonië, tussen de nationale Minister en
de Gemeenschapsminister.

Overigens, in het Schoolpact zeggen
artikelen 2 en 3 dat de Minister van
nationale opvoeding de inrichtende
macht is van het rijksonderwijs. Alle
bestuurshandelingen zijn tot dusver
door de nationale Minister gesteld.

Ondanks talrijke besprekingen heb-
ben de Gemeenschappen de in de
herstelwet geviseerde materie nog

De Grève

niet tot zich getrokken.

Het tot stand gekomen akkoord onder partij en is weliswaar een merkwaardige poging om, in afwachting van de communautarisering van het onderwijs in zijn geheel — en waarvoor een grondwetsherziening noodzakelijk is — een aantal begrippen die niet tot de Gemeenschappen behoren in restrictieve zin te definiëren, maar het treedt ook het standpunt bij van de Executieve om over de overheveling van de inrichtende macht van het rijksonderwijs naar de Gemeenschappen een akkoord uit te werken tussen de regering en de Executieve.

Het moge volstaan te verwijzen naar de verschillende stellingen, geponeerd in de standpuntbepaling van de Executieve wat fase 1 van de communautarisering betreft, die slaat op de uitvoering van artikel 59bis, § 2, 2°.

Ik citeer onder meer punt 3, 5 van de standpuntbepaling van de Executieve: „de uitvoering van de Grondwet onderstelt tevens een akkoord tussen regering en de betrokken Executieve omtrent de wijze waarop de bijkomende gecommunautariseerde materies met de bevoegde administratieve diensten zullen worden overgeheveld en gefinancierd met inachtnaam van wat is gesteld onder een ander punt. Dat geldt — zo zegt de standpuntbepaling — onder meer voor de overheveling van de inrichtende macht van het rijksonderwijs naar de Gemeenschappen”.

Maar intussen is dit nog niet gebeurd. Het is wenselijk voor iedereen dat aan de onduidelijke toestand inzake onderwijsbevoegdheden een einde komt. Daarover zijn wij het ook eens.

Doch het is niet naar aanleiding van de herstellwet dat dit kan gebeuren en zeker niet met het oog op de blokkering ervan. Los daarvan moet het gesprek worden gevoerd met het oog op een duurzame oplossing.

Ook op dit punt zullen wij bijgevolg het belangenconflict niet invoeren. **(Applaus bij de PW en de CVP)**

De Voorzitter : De heer Verhaegen heeft het woord.

De heer G. Verhaegen (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik heb vorige week in de Commissie voor financiën van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, zoals vele collega's, heel aandachtig geluisterd naar de diverse standpunten. In verband met het eerste standpunt heeft collega De Batselier deze ochtend nog enkele argumenten toegevoegd aan het betoog dat hij vorige week in de Commissie heeft gehouden. Collega Baert heeft vooral de band proberen te leggen tussen de bevoegdheidsconflicten en de belangenconflicten. Collega Baldewijns had het over het onderwijs. Ik zal in mijn uiteenzetting de drie moties samen behandelen; de andere motie zal ik apart bespreken.

Bij het voorbereiden van deze uiteenzetting is voor mij duidelijk gebleken en deze ochtend wordt het nog eens bevestigd, dat wij eigenlijk onze discussie voeren over waar nu precies de bevoegdheid ligt. Is er een overschrijding van bevoegdheid? Is er een conflict? Wij hebben hiervan verschillende interpretaties gehoord in verband met economische expansie, openbaar industrieel beleid, waar ligt de schroef, waar ligt de overbrugging, en dit in de terminologieën die wij ook vorige week in de Commissie voor financiën hebben gehoord.

Collega Baert heeft aan het einde van zijn betoog zeer scherp de vraag gesteld, en ik herhaal ze: „Zal er telkens er een bevoegdheidsconflict is ook automatisch een belangenconflict zijn?” Daar gaat het vandaag om.

We discussiëren vandaag inderdaad enkel over een belangenconflict en niet over een bevoegdheidsconflict.

Er moet dan ook uitdrukkelijk bewezen worden dat er een belangenschade is gebeurd. Het is dan ook van uitzonderlijk belang te bepalen wat de inhoud van een belangenconflict is. Moet er reeds een reële schade zijn of is het voldoende dat er gevaar voor eventuele schade bestaat? Moet er reeds voldoende zekerheid zijn over de inhoud van een bepaalde maatregel die een gevaar van belangenschade kan inhouden?

Wij moeten daarenboven dit wapen van het belangenconflict met de nodige

ge voorzichtigheid hanteren. Deze procedure kan een belangrijke ontregeling van de parlementaire werkzaamheden meebrengen. Wanneer dit verantwoord is, moet men niet aarzelen om dit wapen te gebruiken maar het moet telkens afgewogen worden of het verantwoord is of niet.

Wij hebben in deze Vlaamse Raad reeds dikwijls moties betreffende belangenconflicten, vooral ten opzichte van de Waalse bevoegdheidsconflicten, gediscussieerd en gestemd. Vandaar mijn vraag: wat is nu precies de inhoud van een belangenconflict? Moet er reeds reële schade zijn? Moet er eventueel gevaar voor belangenschade bestaan? Moet men zeker zijn over de concrete inhoud van het ontwerp of de maatregel vooraleer een conflictsituatie kan ontstaan?

In elk geval zal men toch veel duidelijker dan in de algemene omschrijving die nu in de voorstellen van motie naar voren is gekomen — dit is geen kritiek, het is een vaststelling — het bewijs moeten leveren van de aangebrachte schade vooraleer men overgaat tot een procedure die niet te onderschatten is.

Wij moeten ons er goed rekenschap van geven dat deze procedure en de twee procedures die wij hebben uitgewerkt voor conflicten inzake bevoegdheid en schending van belangen, in grote mate de parlementaire procedure kunnen onderbreken, schorsen en belemmeren. Ik betwist deze procedures niet, wij hebben ze gestemd en zullen ze ook toepassen wanneer daar redenen toe zijn. Het is echter een delicaat en gevaarlijk wapen dat met zorg en voorzichtigheid moet gehanteerd worden, willen wij niet in een escalatie komen van conflicten tussen de gewestelijke wetgever — dus de Vlaamse en de Waalse — en de nationale wetgever.

Ik ben niet de enige vanuit de meerderheid die dit probleem naar voren heeft gebracht. Er zijn ook collega's uit andere fracties dan de mijne die de laatste weken in verband met deze discussie zeer duidelijk de vraag hebben gesteld op welke wijze wij deze overlegprocedure moeten toepassen. Wat is het schorsend effect ervan? Hoe kunnen wij ze toepassen op een

Verhaegen

wijze waardoor wij de structuur van ons parlementair stelsel niet nodeloos opschorten, in gevaar brengen of bemermeren? Die vragen wilde ik even eerst pomen vooraleer tot de grond van de zaak over te gaan.

Ik zal mij niet zozeer bezighouden met de bevoegdheidsconflicten, want het gaat hier inderdaad over een belangenconflict.

Eerst zal ik mijn mening doen kennen over de eerste motie ingediend door de heer De Batselier in verband met het reconversiebeleid.

Ik geloof dat het de tweede maal is dat wij in deze Vlaamse Raad de discussie over een belangenconflict aangaan. Ik zou hier zeer duidelijk het onderscheid willen maken tussen bevoegdheidsconflicten en het bewijs van schade toegebracht aan de Vlaamse Gemeenschap.

De eerste motie heeft betrekking op het door de regering voorgestelde reconversiebeleid in de herstellwet. Het hoofdenmerk van het door de regering voorgestelde reconversiebeleid bestaat er onder andere in, onder bepaalde voorwaarden, financiële middelen ter beschikking te stellen die door de Gewesten kunnen worden gebruikt voor de uitoefening van een exclusieve bevoegdheid inzake het openbaar industrieel initiatief op gewestelijk vlak. Dit is de bedoeling van de artikelen waarover wij al enkele weken discussiëren.

Ik wil hierbij de opmerking maken of wij werkelijk van een belangenschade kunnen spreken wanneer de nationale overheid bijkomende financiële middelen verschaft, al bepaalt zij wel de voorwaarden — dat wil ik grif toegeven — om deze bijkomende financiële middelen te ontvangen voor de uitbouw van een ruimer reconversiebeleid in het Vlaamse Gewest. Zelfs wanneer men aanvaardt dat het niet gaat over openbaar industrieel beleid maar over economische expansie, zoals collega De Batselier beweert, is inzake economische expansie het normatief kader waarbinnen de economische bedrijvigheid wordt uitgeoefend een nationale aangelegenheid. Er

werden in dit verband trouwens enkele voorbeelden gegeven in de Commissie.

Daartegenover staat dat het voorgestelde reconversiebeleid aan de Gewesten de middelen verschaft om hun bevoegdheid inzake openbaar industrieel beleid op gewestelijk vlak uit te oefenen. Nergens wordt beweerd dat wij dit niet meer zouden kunnen doen op gewestelijk vlak, wel integendeel.

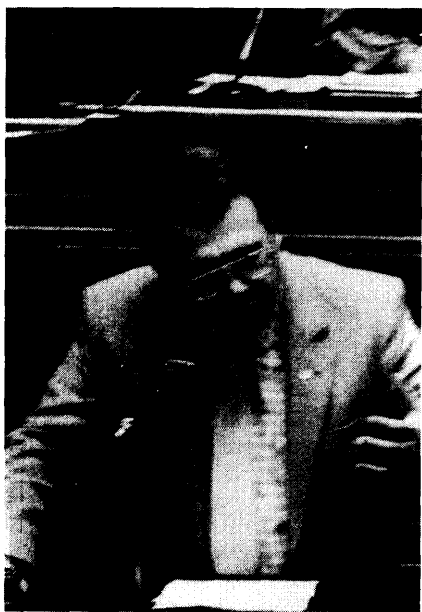
De Gewesten krijgen meer bepaald volgende mogelijkheden ter zake. Reconversiezones kunnen slechts worden afgebakend na eensluitend advies van de Gewesten. De Gewestelijke Investeringsmaatschappij en de Gewestexecutieven beoordelen zelf de projecten die hen worden voorgesteld en beslissen zelf of zij daarin al dan niet zullen participeren. Ik verwijs hier naar de opmerking die collega De Batselier deze ochtend heeft gemaakt nopens de facultatieve keuzemogelijkheden van de Gewesten. In de geregionaliseerde sectoren behoort het initiatief exclusief tot de Gewestelijke investeringsmaatschappijen. Slechts op hun verzoek kan de Nationale Investeringsmaatschappij mede optreden. Het af te sluiten reconversiecontract kan de bij komende bepalingen bevatten die door de Gewesten nuttig of noodzakelijk worden geacht en de Gewesten beslissen zelf of zij voor hun participatie al dan niet aandelen zonder stemrecht aanvaarden.

Wanneer ik dit alles bekijk, meen ik het recht te hebben te betwisten — of in elk geval te betwijfelen — of de schending van belangen hier werkelijk bewezen is. Ik meen dat dit niet het geval is omdat financiële middelen worden toegekend aan de Vlaamse Gemeenschap en de reconversiezones na eensluitend advies van de Executieven worden afgebakend. De Gewesten bepalen dus zelf welke gebieden in aanmerking komen als reconversiezone. Bovendien bepalen zij grotendeels de inhoud van de reconversiecontracten. Ik moet toegeven dat het normerend kader weliswaar door de nationale overheid wordt opgelegd.

Ik besluit evenwel dat hier geen sprake is van een belangenschade en sluit

mij dan ook aan bij de laatste zin van het jongste advies van de Vlaamse Executieve, namelijk dat onder voorbehoud van de latere regeling van het nieuw statuut, artikel 8, de Vlaamse Executieve globaal vanuit een pragmatische benadering — denken wij aan de discussie die hier deze morgen plaatsvond en aan de toespraak van collega Baert — kan akkoord gaan met het voorgelegde en geamendeerde ontwerp van wet. „Zij doet daarmee evenwel in geen enkele mate afstand van het principieel standpunt ten aanzien van haar exclusieve bevoegdheid voor het openbaar industrieel initiatief op gewestelijk vlak.” Dit werd duidelijk bepaald door de Vlaamse Executieve. Ik wens mij ook vanuit mijn fractie aan te sluiten bij dit politiek standpunt.

Ik kom nu tot de tweede motie : het toegepast wetenschappelijk onderzoek. Waarover gaat het? Artikel 82 van de herstellwet geeft de opdracht aan een reeks Ministers om een meerjarenplan in te dienen teneinde het wetenschappelijk potentieel van België te bevorderen, te verbeteren en te coördineren, prioritaire programma's en acties te omschrijven en vast te leggen. Het plan zal worden opgesteld — dit wil ik benadrukken — op grond van een oogmerk volgens hetwelk het totale bedrag van de kredieten geleidelijk zal worden opgetrokken om vanaf 1989 af 2,8 ten honderd te bedragen van de totale rijksuitgaven min de last van de rijksschuld en de overdrachten aan Gewesten en Gemeenschappen. Het plan zal door de Ministerraad worden goedgekeurd en vóór 31 december 1984 aan het Parlement ter kennis worden gebracht. Het artikel bevat dus geen preciseringen. Men kan nu niet zeggen dat de belangen van het Vlaamse Gewest op een of ander punt zijn geschaad. Het bewijs daartoe is op dit ogenblik niet geleverd. Wel omvat het artikel een aantal belangrijke principiële opties : het versterken van het wetenschappelijk onderzoek, het nastreven van een grotere efficiëntie en een meerjarenplanning. Men kan dus zeer duidelijk stellen dat er hier geen conflict is van belangen, geen uitspraak over het percentage en het deel dat aan de Gewesten zal worden toegekend. Dit alles is nog te regelen materie. Men kan toch

De heer E. Baldewijns (SP) op de tribune

moeilijk beweren, geachte collega's, dat de reeks algemene principes, waarvan men de concrete uitwerking moet definiëren, waar het Parlement nog inspraak heeft, waar ook het gezag van de Executieve ten opzichte van de Minister van wetenschapsbeleid duidelijk een belangrijke rol zal spelen, onze belangen zouden schaden. Integendeel is het voor ons een voordeel dat het wetenschappelijk onderzoek in ons land op een bepaald ogenblik over grotere financiële middelen zou beschikken en dat Vlaanderen ook zijn rechtmatig deel van dit hoger financieel potentieel aan wetenschappelijk onderzoek zou kunnen opeisen. Hier doe ik geenszins afbreuk aan de uiteenzetting die ik heb gehouden bij de bespreking van de begroting enkele maanden geleden en steun ik volledig de herhaalde eis van de Vlaamse Executieve om de hefboomen van dit toegepast wetenschappelijk onderzoek ook naar Vlaanderen te laten gaan. Ik kan dus met een gerust gemoed mijn oproep hernieuwen tot alle fracties van de Vlaamse Raad, met

name dat er geen conflict van belangen is maar dat wij integendeel de vraag van de Executieve volkomen steunen om op een bepaald ogenblik — dat trouwens reeds afgesproken is met de nationale regering — ook in de praktijk het engagement van de nationale regering uit te voeren tot uitbreiding van de mogelijkheden van de Vlaamse Executieve.

Derde motie : het onderwijs. Ook hier wil ik geen afbreuk doen aan vroegere uiteenzettingen bij de begroting. Wij blijven voorstander van een **communautariser**ing van het onderwijs. Ik heb hier een bundeltje met de **standpuntbepaling** van de Vlaamse Executieve in verband met de **communautariser**ing van het onderwijs, dat eveneens de overeenkomst tussen de partijvoorzitters bevat. Ieder van u heeft dit bundeltje ontvangen zodat de discussie over deze documenten kan plaatsvinden wanneer men wil. Bij herhaling hebben we reeds gesteld in welk kader en onder welke voorwaarden een dergelijke **communautariser**ing ons inziens kan plaatshebben. Vanuit de Vlaamse Gemeenschap heeft men reeds enkele richtlijnen waarnaar men zich moet richten, maar wij hebben op dit ogenblik geen enkel concreet decreet, voorstel of initiatief om deze wilsverklaring ook in praktijk om te zetten. Ik verklaar u waarom.

Alle Vlaamse partijen — ook mijn partij — wensen dat heel het onderwijs, en dus ook de inrichtingen van het rijksonderwijs, overgaat naar de Vlaamse Gemeenschap. Tegelijk moet echter ook het beleid ten overstaan van het gesubsidieerd onderwijs door de Gemeenschap kunnen worden overgenomen. Het is ondenkbaar dat het gesubsidieerd onderwijs nationaal zou zijn, terwijl het rijksonderwijs gemeenschapsmaterie zou worden. Uit de ervaring van de vorige jaren weten wij daarenboven dat men best globaal samenhangende pakketten overhevelt of de miserie begint opnieuw. Als wij het onderwijs niet globaal overhevelen krijgen wij dezelfde situatie als bij de economische expansie, het openbaar industrieel beleid en andere domeinen.

Het akkoord van de Vlaamse partijen

houdt in dat de Executieve, zodra zij de inrichtende macht wordt van het rijksonderwijs — wat ze nu nog niet is — een aantal bevoegdheden bij decreet naar een autonome raad zou delegeren. Men kan echter niets delegeren dat men niet heeft. Alle partijen waren het erover eens dat een dergelijk decreet slechts uitwerking kan hebben zodra de inrichting van het rijksonderwijs overgaat naar de Gemeenschap. Het is zeer de vraag of artikel 59bis van de Grondwet dit toelaat. Zowel de adviezen van de Raad van State als een recent standpunt van het Rekenhof staan hier negatief tegenover. Toch werd afgesproken een definitief standpunt in te nemen nadat een voorontwerp van decreet betreffende de autonome raad aan de Raad van State zou zijn voorgelegd.

Essentieel is dat een dergelijke overheveling gepaard gaat met waarborgen voor schoolvrede, de vrije keuze en de gelijke behandeling van de schoolnetten. De financiering hiervan moet bij middel van *ristorno's* gebeuren.

Mag men dan zeggen dat in de herstellwet geen concrete toepassing van de Grondwet of van ons institutioneel recht, zoals wij het nu kennen, is gebeurd ? De nationale Minister heeft het beheer van het rijksonderwijs onder zijn bevoegdheid. Wij blijven voorstander van deze overdracht, maar de politieke voorwaarden zijn op dit ogenblik door geen enkele partij vervuld ondanks alle besprekingen erover om dat in concreto te realiseren.

Zolang er geen akkoord bestaat over de overdracht van deze bevoegdheden naar de Gemeenschappen kan men mijns inziens de nationale Minister het recht niet ontzeggen dit beheer uit te oefenen en te verbeteren, anders zou het rijksonderwijs onbeheerd zijn.

De in de herstellwet behandelde aanlegenheden beperken zich tot de werkingskredieten. Het betreft dus alleen de aspecten die in feite de tegenhanger zijn van de subsidies aan het gesubsidieerd onderwijs, die onder het Schoolpact ressorteren en dus tot de nationale materies behoren.

Verhaegen

Inzake het kunstonderwijs hebben we reeds gezegd dat de praktische uitwerking niet slaat op die instituten die tot de Gemeenschap behoren. Dat werd uitdrukkelijk gedefinieerd door de nationale Minister en in de toelichting bij de herstelwet.

Dan stel ik de vraag, want hier gaat het over een belangenconflict, of het autonoom beleid van de Vlaamse Raad en van de Vlaamse Executieve ernstig gehypothekeerd wordt door dit artikel. Volgens mij bestaat er geen tegenspraak tussen de maatregelen in de herstelwet en het akkoord van de vier Vlaamse partijen. Deze regeling is trouwens niet zo verstrekkend als het akkoord dat de vier partijen wens-ten te maken. Het gaat alleen over beperkte wijzigingen. Deze beperkte hervorming kan perfect worden ingepast in het model dat de vier Vlaamse partij en voorstaan.

Wij wensen deze motie niet goed te keuren. Wanneer we ze zouden steunen zou dit tot een totaal immobilisme voor het rijksonderwijs leiden. Men zou het niet meer kunnen behe- ren in afwachting van de overdracht van de bevoegdheden naar de Gemeenschappen.

Dit conflict bevestigt het standpunt van de CVE. Mijn uiteenzetting bete- kent helemaal geen volledige afwij- zing van de tussenkomsten die door diverse collega's ter gelegenheid van deze discussie zijn gehouden.

De heer J. Van Elewyck : Neen, het is een bevestiging !

De heer G. Verhaegen : Wij wensen de- ze juridische moties om een **belan- genconflict** uit te lokken niet te onder- tekenen en goed te keuren. Ik heb de redenen daarvoor uitvoerig toege- licht. Bij de aanvang van mijn uiteen- zetting heb ik trouwens gewezen op de consequenties van een dergelijk belangenconflict.

Ik doe hier zonder schroom een op- roep voor een efficiënt gesprek, niet alleen tussen de partijvoorzitters, maar ook hier, in de Vlaamse Raad, tussen de Vlaamse partijen.

De heer J. Van Elewyck : Nog eens.

De heer G. Verhaegen : Ik ben er hele- maal niet zeker van in hoeverre wij hetzelfde standpunt innemen inzake de overheveling van het onderwijs, met alle daaraan verbonden ideologi- sche en politieke consequenties. Ik weet helemaal niet of daarover in deze Vlaamse Raad een consensus kan worden bereikt.

Ik wens helemaal niet opzij te gaan staan. Dit is een uitnodiging om met de partij en van de Vlaamse Raad daar- over een gesprek te voeren. Wij wij- ken evenmin af van onze dringende vraag dat ook op het gebied van het toegepast wetenschappelijk onder- zoek, de normen die afgesproken zijn tussen de Vlaamse Executieve en de nationale regering, efficiënt zullen worden toegepast en dat de middelen daartoe ter beschikking zullen wor- den gesteld van de Vlaamse Executie- ve. **(Applaus bij de CVP)**

De Voorzitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik heb aan- dachtig geluisterd naar wat door de verschillende woordvoerders van de fracties werd gezegd. Ik wil er toch even aan herinneren hoe in de Vlaam- se Executieve de besluitvoering over het reconversiebeleid tot stand is ge- komen.

Op 29 februari hebben wij, na overleg en in bespreking met de sociale part- ners ter voorbereiding van de onder- handelingen over het **reconversiebe- leid**, een standpunt bepaald. Daarin werd zeer uitdrukkelijk het volgende gezegd : krachtens de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen zijn de Gewesten ten aanzien van het economisch be- leid onder meer bevoegd voor het openbaar industrieel initiatief op ge- westelijk vlak en de gewestelijke eco- nomische expansie met name de hulp aan ondernemingen en de prospectie naar investeerders, onverminderd het normatief kader waarin de economi- sche bedrijvigheid en de concurrentie worden uitgeoefend.

Daarop voortgaande zegden wij dat naar de geest en de letter dit implie- ceert dat de nationale overheid het macro-economisch beleid voert maar

dat de Gewesten het industrieel im- pulsbeleid bepalen en autonoom het openbaar industrieel initiatief op het gewestelijk vlak regelen.

Op grond van deze beginselen blijft de bevoegdheid van de nationale re- gering inzake het reconversiebeleid derhalve beperkt tot het bepalen van de omvang van de middelen van het FIV terwijl de wijze op grond waarvan deze middelen aan de Gewesten wor- den toebedeeld en de wijze waarop de Gewesten bij het aanwenden van die middelen een eigen financiële verant- woordelijk kheid nemen, het voorwerp moeten zijn van een **gemeenschappe- lijk** akkoord tussen de nationale rege- ring en de Gewestexecutieven. Bin- nen dit kader, zegden wij, zijn de FIV- middelen bestemd om via trekkings- rechten van de Gewesten te worden ingezet voor het openbaar industrieel initiatief op gewestelijk vlak.

Ziedaar het uitgangspunt van de Vlaamse Executieve. Op grond daar- van is met de nationale regering over- leg gepleegd op 29 maart, waar inge- volge de suggesties die wij hebben ge- daan, belangrijke wijzigingen werden aangebracht aan wat toen een voor- ontwerp van wet was. Dit overleg heeft geleid tot een aantal belangrijke aanpassingen die volledig in de lijn la- gen van het standpunt van de Vlaamse Executieve van 29 februari. Er werd namelijk besloten dat in het ontwerp zou worden ingeschreven dat de re- conversiezones door de Koning zou- den worden bepaald op eensluidend advies van de Executieve van het be- trokken Gewest volgens artikel 49, 1°.

De autonome tussenkomst van de Na- tionale Investeringsmaatschappij zal alleen gelden in nationale sectoren van de economie terwijl, wat de ande- re sectoren betreft, de Nationale In- vesteringsmaatschappij alleen kan optreden nadat zij daartoe door de be- trokken Gewestelijke Investerings- maatschappij wordt verzocht.

Ten derde, het voorziene **reconver- siestelsel** zal van toepassing zijn op re- conversieprojecten die de werkgele- genheid verbeteren en niet alleen op nieuwe vennootschappen, wat een be- langrijke uitbreiding is van het toe- passingsgebied.

Geens

Ten vierde — en dat is een antwoord op hetgeen de heer De Batselier hedenochtend heeft gezegd — de verplichting tot afkoop van de inbreng uit het FIV zal alleen gelden voor de zuivere privé-aandeelhouders. Met andere woorden betekent dit dat de gewestelijke investeringsmaatschappij aan deze bepaling niet is onderworpen.

Ten vijfde, het koninklijk besluit van 16 december 1978 betreffende het FIV, zal worden gewijzigd, na advies van het Executieve-overleg. De Minister van economische zaken engageerde zich om daarover **voorafgaandelijk** overleg te plegen. .

Collega's, ik vestig uw aandacht op het belang van deze bepaling, met name de herziening van het vroegere FIV, dat weliswaar regionaal opereerde, maar niet in de mogelijkheid voorzag dat de inbreng van het Gewest terug in een rollend fonds van het FIV zou worden gestort.

Ten slotte — dit is dan de **concretisering** ervan — de opbrengst van de afkoop van FIV-inbreng zal op een **gewestelijke FIV-rekening** worden geboekt.

Ziedaar wat de onderhandelingen betreft.

Op 30 maart heeft de Executieve de resultaten van de onderhandelingen onderzocht en het standpunt ingenomen dat, ofschoon het voorontwerp van wet een aantal modaliteiten regelde die principieel behoren tot de bevoegdheid van de Gewesten, **inhoudelijk** op een aantal punten werd tegevoet gekomen aan haar standpunt.

Onder voorbehoud van de latere regeling van het FIV-statuuut, kan de Vlaamse Executieve globaal, vanuit een pragmatische benadering, instemmen met het voorgelegde ontwerp, vermits de amendementen van de Vlaamse Executieve daarin werden opgenomen. Inderdaad, deze amendementen werden behoudens één opgenomen, amendement dat dan in een volgende fase eveneens werd aanvaard. Daarop zal ik verder ingaan.

Het advies dat de Raad van State op de

artikelen 49 en 63 heeft uitgebracht, bevestigt in grote lijnen het principiële standpunt dat wij op 29 februari reeds hadden vastgelegd en is trouwens ook conform aan wat in onze voorstellen van resolutie over de DIRV-actie aan deze Raad werd voorgelegd.

Wij hebben op 9 mei, nadat het advies van de Raad van State reeds bekend was, opnieuw de betrokken artikelen 49 en 63 onderzocht en wij hebben ons standpunt van 30 maart bevestigd. Ondertussen was trouwens in het Overlegcomité van 8 mei reeds gebleken dat over de **bevoegdheidsproblemen** geen consensus kon worden bereikt, maar dat er wel een consensus kon worden bereikt over het artikel 49, waarbij de reconversiezones in feite door de Gewesten worden vastgelegd, aangezien het gebeurde op eensluidend advies. Dat was de gang van zaken.

Wanneer ik even op de grond van zaak inga, meer bepaald op de **ontwikkelings-** en de reconversiepolitiek, wens ik te stellen dat wij in Vlaanderen geen enkele kans mogen laten voorbijgaan om, via nieuwe investeringen, het probleem van de werkloosheid — en in het bijzonder deze in zwaar getroffen gebieden waar **reconversiecontracten** zullen worden toegepast — op te lossen. Gelukkig hebben wij in Vlaanderen een vernieuwde industriële politiek op gang kunnen brengen waarvan de reconversie een integerend deel uitmaakt. Dit houdt in dat wij vanuit de Vlaamse Executieve maximaal en zo efficiënt mogelijk gebruik willen maken van nieuwe **financiële mogelijkheden** die de nationale overheid voor dit doel wil ter beschikking stellen. Deze middelen zullen ter beschikking worden gesteld krachtens een mechanisme waarbij het industrieel openbaar initiatief op **gewestelijk vlak** exclusief bij de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen berust. Dit wil niet zeggen dat de andere problemen die verband houden met het toegepast **wetenschappelijk** onderzoek, met de hefboomen van het industrieel beleid, daarmee geregeld zijn. Maar betreffende het reconversieluik van de wet, waarover hier sprake is, is zeer duidelijk de exclusiviteit bij de GIMV tot stand

gebracht. Dit geldt uiteraard voor de geregionaliseerde sectoren, maar zal ook tot gevolg hebben dat de GIMV zelf zal dienen te bepalen — en hier krijgt ze dus zelf eigen mogelijkheden, vanzelfsprekend in overleg met de Executieve — hoe zij zal gebruik maken van de mogelijkheid die voorzien is in artikel 55 om inbrengen als openbare investeringsmaatschappij al dan niet zonder het stelsel van aandelen zonder stemrecht en volgens welke bijkomende modaliteiten te regelen.

Het ontwerp bevat ook een aantal bepalingen inzake het **reconversiecontract**. De bepalingen kunnen, volgens mij, juridisch, noch vanuit **inhoudelijk** standpunt worden aangevochten. Het ontwerp bepaalt alleen de minimale vereisten die door de beide partijen en moeten worden nagekomen. Niets voorziet dat de GIMV, wat het Vlaamse Gewest betreft, over deze contracten zal onderhandelen en nergens is bepaald dat onderhandelende partijen, dit wil zeggen de GIMV en de betrokken **reconversievenootschap**, geen bijkomende verbintenissen kunnen aangaan. Ik wijs dus op een mogelijkheid om op die manier bijkomend elan te geven aan de actie van de Gewestelijke **Investeringsmaatschappij**, met andere woorden van het Vlaamse Gewest.

Principieel genomen is vanzelfsprekend een grotere duidelijkheid inzake de afbakening van de bevoegdheden noodzakelijk. Wij hebben dit trouwens geformuleerd in onze resoluties. Ik wil erop wijzen, geachte vergadering, dat de, dringende nood aan nieuwe investeringen voor de verbetering van de werkgelegenheid, vooral in de zwaarst getroffen gebieden, aan de verantwoordelijken de taak oplegt om via een pragmatische aanpak met een maximaal respect voor de respectievelijke bevoegdheden alles in het werk te stellen om aan deze nood van werkverschaffing tegemoet te komen.

Wij hebben via overleg binnen de Vlaamse Gemeenschap met de sociale partners en met de nationale regering een beveiliging verzekerd van onze bevoegdheden en wij willen op die manier een sociaal en economisch verantwoord reconversiebeleid in Vlaanderen op gang brengen. In de

Geens

huidige omstandigheden is dit naar mijn oordeel — het was ook het standpunt van de Executieve — het meest verantwoord om de Vlaamse belangen veilig te stellen.

Ik zou aansluitend hierbij enkele woorden willen zeggen over de motie in verband met het wetenschappelijk onderzoek. Eigenlijk bestaat in artikel 82 geen grond tot belangenconflict, want het beperkt zich in feite en in rechte — ook de Raad van State heeft dit doen opmerken — tot een mededeling of een intentieverklaring. Er wordt wel een meerjarenprogramma aangekondigd. Ik wil duidelijk op dit stuk zeggen welke onze inbreng daarbij moet zijn. Wij willen vanzelfsprekend een betere coördinatie en een betere aanwending van de financiële middelen voor het wetenschapsbeleid. De Vlaamse Raad heeft dit trouwens zelf onderstreept in een resolutie die wij bijna unaniem hebben goedgekeurd op 28 juni 1983. Zij luidt als volgt : „Prioritair en op korte termijn moet volledige uitvoering worden gegeven aan de bepalingen van de bijzondere wet in verband met het industrieel beleid en het toegepast wetenschappelijk onderzoek dat daarop betrekking heeft.” Wij hebben reeds vele stappen gedaan in die richting. Niettemin is tot nog toe door de Minister van wetenschapsbeleid geen duidelijk initiatief genomen. Bijgevolg zou ik in de lijn van wat reeds werd gedaan in ons land op het vlak van het wetenschapsbeleid, waar gestreefd wordt naar coherentie en naar een zeer duidelijke verdeling van de bevoegdheden ook in het raam van de nieuwe staatsstructuur, een positief voorstel willen doen vanuit de Vlaamse Raad. Mijn voorstel is dat eindelijk samen met de nationale regering een aanvang zou worden gemaakt met de uittekening van het wetenschappelijk onderzoek en de middelen die daarvoor worden aangewend. Wij dringen al lang aan op dit gesprek. In de huidige stand van de staatshervorming, waar deze aangelegenheid inderdaad niet zeer duidelijk is bepaald, zouden er beleidsafspraken kunnen worden gemaakt die leiden tot een regeling waarbij de nationale overheid het beleid voert over het zuiver fundamen-

teel onderzoek en waarbij de Gewesten in staat worden gesteld hun bevoegdheid uit te oefenen op het vlak van het toegepast wetenschappelijk onderzoek. Het grote terrein daartussen, de grijze zone, moet zo spoedig mogelijk nauwkeurig worden afgebakend en er moet worden bepaald wie wat doet.

Trouwens, dit is ook belangrijk, indien wij de toekomst van het wetenschappelijk onderzoek, dat in het kader van de reconversie en van de vernieuwing van het industrieel potentieel belangrijk is, niet op de helling willen brengen en waar eenieder ten slotte zijn eigen middelen vindt dienen wij ervoor te zorgen dit op een optimale manier te doen, in volle duidelijkheid en in volle klaarheid, conform aan wat in de wetteksten is opgenomen.

Betreffende het onderwijs vestig ik uw aandacht alleen op het feit — dat werd voortreffelijk gedaan door vorige sprekers op deze tribune, zowel door de heer Verhaegen als door de fractievoorzitter van de PW — dat wij op dat stuk op dit ogenblik **negociëren** samen met de vier partijvoorzitters en een delegatie van de Vlaamse Executieve. Wij zijn reeds tot belangrijke afspraken gekomen. Wij wensen dat deze zaak in haar geheel kan worden afgerond. Inmiddels is het vanzelfsprekend dat het niet tot onze bevoegdheid behoort in deze materie te bemiddelen.

Mijnheer de Voorzitter, geachte vergadering, dit als bondige repliek op de interessante uiteenzettingen die wij hier hebben gehoord en die mij er ook toe brengen te stellen dat de huidige wettekst in overeenstemming is met de verschillende benaderingen van de Executieve en trouwens telkens door een duidelijke adhesie bij de door de regering voorgestelde teksten werd bekrachtigd. Ik dank **u. (Applaus bij de CVP)**

De Voorzitter : De heer De Batselier heeft het woord.

De heer N. De Batselier (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, de eerste repliek die ik wil uiten staat in verband met wat de heer De Grève heeft

gezegd, met name dat dit alleen maar een blokkeringstechniek zou zijn. Het past dat ik dit zeg, en ik ga daar niet verder over uitweiden, want dat is een argument...

De heer L. De Grève : Ik heb er ook niet lang over gesproken.

De heer N. De Batselier : Jawel, u hebt het tot driemaal toe vermeld. Bij het begin van de bespreking van een motie hebt u telkens dezelfde zin herhaald. Ik ga zulks niet doen. Voor mij betekent het dat, als de gewone wet van 9 augustus, artikel 31, u deze gelegenheid biedt dat één van de belangrijkste instrumenten is geweest om vanuit de Gewesten de belangen veilig te kunnen stellen. Ik geloof dus niet dat het zo maar een **blokkerings-**techniek is, maar een belangrijk democratisch instrument, dat moet worden toegepast. Het is zeker dat wij in de Kamer van Volksvertegenwoordigers bereid zijn geweest de discussie verder te zetten, ook wanneer men het toen had, bij het **bevoegdheidsconflict**, over de fameuze veertig dagen. Dit betekent dat wij geen enkele vorm van obstructie wensten te voeren.

Het tweede punt van mijn repliek betreft het advies van de Raad van State. Ik denk dat men tegen dit advies weinig kan inbrengen. Men hoeft ook niet te verwijzen naar een andere doctrine dan bij het Participatiefonds. Integendeel, het gaat bij de Raad van State om dezelfde doctrine met dezelfde intenties.

Wat het Participatiefonds betreft ging het volgens de Raad van State om een nationale instelling met nationale middelen en dus kwam men daar tot de conclusie dat het een nationale bevoegdheid bleef. Hier gaat het echter om een gewestelijke instelling met gewestelijke middelen. Bijgevolg zou men tot een gewestelijke bevoegdheid moeten komen, ook volgens de Raad van State. Op dat vlak is er dus geen tegenstrijdigheid. Het is dezelfde juridische doctrine.

Ik geloof dat de heer Verhaegen hier het meest duidelijk is geweest wanneer hij stelde : gaat het hier om een belangenconflict ja of nee.

Ik ben van oordeel dat de belangen in-

De Batselier

derdaad zijn geschaad en wel om verschillende redenen. Ook al omdat elk bevoegdheidsgeschil een **belangengeschil** impliceert, alhoewel dit omgekeerd niet het geval is.

Vooreerst kan men zich de vraag stellen of men, ja of neen, aan het Gewest middelen ontnemt. Er worden bij komende middelen gegeven, met name de FIV-inbreng, maar men zegt **tegelijk** kertijd dat de Gewestelijke **Investeringsmaatschappij** een inbreng moet doen gelijk aan de helft van de FIV-inbreng. Op het ogenblik dat men dit zo stelt, betekent dit dat de situatie van de Gewestelijke **Investeringsmaatschappij** kennende, de bij komende middelen zullen moeten komen uit de gewestelijke begroting. Dit is duidelijk een belangenschade want het betekent dat men middelen vastlegt vanuit de gewestelijke begroting vanuit een nationale optiek.

Men zal dus geen trekkingsrecht hebben op de FIV-inbreng indien men die middelen niet uit de gewestelijke begroting haalt. Dat is duidelijk een eerste vorm van schade.

Een tweede element waarin men zich toch mag getroffen voelen is het feit dat men de afkoopprocedure, die is weggestemd door de wet van 4 augustus 1978 en op dat ogenblik **onbestaande** werd, opnieuw invoert.

De heer Geens zegt dat dit enkel geldt voor zuivere privé-aandeelhouders. Dat klopt maar het betekent ook dat de GIMV in feite op dat ogenblik haar aandelen kwijt is en dus geschaad is in haar bevoegdheid en in haar belang in die onderneming.

Door deze afkoopprocedure te verplichten laat de nationale regering de GIMV, als gemeentelijke instelling, niet meer vrij haar beleid bepalen.

Een derde element betreft de non voting shares. Deze schaden duidelijk de Gewestelijke **Investeringsmaatschappijen** in hun eerste functie. Hun eerste functie bestaat erin dat zij aandelen nemen met stemrecht en dit contracteren bij de gewone ondernemingen.

Het zou vanwege de ondernemingen

nogal gek zijn dat, wanneer zij de keuze hebben tussen een combinatie volgens de functie 1 van de GIMV — met stemrecht van de GIM — en volgens het huidige wetsontwerp van **herstelwet** — met non voting shares — die **privé-ondernemingen** voor de eerste functie van de GIMV zouden kiezen liever dus dit kapitaal van de gewestelijke overheid zonder stemrecht. Dus dit betekent ook dat door deze regeling in het ontwerp van herstelwet de Gewestelijke **Investeringsmaatschappijen** worden geschaad in hun belangen en aldus ook het Gewest.

Mijnheer de Voorzitter, dat waren een drietal elementen die ik wou naar voren brengen als repliek en waar men duidelijk kan stellen dat deze maatregelen de belangen van de Gewesten schaden.

Duidelijk wil ik stellen dat wij het niet oneens zijn met het principiële uitgangspunt van de heer Geens, maar wel met de pragmatische oplossing die in de herstelwet vervat ligt. Het lijkt ons dat de meerderheid van de Vlaamse Executieve zich door opportunisme heeft laten leiden. Door het feit dat men in de Vlaamse Raad **blijkbaar** een ander petje opzet dan in de nationale instanties, speelt men hier een politiek spel, dat wij ten zeerste betreuren. Dit verlaagt de waarden van de Vlaamse Raad. Wij kunnen niet dulden dat men vanuit het Gewest akkoord gaat met de neo-unitaire tendens van de nationale regering die zowel in dit ontwerp als in andere schuilt. Het Waalse Gewest heeft daarentegen wel begrepen dat het om een conflict ging en ook de Raad van State heeft dit gezegd. Het gaat hier om een zeer ondemocratische houding vanwege de meerderheid in de Vlaamse Executieve, wetende dat alle Vlaamse partij en vroeger hebben verklaard dat het industriële beleid een gewestelijke materie is en dat ook alle sociale gesprekspartners in Vlaanderen zich in die zin hebben uitgesproken, hadden wij hier een veel strakkere houding van de Vlaamse Executieve verwacht. Wij hopen dat de Vlaamse Raad niet die meelopende indruk zal geven. **(Applaus bij de SP en de W)**

De Voorzitter : De heer Baert heeft het woord.

De heer F. Baert (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, in de eerste plaats wil ik de aandacht van deze Raad vestigen op het feit dat wij op dit ogenblik een zuivere parlementaire aangelegenheid bespreken waarover alleen de Raad te beslissen heeft. De Executieve heeft een bepaalde rol gespeeld. In voorkomend geval kan de Executieve opnieuw een rol spelen, namelijk wanneer het **belangenconflict** in het overlegcomité komt. In deze Raad is het echter de parlementaire vergadering alleen die het laatste woord heeft.

Men spreekt over „**blokkeren**”. Indien dat het geval zou zijn, mijnheer De Grève, dan zou bij elke motie die ertoe strekt een belangenconflict uit te lokken, van de ene of andere kant kunnen worden gezegd dat het is om de zaak te blokkeren. Dat wil zeggen dat men op geen enkel ogenblik nog een serieus belangenconflict kan uitlokken, tenzij tegenover de andere Gemeenschap of het andere Gewest. De meerderheid in het nationale parlement zal, wanneer het over een belangenconflict met de nationale regering of het nationale parlement gaat, altijd zeggen dat het bedoeld is om te blokkeren. Wij moeten toch de zaak eens serieus **bekijken**.

Mijnheer Verhaegen, over het probleem „**belangenconflict-bevoegdheidsconflict**” kan men lang discussiëren. Als men de zaak op de keper beschouwt dan moet men vaststellen dat een bevoegdheidsconflict altijd een belangenconflict is.

De heer J. Van Elewycck : Inderdaad.

De heer F. Baert : Het tegenovergestelde is niet het geval. Er kan een **belangenconflict** bestaan zonder dat één van de Raden, of het Parlement, of een regering zijn bevoegdheid te buiten gaat. Indien een **bevoegdheidsconflict** niet terzelfdertijd een belangenconflict zou zijn of kunnen zijn, dan denk ik dat wij de twee totaal van totaal mekaar zouden moeten kunnen onderscheiden. En dat is niet mogelijk. Nu zal ik u zeggen waarom een bevoegdheidsconflict in feite altijd een belangenconflict impliceert. Artikel 31 zegt niet dat er een **belangenconflict** is wanneer het Gewest of de Gemeenschap of de nationale Staat

Baert

wordt geschaad in zijn belang. Volgens artikel 31 is er een **belangenconflict** indien een Raad of een wetgevende Kamer oordeelt dat hij of zij — niet een Gemeenschap of een Gewest — ernstig kan worden benadeeld door een in een andere Raad ingediend ontwerp of voorstel van decreet of door een in een wetgevende Kamer ingediend ontwerp of voorstel van wet. Pas dan kan een belangenconflict worden uitgelokt, maar dat is ook voldoende.

Welnu, wanneer ons door een ontwerp van wet in het nationaal parlement ingediend, een bevoegdheid, waarvan iedereen hier vandaag heeft gezegd dat zij exclusief aan de Vlaamse Raad toebehoort, wordt onthouden, dan zijn wij als Raad in onze belangen geschaad, want wij zouden wel eens van mening kunnen zijn dat de zaken op een andere manier kunnen worden geregeld dan door de regering en het nationaal Parlement wordt voorgesteld. De mogelijkheid om dat te doen wordt ons ontnomen door het feit dat er zulk ontwerp in het nationaal Parlement wordt besproken. De Vlaamse Raad wordt in zijn belangen geschaad doordat aan zijn prerogatieven afbreuk wordt gedaan. Welnu, dan hebben wij het recht om op dat stuk een belangenconflict uit te lokken.

Wat betreft het standpunt van de Vlaamse Executieve op dat stuk, hebben wij de uiteenzetting van de Voorzitter ervan gehoord. Wij kenden het standpunt wel ongeveer. De Vlaamse Executieve is, dunkt mij, van het standpunt uitgegaan dat in het ontwerp van herstellwet van de centrale regering een aantal zaken worden geregeld die tot de uitsluitende bevoegdheid van de Vlaamse **respectievelijk** Waalse instanties behoren.

Mits een aantal aanpassingen heeft men gezegd dat wij op pragmatische gronden in zekere mate bereid zijn om met die regeling vrede te nemen.

Daarover wil ik twee opmerkingen maken. .

Ten eerste, hebben die pragmatische gronden nog nooit gespeeld in de an-

dere richting. Het is helaas nog nooit gebeurd dat op pragmatische gronden de nationale regering of het nationaal parlement hebben gezegd dat ze **eigenlijk** wel bevoegd zijn maar die bevoegdheden aan de Gewesten overlaten omdat deze dichter bij de materie staan.

Die pragmatische aanpak werkt dus merkwaardig genoeg uitsluitend in centraliserende richting.

Ten tweede, durf ik hier te stellen — dat is vrij goed tussen de regels van datgene wat de Vlaamse Executieve heeft gezegd, te lezen — dat men enkel die pragmatische aanpak heeft aanvaard — het is droevig zulks te moeten vaststellen, maar het mag toch wel eens in het openbaar worden gezegd — omdat men gewoonweg in de financiële tang van de nationale regering zit, omdat men niet anders kan, omdat men niet de middelen heeft om een eigen politiek te voeren en omdat de nationale regering en de meerderheid in het nationaal Parlement het vertikelen om de nodige financiële middelen ter beschikking van de Vlaamse instanties te stellen derwijze dat wij als het ware verplicht zijn, om toch maar iets te hebben en iets voor onze gewestelijke expansie te doen, ons neer te leggen bij een pragmatische regeling waarbij inderdaad bepaalde middelen ter beschikking worden gesteld, niet van de gewestelijke instanties maar dan toch tenminste van de Gewesten. Dat is uiteindelijk de vrij treurige pragmatische aanpak waartoe wij in zekere mate verplicht zijn.

Tot slot wilde ik nog het volgende beklemtonen. Sinds het advies van de Raad van State zijn de termen van het conflict vrij fundamenteel gewijzigd, omdat de nationale regering van de Vlaamse en van de Waalse instanties niet slechts een pragmatische aanpak vraagt. Zij wil wel dat geen **bevoegdheidsconflict** wordt uitgelokt en vraagt dat de zaken praktisch zouden worden geregeld met het argument dat wij er niet zo slecht zullen bij varen. Maar dat is niet alles. Niet alleen wil de nationale regering ons een pragmatische aanpak opdringen — dat kan, mocht er geen precedent zijn, nog worden aanvaard — maar op dit ogenblik verdedigt zij het principiële

standpunt — u hoeft maar de memorie van toelichting en haar antwoord op datgene wat de Raad van State als advies heeft gegeven, erop na te lezen — en zeer nadrukkelijk stelt dat zij, wat de bevoegdheid betreft, gelijk heeft, en dat het geen zaak is die tot de bevoegdheid van de regionale parlementen en Executieven behoort maar uitsluitend tot die van het nationaal Parlement en van de regering. Wanneer de regering het in deze termen stelt, dan kunnen wij niet anders dan vaststellen dat men een precedent wil scheppen op het stuk van onze bevoegdheid.

Ik zou de vraag willen stellen of wij niet in onze belangen of in onze prerogatieven als Vlaamse Raad zijn geschaad wanneer de regering eist dat een ontwerp zou worden goedgekeurd in de geest van : „U is niet bevoegd, gewestelijke instanties, alleen de nationale regering is bevoegd en u moet dit ook erkennen niet bij wijze van pragmatische aanpak, niet bij wijze van praktische regeling, maar als beginsel, als precedent met alle gevolgen vandie”.

Mijnheer de Voorzitter, dit zijn de opmerkingen die ik nog wenste te maken.

Ik wil ook nog een kleine opmerking maken betreffende het onderwijs. Ik heb altijd de stelling verdedigd dat de restrictieve interpretatie die men aan artikel 59bis van de Grondwet in verband met het onderwijs heeft gegeven, onjuist is en tegen de wil van de grondwetgever van 1969-1970 in. De bedoeling was het onderwijs, behalve de organieke wetten betreffende de zaken die de schoolvrede betreffen : diploma's, schoolbevolkingsnormen, enzovoort, volledig naar de Gemeenschappen over te hevelen. Men heeft dit principe nooit toegepast. Dit is ook een beetje een pragmatische regeling geweest omwille van allerlei gevoeligheden zowel in het noorden als in het zuiden des lands op het stuk van ideologie, maar in wezen lag het in 1969-1970 in de bedoeling het onderwijs — ook de begroting van onderwijs — uitsluitend aan de bevoegdheid van de communautaire parlementen toe te vertrouwen. Dit is niet het geval geweest. Op dit ogenblik wordt zulks

Baert

wel mogelijk met name door een correcte toepassing van artikel 59bis van de Grondwet wat het onderwijs betreft. Op ditzelfde ogenblik wil de nationale regering deze mogelijkheid ongedaan maken, niet alleen als een praktische regeling die men in noodtoestand treft — nood breekt wet, zegt het spreekwoord — maar de regering wil de principiële gronden als een precedent doen aanvaarden. Ik geloof dat wij zulks niet mogen aannemen. Ik meen dat het zinnig en zelfs aangewezen is, vooral omdat wij er niet zeker van zijn dat de Vlaamse Executieve of de Waalse Executieve, wanneer de wet eenmaal van kracht zal zijn geworden, binnen het jaar een beroep zal doen op het Arbitragehof voor het duidelijk in de zin van ons standpunt te beslechten bevoegdheidsconflict.

Ik vind dat wij vandaag dit **belangenconflict** dienen te aanvaarden en ik nodig de Raad uit deze motie goed te keuren. **(Applaus bij de W en de SP)**

De Voorzitter : De heer Baldewijns heeft het woord.

De heer E. Baldewijns (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren Ministers, collega's, ik zal niet opnieuw ingaan op de inhoud van de herstelwet met betrekking tot het onderwijs. Ik zal ook niet opnieuw mijn uiteenzetting van daarstraks ontwikkelen.

Nochtans meen ik voorafgaandelijk te moeten betreuren dat één van de vorige woordvoerders aan de motie de bedoeling heeft toegeschreven alleen maar de werkzaamheden in de Kamer af te remmen.

Ik heb daarstraks uitvoerig de verschillende argumenten toegelicht en de verschillende elementen aangewezen die hebben bijgedragen tot de ontwikkeling van deze motie.

Ik heb ook niet de verschillende bevoegdheden in vraag gesteld, maar wel de Vlaamse belangen in deze materie aangewezen. Ik wil dan ook nog even op de mogelijke schade aan deze belangen wijzen.

Toen de Vlaamse partijvoorzitters en afgevaardigden van de Vlaamse Exe-

cutieve op 8 februari 1984 tot een akkoord kwamen, lag het niet alleen in de bedoeling de onderwijsmateries aan de Gemeenschappen over te dragen maar ook tot de oprichting van een autonome raad voor het **Rijksonderwijs** te komen, die voor het **Rijks**onderwijs een democratische en gedecentraliseerde beleidsstructuur voorstelt.

De structurering van het **Rijksonderwijs** naar de werking van de scholen toe, in andere entiteiten, **scholengroepen** of wat anders zoals de herstelwet voorziet, loopt derhalve vooruit op de door alle Vlaamse partijen en de door de Vlaamse Executieve voorziene organisatie die door eenieder als de beste werd voorgesteld.

In de marge hiervan kan men als Vlaamse Gemeenschap zich eveneens vragen stellen in welke mate de herstelwet toch vat heeft op het door de Vlaamse Gemeenschap georganiseerd onderwijs.

Indien het kunstonderwijs uit de reorganisatie van de voorgestelde herstelwet wordt gesloten, zoals collega Verhaegen aanhaalde, meen ik te moeten stellen dat wij omwille van de andere bevoegdheid en andere behandeling van dit kunstonderwijs op termijn in dit Vlaamse land een onderwijssector zullen krijgen die anders zal zijn georganiseerd, anders kan worden begeleid en anders kan worden beheerd dan de andere onderwijssectoren, ingericht door dezelfde Gemeenschap.

Ik meen van de gelegenheid gebruik te moeten maken om enkele bijkomende eisen, die de heer Verhaegen in verband met de **communautarisering** namens de CVP heeft gesteld, bij te treden.

Ook wij, Vlaamse socialisten, blijven voorstander van een verdere **communautarisering** — in alle duidelijkheid — en hebben dit reeds bij herhaling gesteld.

Wij menen ook dat de globale **overheveling** van het onderwijs, zoals collega Verhaegen heeft aangeduid, essentieel is en kunnen derhalve een gedeeltelijke herstructurering van deze sectoren, die nu toevallig nog onder de nationale bevoegdheid ressorte-

ren, niet aanvaarden. Dat is de precieze draagwijdte van deze motie.

Indien wij het goed menen met de correcte uitvoering van artikel 59bis, paragraaf 2 van de Grondwet, met de communautarisering, met de oprichting van de autonome raad voor het rijksonderwijs, mogen wij dit niet laten hypothekeren door een bijkomende organisatorische ingreep van de nationale regering, en dit langs een **herstelwet** om, zonder overleg met de Vlaamse Executieve.

Ik hoop dan ook dat alle Vlaamse partijen die steeds hun gehechtheid aan deze communautarisering hebben uitgedrukt, ook consequent hun gehechtheid aan deze motie zullen betonen. **(Applaus bij de SP en de W)**

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? **(Nee)**

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de bespreking gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over deze moties houden.

MOTIE voorgesteld door de heren G. Temmerman, H. De Loor, A. De Beul en J. Van Elewyck betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Senaat ingediend ontwerp van wet betreffende de intercommunales, Senaat - stuk 529 (1982-1983) — Nr. 1 — 258 (1983-1984) — Nr. 1

Bespreking

De Voorzitter : Dames en heren, aan de orde is thans de motie voorgesteld door de heren Temmerman, De Loor, De Beul en Van Elewyck betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Senaat ingediend ontwerp van wet betreffende de **intercommunales**, Senaat - Stuk 259 (1982-1983) — Nr. 1, waarvan de tekst luidt als volgt :

MOTIE

— voorgesteld door de heren G. Temmerman, H. De Loor, A. De

Voorzitter

Beul en J. Van Elewyck —
betreffende een belangenconflict

De Vlaamse Raad,

— oordeelt dat hij ernstig in zijn belangen kan worden benadeeld door het door de Minister van Binnenlandse Zaken op 23 juni 1983 in de Senaat neergelegde ontwerp van wet betreffende de intercommunales (stuk 529 (1982-1983) — Nr. 1), daar dit ontwerp de grondwettelijke en met een bijzondere meerderheid genomen wettelijke bepalingen inzake de bevoegdheden van de Gewesten zonder meer met voeten treedt ;

— vraagt, met toepassing van artikel 32, § 1 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en artikel 49 van het Reglement van Orde van de Vlaamse Raad, schorsing van de procedure met het oog op overleg.

De Voorzitter : De bespreking is gepend.

Vraagt iemand het woord ?

De heer Temmerman heeft het woord.

De heer G. Temmerman (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw en heren Ministers, geachte collega's, in verband met de door onze fractie ingediende motie wens ik graag volgende toelichting te geven.

Op 13 juni 1983 heeft de Minister van binnenlandse zaken een ontwerp van wet betreffende de intercommunales bij de Senaat ingediend.

Artikel 19 van dit ontwerp onderwerpt aan de goedkeuring van de voogdijoverheid :

1. de oprichting van de intercommunale, haar statuten en eventuele bijlagen ;
2. iedere wijziging die naderhand aan de statuten van de intercommunale wordt aangebracht ;
3. de toetreding van nieuwe deelgenoten tot de intercommunale ;
4. de uittreding van de deelgenoten

uit de intercommunale.

Hetzelfde artikel bepaalt dat elke handeling van de intercommunale, die strijdig is met de wet of met de statuten of het algemeen belang schaadt, door de voogdijoverheid kan worden geschorst of nietig verklaard.

In zijn advies stelt de Raad van State dat ofschoon artikel 6, § 1, VIII, 1°, van de bijzondere wet, de controle van de verenigingen van gemeenten zonder enige beperking aan de Gewesten toewijst, de wetgever hun slechts die bevoegdheid kan toekennen in de mate dat artikel 108, vierde lid, van de Grondwet dat mogelijk maakt.

Volgens de Raad van State moet artikel 6, § 1, VIII, 1°, van de bijzondere wet dan ook zo worden uitgelegd dat zij aan de Gewesten de bevoegdheid verleent om het toezicht te organiseren en uit te oefenen, terwijl de nationale wetgever de bevoegdheid behoudt de ter zake geldende beginselen te bepalen voor zover die niet los te maken zijn van de organisatie zelf van de intercommunale verenigingen.

Alhoewel artikel 108, vierde lid, van de Grondwet bepaalt dat de organisatie en de uitoefening van het administratief toezicht kan geregeld worden door de Raden van de Gemeenschap of het Gewest, beperkt artikel 7 van de bijzondere wet dit tot de organisatie van de procedures en de uitoefening ervan wat betreft het toezicht op de provincies, de gemeenten en de agglomeraties en federaties van gemeenten.

In een brede zin beoogt de uitdrukking „**organisatie** van de procedure” alle normen van de organieke wetten der ondergeschikte besturen welke betrekking hebben op de aanwijzing van de toezichthoudende overheid en dus ook van de hen toegekende bevoegdheden, evenals de hele procedure tot uitoefening van dat toezicht, bijvoorbeeld de termijnen, instructie en notificering van het beroep, de uitvoerbaarheid van de beslissing, enzovoort. Ik verwijs hiervoor naar de parlementaire stukken van de Senaat, 1979-1980, 21 mei 1980, nr. 434/1, p. 32 en 33.

De beperking van artikel 7 van de bij-

zondere wet geldt echter niet voor artikel 6 van de bijzondere wet.

Bijgevolg gaat de nationale wetgever zijn bevoegdheid te buiten wanneer hij inzake controle op de **intercommunales** het toezichtprocédé voor bepaalde aangelegenheden vastlegt.

Controle van de verenigingen van gemeenten tot nut van het algemeen kan niet worden herleid tot een louter passieve controle, **zoniet** worden de desbetreffende bepalingen van artikel 6 van de bijzondere wet zinledig. Een interpretatie die leidt tot een dusdanige zinledigheid is verboden. Trouwens, een duidelijke wet moet niet geïnterpreteerd worden.

Daarenboven is de keuze van de aangelegenheden waarvoor artikel 19 van het wetsontwerp de goedkeuring voorziet, volkomen onverantwoord. Door deze beperking van het goedkeuringstoezicht hebben de **intercommunales** op **financieel-economisch** vlak de vrije hand. Het is dan ook niet mogelijk voor de Gewesten in die omstandigheden een ernstige controle op de intercommunales uit te oefenen en zich op gedegen wijze in te laten met de werking ervan.

Volslagen onbegrijpelijk is het feit dat de Minister van Binnenlandse Zaken het nooit nodig of nuttig geoordeeld heeft de Gewesten rechtstreeks of onrechtstreeks te betrekken bij de totstandkoming van het betrokken wetsontwerp. Dit getuigt niet alleen van een afwijkend misprijzen voor de Gewesten, maar eveneens van een totaal voorbijgestreefd en versleten unitarisme.

Ik hoop dat de Vlaamse Raad zich dit niet zal laten welgevallen. Deze weigering met de Gewesten samen te werken zal oorzaak zijn van een zeer manke wetgeving ter zake.

Daarom veroorloof ik mij aan de Raad te vragen ons voorstel van motie betreffende een belangenconflict, waarvan de tekst in uw bezit is, te willen goedkeuren. (**Applaus bij de SP**)

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Minis-

De Beul

ters, geachte collega's, ik wil in dezelfde zin pleiten als collega Temmerman omdat het ontwerp van wet betreffende de intercommunales door Minister Nothomb bij de Senaat ingediend inderdaad regelrecht de belangen van ons Gewest schaadt. Ik ga zelfs meer zeggen, aansluitend bij de theorie die collega Baert daarstraks heeft verkondigd nopens de verhouding tussen een bevoegdheidsconflict en een belangenconflict : minister Nothomb slaagt er met zijn ontwerp in, zijn bevoegdheid op oneigenlijke wijze te overschrijden. In feite maakt hij gebruik van de onduidelijkheid van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 om, formeel uitgaande van de hem toegewezen bevoegdheden, op te treden op een terrein dat niet tot zijn bevoegdheid behoort. Wij zullen trachten dit zeer kort aan te tonen.

De bijzondere wet van 8 augustus 1980 bepaalt in verband met de bevoegdheid inzake intercommunales in artikel 6, paragraaf 1, VIII, 1° dat de werkwijze, de controle en de vaststelling van het ambtsgebied van de verenigingen van gemeenten tot openbaar nut en de toepassing van de organieke wetten betreffende die verenigingen, gewestelijke bevoegdheden zijn.

Deze bepaling houdt in feite een **contradictio in terminis** in. Uit eenzelfde tekst laten verstaan dat de organieke wetten een nationale bevoegdheid zijn, terwijl de werkwijze, de controle en de vaststelling van het ambtsgebied van de intercommunales gewestelijke materies zijn, is volkomen tegenstrijdig. De essentie van een organieke wet is immers het regelen van de werkwijze van de instellingen die door die wet worden opgericht. We staan hier voor één van de talrijke monumenten van onduidelijkheid in de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen. Dit geeft vanzelfsprekend aanleiding tot verwarring en tot misbruiken.

Dat er verwarring is ontstaan, blijkt duidelijk uit de houding van de Raad van State. In een eerste advies oordeelde hij dat het vaststellen van het ambtsgebied van de intercommunales ongetwijfeld een gewestelijke materie is. In een later advies komt de

Raad van State daar evenwel op terug. Hij verklaart zich te hebben vergist en oordeelt dat, gelet op de filosofie van de tekst, de afbakening van de ambtsgebieden van de intercommunales in feite een nationale bevoegdheid is. Dit toont eens te meer aan waar wij naar toe gaan door het stemmen van teksten die in se tegenstrijdig zijn en aldus uiteraard aanleiding geven tot verwarring. Wij hebben dat destijds trouwens doen opmerken zowel in Kamer als in Senaat. Wie sluw is kan die teksten bovendien gebruiken om doeleinden te bereiken die anders niet binnen zijn mogelijkheden liggen. Zoals u weet is Minister Nothomb bijzonder handig wanneer het er op aan komt perfide op te treden. Ook hier is hij er in geslaagd, gebruik makend van de organieke wetten, op te treden op het terrein van het afbakenen van het ambtsgebied van de intercommunales vooral in vrij moeilijke situaties. Het gaat hier meer bepaald over een situatie waar verschillende intercommunales voor eenzelfde activiteit werkzaam zijn op het grondgebied van één gemeente. Drie intercommunales staan bijvoorbeeld in een bepaalde gemeente in voor de toelevering van gas, wat aanleiding geeft tot drie verschillende tarieven en verschillende voorwaarden voor de inwoners van die gemeente. Dit schept in die gemeente problemen met het principe van de verdelende rechtvaardigheid.

In feite is dat geen bevoegdheid van minister Nothomb maar hij **eigent** zich die wel toe door in de organieke wet zekere bepalingen op te nemen. Hij zegt onder meer het volgende : „De gemeente mag beslissen dat zij die activiteit in het vervolg aan één van die intercommunales zal toevertrouwen en zij mag daarbij om het even welke intercommunale kiezen”. Indien op het grondgebied van een gemeente een intercommunale 80 procent van de nutsbedelingen in handen heeft en twee andere intercommunales elk 10 procent, dan zou het evident zijn de keuze te verplichten in de richting van de intercommunale die het grootste pakket heeft. Dit is niet het geval ; men mag evengoed de kleinste intercommunale kiezen ook al zou die maar 2 procent van de activiteiten vertegenwoordigen. Volgens Minister

Nothomb mag die keuze gebeuren met afwijking van alle mogelijke statutaire bepalingen en precies die keuze wordt aan de voogdijoverheid onttrokken. Welnu, zelfs de Raad van State zegt in alle duidelijkheid dat, hoe dan ook, de toepassing van de voogdij een bevoegdheid is van de Gewesten maar in de organieke wet onttrekt men bepaalde voogdijmechanismen aan de wettelijke voogdijoverheid. Kan men nu duidelijker zijn bevoegdheid overschrijden ? Hier kom ik tot de stelling van collega Baert. Het is duidelijk dat wanneer men zijn bevoegdheid overschrijdt men de belangen raakt, om niet te zeggen fors schaadt, van die instellingen wier bevoegdheid men zich, al is het op een oneigenlijke wijze, toeëigent. Dat is hetgeen hier gebeurt. Aan Vlaamse zijde zouden wij het probleem van de intercommunales die voor eenzelfde activiteit in één en dezelfde gemeente werkzaam zijn op een totaal verschillende wijze willen regelen. Nochtans maakt Minister Nothomb ons dat onmogelijk door een organieke wet die bepalingen bevat die in feite met het organiseren van de instelling weinig te maken hebben maar die duidelijk politieke oogmerken viseren die op het bevoegdheidsterrein van het Vlaamse Gewest liggen. Ik vraag dus alle collega's, zeker voor deze motie, unaniem het belangenconflict goed te keuren en aldus een minister zoals de heer Nothomb, die in tal van andere gelegenheden bewezen heeft wat hij waard is en hoeveel hij ons waardeert, eens en voor goed op zijn plaats te zetten. **(Applaus)**

De Voorzitter : De heer Verhaegen heeft het woord.

De heer G. Verhaegen (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, het gaat hier om een tweede motie betreffende een belangenconflict die duidelijk te onderscheiden is van de eerste reeks. Deze houdt geen verband met het ontwerp dat in behandeling is in de Kamer maar wél met de discussie die op dit ogenblik in de Senaat plaatsheeft in verband met het ontwerp over de intercommunales. De vragen die we daarstraks hebben gesteld omtrent het juiste **aflijnen** van het belangenconflict kunnen hier eveneens **WOR-**

Verhaegen

den gesteld ofschoon de indieners meer toelichtingen hebben gegeven. Indien men niet het commentaar had gekregen van de verschillende collega's dan zou de tekst van de motie onvoldoende zijn om haar als schending van belang te aanzien. Onze eerste opmerking is dus dat de tekst zelf te vaag is en men er onvoldoende in verwijst naar de concrete punten waardoor wij zouden geschaad zijn. Wij dienen dit dus te onderzoeken, want volgens de termen van de motie is het geenszins duidelijk, zo niet is ze niet aanvaardbaar.

Indien wij deze motie in behandeling nemen is uiteraard de procedure begonnen en kan men, mocht later blijken dat er schending van belangen is op punten die we nu nog niet kennen, de procedure niet hernemen.

Vandaag vanuit de Vlaamse Gemeenschap beslissen inzake schending van de belangen is gevaarlijk. Bovendien zouden de werkzaamheden in de Senaatscommissie worden opgeschort. Het essentiële van mijn betoog is dat het beter is toe te zien in welke mate een mogelijke belangenschending door amendering kan ongedaan worden gemaakt.

Het besluit vanuit mijn fractie is dat wij deze motie niet steunen, maar wanneer uit het verdere onderzoek zou blijken dat er inderdaad belangenschending is dan zullen wij deze discussie opnieuw ter harte nemen, hier in de Vlaamse Raad.

Minister M. Galle : Mijnheer de Voorzitter, de intercommunales zijn toch mijn materie. Graag zou ik een kleine informatie verstrekken. Mijnheer Verhaegen, u heeft daarstraks geregeld uiting gegeven aan uw eerbied voor de beslissingen van de Vlaamse Executieve. Het is u zeker niet onbekend dat ook in deze materie een **éénparige** beslissing werd genomen. De Executieve oordeelde namelijk dat dit een belangen- en **bevoegdheids**-conflict was. Ik zeg u dat terloops.

De heer G. Verhaegen : Mijnheer Galle, ik heb hier in de Vlaamse Raad altijd blijik gegeven van steun aan beslissingen van de Vlaamse Executieve, van wie ze ook kwamen. Ik heb in

deze Vlaamse Raad nooit aanvaard dat er een verschil zou zijn.

Ik heb ook inlichtingen gekregen dat er in de Vlaamse Executieve een grote bezorgdheid bestaat, doch duidelijk, tekstueel, heb ik deze beslissing niet. Ik zal ze echter zeker opvragen en niet **overschillig** blijven, dat is evident, voor de uitdrukkelijke bezorgdheid die in de Vlaamse Executieve ten opzichte van dit wetsontwerp heerst. Dat is ook de reden waarom wij vanuit onze fractie contact hebben genomen met de collega's uit de Senaat om zodoende dit ontwerp van zeer dichtbij te kunnen volgen en eventueel te amenderen wanneer zou blijken dat de tekst niet in overeenstemming is met de Vlaamse belangen.

De heer J. Van Elewyck : Intussen stemt u toch tegen.

De heer G. Verhaegen : Wij stemmen vandaag tegen de ingediende algemene terminologie van de motie zoals die is ingediend.

De Voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer F. Vermeiren (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw en heren Ministers, geachte collega's, de auteurs stellen in hun motie dat de Vlaamse Raad ernstig in zijn belangen kan worden benadeeld door het ontwerp van wet betreffende de **intercommunales** dat thans bij de Senaat voorligt. Waarom ? Omdat dit ontwerp de grondwettelijke en met een bijzondere meerderheid genomen wettelijke bepalingen inzake de bevoegdheden van de Gewesten zonder meer met de voeten zou treden.

In dergelijke aangelegenheden hebben wij niet altijd het geluk over een uitgebreid, duidelijk advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State te beschikken, in casu dan nog wel van de Verenigde Kamers van dit hoge administratieve rechtscollege. Hier gaan wij dus niet akkoord met wat vorige sprekers zegden.

Het zou volstaan hier gewoon integraal lezing te geven van dit advies om niet alleen elke jurist maar ook elke objectieve lezer uit deze Raad te overtuigen dat de nationale wetgever ter zake bevoegd is.

Wij zullen dit onze collega's niet aandoen, maar toch kunnen wij niet anders dan de aanhef van de voorafgaande bemerking van de Raad van State citeren :

„Het ontwerp strekt ertoe de oprichting van de intercommunales, alsmede hun statuut, hun organisatie en hun werkwijze te regelen. Het ressorteert dus onder de bevoegdheid van de nationale wetgever. Immers, volgens artikel 108, vierde lid, van de Grondwet is het „onder de voorwaarden en op de wijze door de wet te bepalen” dat „verscheidene provincies of verscheidene gemeenten zich met elkaar mogen verstaan of zich verenigen om zaken van provinciaal belang of van gemeentelijk belang gemeenschappelijk te regelen en te beheren”. Bovendien erkent de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen de bevoegdheid van de nationale wetgever. Dat blijkt uit de tekst van de wet **en wordt** bevestigd door de parlementaire voorbereiding van die wet.

De bijzondere wet verleent aan de Gewesten slechts bevoegdheid voor „de toepassing van de organieke wetten betreffende die verenigingen van gemeenten”. In elk van de gevallen waarin artikel 108 van de Grondwet een wet vereist, gebruikt dat artikel het woord „wet” in zijn enge betekenis en bedoelt het een regel die is vastgelegd door de wetgevende macht, zoals die bij artikel 26 van de Grondwet is ingesteld.

De Raad van State stelt dan verder in zijn advies, met name bij het bepalen van de toepasselijke regels, nog het volgende : „**Het** lijdt geen twijfel dat de nationale wetgever bevoegd blijft om de organieke bepalingen van de verenigingen van gemeenten vast te stellen en bepaaldelijk om de wet van 1 maart 1922 te wijzigen of te vervangen. Dat blijkt uit het vierde lid van de tekst van artikel 108 van de Grondwet.”

Dat blijkt eveneens uit artikel 6, § 1, VIII, 1°, van de de bijzondere wet. Die tekst verleent de Gewesten ten aanzien van de verenigingen van gemeenten diverse bevoegdheden die echter uitvoeringsbevoegdheden zijn, aangezien zij buiten de vaststelling van

Vermeiren

het ambtsgebied van de verenigingen betrekking hebben op de werkwijze, op hun controle, alsmede op de toepassing van de organieke wetten betreffende die verenigingen.

Blijft het meer kiese probleem of het Gewest al dan niet beschikt over normatieve bevoegdheid ten aanzien van het vaststellen van het ambtsgebied van de intercommunale verenigingen.

Hier stelde de Raad van State, ik citeer : „Noch aan de hand van de tekst, noch aan de hand van de parlementaire voorbereiding van de bijzondere wet kon uitsluitel worden gegeven over de vraag of de wetgever met de woorden „de vaststelling van het ambtsgebied” een actieve vaststelling heeft bedoeld” dat wil zeggen „de bevoegdheid de decreten met dat doel uit te vaardigen”, „dan wel een passieve vaststelling die volgt uit de uitoefening van de toezichtsbevoegdheid.

De Raad van State zegt dan het volgende : „Bij twijfel omtrent de uitlegging van de bijzondere wet moet de interpretatie die het best met de Grondwet overeenstemt de overhand hebben.”

De algemene conclusie van de Raad van State luidt dat het ontwerp, zelfs voor de bepalingen met betrekking tot de vaststelling van het ambtsgebied van de verenigingen van gemeenten, tot de organieke wetgeving betreffende die verenigingen behoort en onder de bevoegdheid van de nationale wetgever ressorteert.

Ten slotte hadden wij ook nog kunnen verwijzen naar een gelij kaardig advies door dezelfde Verenigde Kamers van de Raad van State uitgebracht naar aanleiding van het bij de Vlaamse Raad ingediende en door zijn Commissie voor binnenlandse aangelegenheden reeds uitvoerig besproken voorstel van decreet — er werden reeds zes vergaderingen aan gewijd — van collega Temmerman houdende rationalisering van het ambtsgebied van de intercommunale verenigingen voor de distributie van elektriciteit, gas, TV- en FM-signalen. Maar dergelijke methode van handelen zou zilver academisch zijn en dit debat al-

SP-Volksvertegenwoordiger A. Bogaerts (links) en G. Temmerman (rechts), hoofdindieners van de motie-belangenconflict i.v.m. het bij de Senaat ingediend ontwerp van wet betreffende de intercommunales

leen maar oëverloos rekken. Vandaar dat wij ons hebben beperkt tot het hic et nunc voorliggend ontwerp van wet betreffende de intercommunales waarin spitsvondige collega's blijkbaar een belangenconflict tussen de Vlaamse Raad en de Senaat bespeuren.

Mijnheer de Voorzitter, onze fractie kan om de hierboven uitvoerig vermelde redenen, de collega's in deze aangelegenheid niet bijtreden en zal deze motie strekkende tot het schorsen van de procedure met het oog op overleg dan ook verwerpen. Het is nochtans duidelijk dat onze fractie er zeer angstvallig zal over waken dat er geen belangenconflicten zouden optreden en dat wij, mocht het nodig blijken, te gepasten tijde zullen reageren. **(Applaus bij de PW en de CVP)**

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Gemeenschapsministers, collega's, ik betreur de reactie van de CVP-fractie waar die zich beroept op formele aspecten van de motie die werd inge-

diend. Zij is nochtans volkomen conform aan de wettelijke voorschriften. De wet schrijft niet voor dat men ze schriftelijk moet motiveren. Ik geloof dat de uitleg gegeven door de heer Temmerman en mijzelf tamelijk verhelderend was. Bovendien hebt u van Minister Galle vernomen dat wij niet alleen staan met die mening, maar dat ook de Executieve die mening was toegedaan, met name dat het niet alleen een belangenconflict maar ook een bevoegdheidsconflict is.

U stelt, collega Verhaegen, dat onze motie gevaarlijk is. Dat kan men van iedere motie die een bevoegdheids- of een belangenconflict inhoudt stellen. Men zal zoiets altijd als gevaarlijk kunnen verklaren. Dat is dus geen argument.

Bovendien kan ik niet volgen wanneer u stelt dat dit conflict de werkzaamheden in de Senaat zou opschorten. U zegt dat wij de senatoren hun werk moeten laten doen en dat zij dit goed zullen doen.

Collega Verhaegen, het is nu het ogenblik om iets te doen. Wat wij van

De Beul

de Senaat of van de senatoren mogen verwachten **heben** wij zopas van collega Vermeiren kunnen vernemen. Collega Vermeiren sluit zich aan bij de uiterst betwistbare stelling van de Raad van State. Als het wetsontwerp dan zó in de Commissie van de Senaat wordt afgehandeld, waar staan wij dan ?

U weet zeer goed dat, wanneer in om het even welke Commissie een betwisting rijst inzake bevoegdheden, a fortiori inzake belangen, het voor de commissarissen moeilijk is om deze weg te werken. Daarbij speelt inderdaad ook de verantwoordelijkheid van de meerderheid en daar kan ik inkomen. Geef mij dan ook toe dat een commissie niet het geëigende orgaan is om die zaken te beslechten. Het is trouwens vanzelfsprekend dat de heer Nothomb in de Commissie voor binnenlandse zaken van de Senaat zijn ontwerp zal verdedigen en, zich juist beroepende op de meerderheid in de Commissie, alles zal in het werk stellen om het erdoor te drukken. Dit ontwerp zal wellicht worden goedgekeurd, met alle schadelijke bepalingen die erin zijn vervat. Er zit in dat ontwerp een ganse filosofie, alle artikelen verwijzen onderling naar elkaar ; het is een ingebouwd mechanisme. Indien dit ontwerp door de Commissie wordt goedgekeurd, zal u, samen met mij, kunnen vaststellen dat het een soort van machtsafwijking inzake bevoegdheden inhoudt en als dusdanig de belangen van het Vlaamse Gewest schaadt.

Collega's van de meerderheid, mag ik u vragen dat u zich niet zou verschuilen achter zulk een gevaarlijke redenering ? Stemt dus, **hic** et nunc met de **Excutive**, die wellicht dezelfde stelling zal innemen als toen zij onderling „en petit comité” samenkwam en met de andere partij en de motie inzake het belangenconflict goedkeurde. (**Applaus**)

De Voorzitter : De heer Temmerman heeft het woord.

De heer G. Temmerman (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren Ministers, geachte collega's, ik zou bondig willen antwoorden op de uiteenzettingen van de vertegenwoordigers van de CVP en de PW,

die — en ter zake ben ik het eens met de heer De Beul — tot mijn spijt, eerder vanuit hun meerderheidsreflex in het nationale Parlement reageren dan dat zij zich de vraag stellen of, inderdaad, de belangen van de Vlaamse Gemeenschap al dan niet zijn geschaad.

De heer Verhaegen zal zeker weten, dat het probleem dat aan de grondslag ligt van de uiteenzetting van de heer De Beul — hij heeft verwezen naar de problematiek van de **intercommunales** voor nutsvoorzieningen — reeds sedert jaren een twistappel is zowel in het nationale Parlement als in de Vlaamse Raad. Er zijn ontwerpen geweest van diverse ministers, ik zou ze bijna allemaal kunnen opnoemen, die de jongste jaren op het departement van binnenlandse zaken zijn geweest. Zo zijn er de ontwerpen van de heer Boel, van de heer **Gramme**, Moureau, **Mathot** en van andere ministers, nu van de heer Nothomb. Ook in de Vlaamse Raad werden voorstellen ingediend. Telkens heeft men daar moeten vaststellen dat er een tegenstrijdige mening bestaat over de vraag wie uiteindelijk bevoegd was om zich hierover uit te spreken. De Raad van State heeft ons daarbij niet geholpen vermits deze laatste zichzelf in bepaalde adviezen als het ware heeft tegengesproken. Zoals ook daarnet door de heer Vermeiren aangestipt, zegt de Raad van State in het advies van 17 september 1980 zeer duidelijk dat deze materie tot onze bevoegdheid behoort. Ik lees slechts één zin uit het advies dat gevraagd werd door een Minister van binnenlandse zaken over dezelfde aangelegenheid : „**De Raad van State stelt dat, in zover vermeld ontwerp betrekking heeft op de intercommunale verenigingen voor gas- en elektriciteitsvoorziening, de vaststelling van het ambtsgebied van de verenigingen van gemeenten niet tot de bevoegdheid van de nationale overheid behoort aangezien het niet kan werken en zijn doel niet kan bereiken dan door wijziging van het ambtsgebied van die verenigingen**”.

In hetzelfde arrest gaat de Raad van State zelfs zo ver te stellen dat de regels ter zake van werkwijze, controle en vaststelling van het ambtsgebied van verenigingen van gemeenten tot

nut van het algemeen en de toepassing van de organieke wetten betreffende die verenigingen, tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen behoren wanneer het gaat om verenigingen die de teledistributie tot doel hebben.

U weet dat sedertdien andere adviezen zijn verschenen. Er werd een advies gevraagd door de Waalse Raad, waarop negatief werd gereageerd wat zijn bevoegdheid betreft en er werd er een gevraagd door de Vlaamse Raad, aan wie eveneens een negatief advies werd gegeven. De Commissie voor de binnenlandse aangelegenheden, een beetje ten einde raad — ik zal er geen politieke conclusies aan verbinden, mijnheer Verhaegen — heeft beslist de Raad van State te verzoeken ons te willen vertellen wat dan wel de enige waarheid was, het advies van december 1980 of de beide andere adviezen.

Bij brief van 28 februari 1984 heeft de Eerste Voorzitter aan de heer Voorzitter van de Vlaamse Raad het volgende laten weten. Ik citeer een passage : „**Door de minister om advies gevraagd op 11 december 1980, hebben de verenigde Kamers, gelet op het spoedeisende van het ontwerp, een advies uitgebracht op 17 december 1980. Het is juist dat de Raad van State in dat advies de kwestie voor het eerst te onderzoeken kreeg en dat wij toen adviseerden dat de aangelegenheid tot de bevoegdheid van het Gewest behoorde. De verenigde Kamers, waaraan de Voorzitter van de Waalse Gewestraad een ontwerpdecreet van advies had voorgelegd, zijn evenwel na grondig onderzoek van de parlementaire voorbereiding, onder meer van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, tot een andere conclusie gekomen. Die veranderde zienswijze is in het bewuste advies uitvoerig verantwoord. Een derde maal, toen uzelf over de kwestie om advies verzocht naar aanleiding van twee voorstellen van decreet, hebben de verenigde Kamers het advies bevestigd. Ons lijkt het derhalve vast te staan dat de rechtsleer van de Raad van State, wel degelijk die is welke in laatstgenoemde adviezen is neergelegd.**”

De Voorzitter heeft daaruit de **conclu-**

Temmerman

sie getrokken dat het laatste advies het beste was. Uit het voorgaande blijkt duidelijk, met alle respect, mijnheer de Voorzitter, dat er iets moet gebeuren, de twijfel kan niet langer blijven bestaan, evenmin als dit zinloos over en weer sturen van documenten van de ene naar de andere instantie, waarbij iedereen zich op een ander advies beroept waarin hij blijkbaar gelijk krijgt. Desbetreffend verwijs ik, mijnheer Verhaegen, op mijn beurt naar de uitspraak van de Vlaamse Executieve van 19 oktober 1983, waarin zij in haar voltalligheid zegt dat er duidelijk een **bevoegdheids-** en belangenconflict aan de orde treedt. Daarom vraag ik of u bereid bent uw standpunt te wijzigen als de indieners de motie zouden aanvullen met de aanduiding dat het over artikel 19 gaat, waardoor het conflictsgebied veel duidelijker wordt omschreven. U hebt blijkbaar enige twijfel ingevolge de algemeenheid van ons voorstel. Ik ben van oordeel dat, eerder dan de bespreking in de Senaat te blokkeren — wat u schijnt te vrezen — dank zij onze motie de procedure zou worden versneld door de bevoegde instanties te verplichten zich eens en voor goed duidelijk over deze aangelegenheid uit te spreken en samen een oplossing te vinden voor het gestelde probleem. **(Applaus bij de SP)**

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? **(Nee)**

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de bespreking gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over deze motie houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer A. Diegenant c.s. houdende wijziging van het decreet van 2 maart 1977 houdende regeling van de erkenning en de subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen — 26 (1981-1982) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet van de heer Diegenant c.s. houdende wijziging van het decreet van 2 maart 1977 houdende regeling van de erkenning en de subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen.

De heer Seeuws heeft het woord voor een verklaring **vóór** de stemming.

De heer W. Seeuws (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren Ministers, geachte collega's, het is mijn bedoeling onze stemming over dit voorstel van decreet van de heer Diegenant te motiveren.

Ik wens er op te wijzen dat sinds het uitreden van de Executieve uit de nationale regering en daarbij de vorming van een feitelijke meerderheid, spijts de zogenaamde overgangperiode van de evenredige vertegenwoordiging en de consensus in de Executieve, meer dan ooit, geachte collega's, de wettelijke engagementen die bij decreet werden vastgelegd inzake erkenning en subsidiëring van de socio-culturele en sportverenigingen door deze feitelijke meerderheid — en ik zou bijna zeggen de besparingswoede van de nationale regering achterna — werden verloochend.

Zoals ik deze morgen tijdens de bespreking reeds heb toegelicht blijven onze bezwaren tegen dit voorstel van decreet onverminderd gelden. Trouwens, ik heb geen antwoord gekregen over de naar ons inziens cruciale vraag die ik heb gesteld.

Dit decreet is voor ons onaanvaardbaar omdat, ten eerste, hierdoor nieuwe en dus bijkomende uitgaven worden voorzien voor een welbepaald decreet waarbij dan nog enkel de **financieel** sterke sportfederaties, onder andere de tennisvereniging, de **volleybalbond**, de mini-voetbalbond, de **gezinsportfederatie**, de rijverenigingen en dergelijke, ervoor in aanmerking komen. Terwijl in andere decreten moet worden gesnoeid of worden geblokkeerd, of onvolledig worden uitgevoerd.

Mijnheer de Voorzitter, ik denk bijvoorbeeld aan de decreten over het jeugdwerk die slechts voor 64 procent

worden uitgevoerd ; aan het decreet op het bibliotheekwezen dat slechts voor 85 procent wordt uitgevoerd, zonder de andere besparingen ; aan de verschillende decreten met betrekking tot de volksontwikkeling waar in de weddetoelagen wordt gesnoeid. Ten tweede dient te worden aangestipt dat de koppeling van de **basistoelagen** aan de weddetoelagen tegengesteld is aan de geest en de letter van het Cultuurpact, dat dusdoende op een eenzijdige wijze wordt doorbroken wat toch wel een gevaarlijk precedent kan betekenen voor de toekomst.

Het is om deze principiële redenen dat onze fractie tegen dit voorstel van decreet zal stemmen. **(Applaus bij de SP)**

De Voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

143 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
109 leden hebben ja geantwoord ;
31 leden hebben nee geantwoord ;
3 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Akkermans P.
Anciaux V.
Ansoms J.
Baert F.
Beerden G.
Belmans J.
Beysen E.
Blanckaert IS.
Bockstal E.
Boeraeve-Derycke C.
Bosmans J.
Bourgeois A.
Breyne P.
Bril L.
Buchmann J.
Capoen M.
Caudron J.
Claes A.
Cooreman E.
Coppieters A.
Cuvelier E.

Voorzitter

Daems J.
d'Alcantara A.
De Backer-Van Ocken R.
De Beul A.
de Bruyne H.
Debusseré F.
De Clercq C.
Declercq R.
De Cooman C.
Decoster M.
De Greve L.
De Groot E.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
De Mol J.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
Desaeyere W.
De Seranno J.
Desseyn J.
Desutter E.
Devos G. (Mevr.)
De Winter A.
Dhoore L.
Diegenant A.
Draulans H.
Dupré J.
Flamant E.
Gabriels J.
Geens G.
Grootjans F.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Kuijpers W.
Lahaye H.
Lenssens J.
Maes R.
Marchand C.
Meyntjens O.
Moors C.
Neyts-Uyttbroeck A.M.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pede J.
Peeters P.
Peeters R.
Peeters W.
Piot F.
Rutten M.
Schiltz H.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Somers J.
Sprockeels G.
Steverlynck A.
Steyaert R. (Mevr.)
Suykerbuyk H.
Swaelen F.

Taelman W.
Tant P.
Thys J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Valkeniers J.
Van Belle I.
Van Biervliet L.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vandermarliere J.
Van de Velde L.
Van Grembergen P.
Vangronsveld F.
Van Herreweghe M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Ooteghem O.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Steenkiste F.
Van Wambeke H.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Vermeiren F.
Willems G.
Windels R.

NEEN hebben geantwoord :

Bogaerts A.
Colla M.
Coppens E.
De Baere A.
De Batselier N.
De Bremaeker J.
De Loor H.
Derycke E.
Detiege L. (Mevr.)
De Wulf R.
Dierickx L.
Galle M.
Geyselings F.
Knuts H.
Leclercq J.
Lefebver O. (Mevr.)
Marmenout G.
Matthys P.
Peuskens V.
Ramaekers J.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Temmerman G.
Tobback L.
Van den Bossche L.
Vandenhove M.
Vanderheyden V.
Van Der Niepen P.
Van Elewyck J.

Van Puymbroeck M. (Mevr.)
Vanvelthoven L.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Baldewijns E.
Willockx F.
Wyninckx J.

Dientengevolge neemt de Raad het voorstel van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse Executieve ter bekrachtiging worden overgezonden.

De leden die zich hebben onthouden, worden verzocht de redenen voor hun onthouding kenbaar te maken.

De heer F. Willockx : Ik ben afgesproken met de heer Anthuenis.

De heer E. Baldewijns : Ik ben afgesproken met de heer Cardoen.

MOTIES tot besluit van de interpellatie van de heer D. Vervaeke tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, over de bevoegdheidsproblematiek betreffende de voorgedij inzake verkiezing van de OCMW-raadsleden in Wezembeek-Oppem

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Van Grembergen, Caudron en Gabriels, enerzijds, en de eenvoudige motie van de heren Verhaegen en De Grève, anderzijds, tot besluit van de interpellatie van de heer Vervaeke tot mevrouw Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, over de bevoegdheidsproblematiek betreffende de voorgedij inzake verkiezing van de OCMW-raadsleden in Wezembeek-Oppem.

Overeenkomstig artikel 5 1, punt 5 van het reglement stemmen wij eerst over de eenvoudige motie van de heren Verhaegen en De Grève, die voorrang heeft.

Begin van de stemming.

Voonitter

Heeft iedereen gestemd ? (**Ja**)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

144 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

84 leden hebben ja geantwoord ;

30 leden hebben neen geantwoord ;

30 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Akkermans P.
Ansoms J.
Beerden G.
Beysen E.
Blanckaert K.
Bockstal E.
Boeraeve-Derycke C.
Bosmans J.
Bourgeois A.
Breyne P.
Bril L.
Buchmann J.
Claes A.
Cooreman E.
Coppieters A.
Cuvelier E.
Daems J.
d'Alcantara A.
De Backer-Van Ocken R.
De Clercq C.
De Cooman C.
Decoster M.
De **Grève** L.
De Groot E.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
De Mol J.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
De Seranno J.
Desutter E.
Devos G. (Mevr.)
De Winter A.
De Wulf R.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dupré J.
Flamant E.
Galle M.
Geens G.
Grootjans F.
Kelchtermans L.

Kelchtermans T.
Lahaye H.
Lenssens J.
Marchand C.
Moors C.
Neyts-Uyttebroeck A.M.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pede J.
Peeters R.
Piot F.
Rutten M.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Sprockeels G.
Steverlynck A.
Steyaert R. (Mevr.)
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den **Broeck** O.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vandermarliere J.
Van de Velde L.
Vangronsveld F.
Van Herreweghe M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Wambeke H.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Vermeiren F.
Willems G.
Windels R.

NEEN hebben geantwoord :

Anciaux V.
Baert F.
Belmans J.
Capoen M.
Caudron J.
de Bruyne H.
Debusséré F.
Declercq R.
De Mol J.
Desaeyere W.
Desseyne J.
Dierickx L.
Draulans H.
Gabriels J.
Geyselings F.
Kuijpers W.

Maes R.
Peeters P.
Peeters W.
Ramaekers J.
Somers J.
Thys J.
Valkeniers J.
Van Biervliet L.
Van den Bossche L.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.
Van Puymbroeck M. (Mevr.)
Van Steenkiste F.
Vervaeke D.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Baldewijns E.
Bogaerts A.
Colla M.
Coppens E.
De **Baere** A.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Loor H.
Derycke E.
Detiège L. (Mevr.)
Knuts H.
Leclercq J.
Lefebvre O. (Mevr.)
Marmenout G.
Matthys P.
Meyntjens O.
Peuskens V.
Schiltz H.
Seeuws W.
Sleecx J.
Temmerman G.
Tobback L.
Vandenhove M.
Vanderheyden V.
Van Der Niepen J.
Van Elewyck J.
Vanvelthoven L.
Willockx F.
Wyninckx J.

Dientengevolge neemt de Raad de motie aan. Conform artikel 51, punt 8 van het reglement is de met redenen omklede motie van de heren Van Grembergen, Caudron en Gabriels bijgevolg verworpen.

De leden die zich hebben onthouden, worden verzocht de redenen voor hun onthouding kenbaar te maken.

De **heer J. Wyninckx** : Ik ben afgesproken met de heer Bascour.

De heer 0. Meyntjens : Ik ben afgesproken met de heer Vanderpoorten.

Minister H. Schiltz : Ik ben afgesproken met de heer Poma.

MOTIE voorgesteld door de heren N. De Batselier, A. De Beul en J. Van Elewyck betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer - stuk 927 (1983-1984) — Nr. 1 — 255 (1983-1984) — Nr. 1

MOTIE voorgesteld door de heren A. Laridon, P. Van Grembergen en J. Van Elewyck betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer - stuk 927 (1983-1984) — Nr. 1 — 256 (1983-1984) — Nr. 1

MOTIE voorgesteld door de heren A. Laridon, P. Van Grembergen en J. Van Elewyck betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer - stuk 927 (1983-1984) — Nr. 1 — 257 (1983-1984) — Nr. 1

Regeling van de werkzaamheden

De Voorzitter : Aan de orde zijn de hoofdelijke stemmingen over de afgehandelde moties betreffende een belangenconflict.

Ik stel voor over de eerste drie op de agenda vermelde moties, met name die naar aanleiding van het bij de Kamer ingediend ontwerp van herstelwet, één enkele stemming te houden.

De heer P. Van Grembergen : Ik vraag een afzonderlijke stemming, mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter : Dat had ik verwacht.

MOTIE voorgesteld door de heren N.

De Batselier, A. De Beul en J. Van Elewyck betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer - stuk 927 (1983-1984) — Nr. 1 — 255 (1983-1984) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de afgehandelde motie van de heren De Batselier, De Beul en Van Elewyck betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer-stuk 927 (1983-1984) — Nr. 1

Mevrouw Van Puymbroeck heeft het woord voor een stemverklaring.

Mevrouw M. Van Puymbroeck (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, wij zullen de moties nrs. 255 en 256 goedkeuren omdat wij overtuigd zijn daardoor een democratisch aangenomen wet te eerbiedigen. Wij sluiten ons daardoor aan bij het advies van de Raad van State die inderdaad oordeelt dat de nationale regering aan machtsoverschrijding doet.

Een heel andere vraag is in hoeverre wij akkoord kunnen gaan met de wetten van 8 en 9 augustus 1980. Zij gaan ofwel niet ver genoeg in de richting van de decentralisatie — wij geloven niet in een tweeledig federalisme — ofwel gaan zij te ver en blijven daardoor hangen in dubbelzinnigheid en onduidelijkheid. Maar dit kan alleen in een volgende legislatuur en langs wettige weg worden geregeld. Tot zolang moeten wij de gebrekkige wetgeving zo goed mogelijk toepassen.

Wij stellen vast dat, als we naar de grond van de zaak teruggaan, zowel de Vlaamse Executieve als de nationale regering overtuigd zijn van de noodzaak van een nieuwe industriële aanpak, of die nu DIRV heet of een andere naam draagt.

De Voorzitter : Mevrouw Van Puymbroeck, mag ik u verzoeken een beetje in te korten ? U heeft alleen het woord voor een stemverklaring.

Mevrouw M. Van Puymbroeck : Ja, mijnheer de Voorzitter.

Fundamenteel is deze zogenaamde polarisatie een schijnpolarisatie die tot schijngevechten leidt. Het gaat hier inderdaad om een bevoegdheidsconflict waar twee gelijkdenkende instanties proberen — de ene met meer recht dan de andere — het laken naar zich toe te halen.

Maar in hoever hebben de nationale regering of de Vlaamse regering bestudeerd wat de sociale gevolgen zullen zijn van de nieuwe industriële aanpak, wat de gevolgen zullen zijn van de nieuwe industriële aanpak, wat de gevolgen zullen zijn voor de bevolking in haar geheel en welke economische en ecologische verschuivingen er zullen plaatshebben ?

Hierbij verwijs ik graag naar vele vragen van de werkgroepen Lindemans en WASTE

De Voorzitter : Mevrouw, mag ik u vragen te besluiten ? De algemene beslisraadsing kan niet worden heropend.

Mevrouw M. Van Puymbroeck : Op de motie 257 in verband met het rij **ksonderwijs** zullen wij ons onthouden. Het advies van de Raad van State is hier vervat in zoveel vragen om herformulering, betere toelichting en bijkomende informatie, dat zij moeten worden beantwoord alvorens een gefundeerd oordeel kan worden uitgesproken.

Over motie 258 in verband met de **intercommunales** wensen wij ons eveneens te onthouden en willen van deze gelegenheid gebruik maken om te bevestigen dat wij de **intercommunales** zelf in vraag stellen omdat hun beheerders niet rechtstreeks gekozen zijn en omdat ze geen afspiegeling zijn van de gemeenschap. Wij blijven voor het oplossen van **gemeenteverstijgende** problemen, voor federaties van gemeenten omdat wij alleen daardoor tot een veel opener, overzichtelijker en meer verantwoord beleid kunnen komen. **(Applaus)**

De Voorzitter : Wij gaan over tot de stemming.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Voorzitter

Ziehier het resultaat :

145 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
56 leden hebben ja geantwoord ;
84 leden hebben neen geantwoord ;
6 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Anciaux V.
Baert F.
Belmans J.
Bogaerts A.
Capoen M.
Caudron J.
Colla M.
Coppens E.
De **Baere A.**
De Batselier N.
De Bremaeker J.
de Bruyne H.
Debusseré F.
Declercq R.
De Loor H.
De Mol J.
Derycke E.
Desaeyere W.
Desseyn J.
Detiège L. (Mevr.)
De Wulf R.
Dierickx L.
Draulans H.
Gabriels J.
Galle M.
Geyselings F.
Knuts H.
Kuijpers W.
Leclercq J.
Lefeber O. (Mevr.)
Maes R.
Marmenout G.
Matthys P.
Peeters P.
Peeters W.
Peuskens V.
Ramaekers J.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Somers J.
Temmerman G.
Thys J.
Tobback L.
Valkeniers J.
Van Biervliet L.
Van den Bossche L.

Vandenhove M.
Vanderheyden V.
Van Der Niepen P.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.
Van Puymbroeck M. (Mevr.)
Van Steenkiste F.
Vanvelthoven L.
Vervaet D.

NEEN hebben geantwoord :

A kermans P.
Ansoms J.
Beerden G.
Beysen E.
Blanckaert K.
Bockstal E.
Boeraeve-Derycke C.
Bosmans J.
Bourgeois A.
Breyne P.
Bril L.
Buchmann J.
Chabert J.
Claes A.
Cooreman E.
Coppieters A.
Cuvelier E.
Daems J.
d'Alcantara A.
De Backer-Van Ocken R.
De Clercq C.
De Cooman C.
Decoster M.
De **Grève L.**
De Groot E.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
De Seranno J.
Desutter E.
Devos G. (Mevr.)
De Winter A.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dupré J.
Flamant E.
Geens G.
Grootjans F.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Kuijpers W.
Lahaye H.
Lenssens J.
Marchand C.
Moors C.
Neys-Uyttebroeck A.M.

Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pede J.
Peeters P.
Peeters R.
Piot F.
Rutten M.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Sprockeels G.
Steverlynck A.
Steyaert R. (Mevr.)
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den **Broeck O.**
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vandermarliere J.
Van de Velde L.
Vangronsveld F.
Van Herreweghe M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Wambeke H.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Vermeiren F.
Weckx H.
Willems G.
Windels R.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Baldewijns E.
De Beul A.
Meyntjens O.
Schiltz H.
Willockx F.
Wyninckx J.

De vereiste drievierde meerderheid werd niet behaald. Bijgevolg is deze motie niet aangenomen.

Gelden dezelfde redenen van onthouding als bij de vorige hoofdelijke stemming ?

Minister Schiltz heeft het woord.

Minister H. Schiltz : Mijnheer de Voorzitter, ik heb mij onthouden zoals voorheen in afspraak met collega **Poma**. Dit geldt ook voor de drie

Schiltz

volgende stemmingen. **Ik vraag** dat dit uitdrukkelijk wordt geacteerd in het verslag.

De Voorzitter : De heer Wyninckx heeft het woord.

De heer J. Wyninckx : Mijnheer de Voorzitter, ik heb reeds meegedeeld dat ik was afgesproken met de heer **Bonnel**. Ik heb mij aan die mededeling gehouden. Dat geldt ook voor de volgende stemmingen.

De Voorzitter : De heer Meyntjens heeft het woord.

De heer O. Meyntjens : Ik ben afgesproken met de heer Vanderpoorten.

MOTIE voorgesteld door de heren A. Laridon, P. Van Grembergen en J. Van Elewyck betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer - stuk 927 (1983-1984) — Nr. 1 — 256 (1983-1984) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De Voonitter : Thans houden wij de hoofdelijke stemming over de afgehandelde eerste motie voorgesteld door de heren Laridon, Van Grembergen en Van Elewyck betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer - stuk 927 (1983-1984) — Nr. 1

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

145 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

56 leden hebben ja geantwoord ;

83 leden hebben neen geantwoord ;

6 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Anciaux V.
Baert F.
Belmans J.
Bogaerts A.
Capoen M.
Caudron J.
Colla M.
Coppens E.
De **Baere A.**
De Batselier N.
De Bremaeker J.
de Bruyne H.
Debussere F.
Declercq R.
De Loor H.
De Mol J.
Derycke E.
D esaeyere W.
Desseyn J.
Detiège L. (Mevr.)
De Wulf R.
Dierickx L.
Draulans H.
Gabriels J.
Galle M.
Geyselings F.
Knuts H.
Kuijpers W.
Leclercq J.
Lefeber O. (Mevr.)
Maes R.
Marmenout G.
Matthys P.
Peeters P.
Peeters W.
Peuskens V.
Ramaekers J.
Seeuws W.
Sleecx J.
Somers J.
Temmerman G.
Thys J.
Tobback L.
Valkeniers J.
Van Biervliet L.
Van den Bossche L.
Vandenhove M.
Vanderheyden V.
Van Der Niepen P.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.
Van Puymbroeck M. (Mevr.)
Van Steenkiste F.
Vanvelthoven L.
Vervaet D.

NEEN hebben geantwoord :

A kermans P.

Ansoms J.
Beerden G.
Beysen E.
Blancaert K.
Bockstal E.
Boeraeve-Derycke C.
Bosmans J.
Bourgeois A.
Breyne P.
Bril L.
Buchmann J.
Chabert J.
Claes A.
Cooreman E.
Coppieters A.
Cuvelier E.
Daems J.
d'Alcantara A.
De Backer-Van Ocken R.
De Clercq C.
De Cooman C.
Decoster M.
De **Grève L.**
De Groot E.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
De Seranno J.
Devos G. (Mevr.)
De Winter A.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dupré J.
Flamant E.
Geens G.
Grootjans F.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Lahaye H.
Lenssens J.
Marchand C.
Moors C.
Neys-Uytbroeck A.M.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pede J.
Peeters R.
Piot F.
Rutten M.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Sprockeels G.
Steverlynck A.
Steyaert R. (Mevr.)
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.

Voorzitter

Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vandermarliere J.
Van de Velde L.
Vangronsveld F.
Van Herreweghe M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Wambeke H.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Vermeiren F.
Weckx H.
Willemms G.
Windels R.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Baldewijns E.
De Beul A.
Meyntjens O.
Schiltz H.
Willockx F.
Wyninckx J.

De vereiste drievierde meerderheid werd niet behaald. Bijgevolg is deze motie niet aangenomen.

Gelden dezelfde redenen van onthouding als bij de vorige hoofdelijke stemming ? **(Ja)**

MOTIE voorgesteld door de heren A. Laridon, P. Van Grembergen en J. Van Elewyck betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer - stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1 - 257 (1983-1984) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de afgehandelde tweede motie voorgesteld door de heren Laridon, Van Grembergen en Van Elewyck betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij

de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer-stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

145 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
53 leden hebben ja geantwoord ;
83 leden hebben neen geantwoord ;
9 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Anciaux V.
Baert F.
Belmans J.
Bogaerts A.
Capoen M.
Caudron J.
Colla M.
Coppens E.
De **Baere A.**
De Batselier N.
De Bremaeker J.
de Bruyne H.
Debussere F.
D'elclercq R.
De Loor H.
De Mol J.
Derycke E.
Desaeyere W.
Desseyn J.
Detiège L. (Mevr.)
De Wulf R.
Draulans H.
Gabriels J.
Galle M.
Knuts H.
Kuijpers W.
Leclercq J.
Lefeber O. (Mevr.)
Maes R.
Marmenout G.
Matthys P.
Peeters P.
Peeters W.
Peuskens V.
Ramaekers J.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Somers J.

Temmerman G.
Thys J.
Tobback L.
Valkeniers J.
Van Biervliet L.
Van den Bossche L.
Vandenhove M.
Vanderheyden V.
Van Der Niepen P.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.
Van Steenkiste F.
Vanvelthoven L.
Vervaeke D.

NEEN hebben geantwoord :

Akkermans P.
Ansoms J.
Beerden G.
Beysen E.
Blancaert **K.**
Bockstal E.
Boeraeve-Derycke C.
Bosmans J.
Bourgeois A.
Breyne P.
Bril L.
Buchmann J.
Chabert J.
Claes A.
Cooreman E.
Coppeters A.
Cuvelier E.
Daems J.
d'Alcantara A.
De Backer-Van Ocken R.
De Clercq C.
De Cooman C.
Decoster M.
De Grève L.
De Groot E.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
De Seranno J.
Devos G. (Mevr.)
De Winter A.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dupré J.
Flamant E.
Geens G.
Grootjans F.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Lahaye H.
Lenssens J.

Voorzitter

Marchand C.
Moors C.
Neyts-Uyttebroeck A.M.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pede J.
Peeters R.
Piot F.
Rutten M.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Sprockeels G.
Steverlynck A.
Steyaert R. (Mevr.)
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den **Broeck O.**
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vandermarliere J.
Van de Velde L.
Vangronsveld F.
Van Herreweghe M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Wambeke H.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Vermeiren F.
Weckx H.
Willems G.
Windels R.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Baldewijns E.
De Beul A.
Dierickx L.
Geyselings F.
Meyntjens O.
Schiltz H.
Van Puymbroeck M. (Mevr.)
Willockx F.
Wyninckx J.

De vereiste drievierde meerderheid werd niet behaald. Bijgevolg is deze motie niet aangenomen.

Gelden dezelfde redenen van onthouding als bij de vorige hoofdelijke

stemming ? (**Ja**)

MOTIE voorgesteld door de heren G. Temmerman, H. De Loor, A. De Beul en J. Van Elewyck betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Senaat ingediend ontwerp van wet betreffende de intercommunales, Senaat - stuk 529 (1982-1983) - Nr. 1 - 258 (1983-1984) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Wij houden nu de **hoofdelijk** ke stemming over de afgehandelde motie voorgesteld door de heren Temmerman, De Loor, De Beul en Van Elewyck betreffende een **belangenconflict** naar aanleiding van het bij de Senaat ingediend ontwerp van wet betreffende de intercommunales, Senaat - stuk 529 (1982-1983) - Nr. 1.

Door de heren De Beul, Van Elewyck en Temmerman werd een amendement ingediend luidend als volgt :

„**Paragraaf 1** aanvullen als volgt : meer bepaald wat artikel 19 betreft”.

Volgens artikel 57 van ons reglement mag ieder lid van de Raad in elke stand van de procedure een amendement indienen.

Op deze motie volgt geen **artikelsge**wijze bespreking omdat er geen artikelen zijn. Bijgevolg mag dit amendement worden besproken en ter stemming gelegd om eventueel aan de tekst te worden toegevoegd.

De heer Temmerman heeft het woord.

De heer G. Temmerman : Mijnheer de Voorzitter, ik heb in mijn laatste betoog gezegd dat wij bereid zijn de motie nader te preciseren om tegemoet te komen aan het bezwaar, geformuleerd door de heer Verhaegen in verband met een naar zijn gevoel te algemene strekking ervan. Wij bedoelen dus : meer concreet te omschrijven waar ons bezwaar op slaat en wat wij als een **belangenconflict** beschouwen.

De Voonitter : De heer Verhaegen heeft het woord.

De heer G. Verhaegen : Mijnheer de Voorzitter, aangezien een concreet antwoord werd gegeven op een aantal van mijn opmerkingen, is het normaal dat ik daarop reageer.

Ik herhaal wat ik in mijn toelichting heb gezegd. Wij hebben begrip voor de verschillende opmerkingen die deze namiddag in verband met deze motie werden gemaakt. De toelichtingen van beide collega's hebben de algemeenheid van de omschrijving van deze motie aangeduid.

Ik ben ervan overtuigd dat hiermee de discussie over de inhoud van deze motie niet is afgerond.

Ik herhaal echter dat mijn fractie vandaag deze motie niet kan goedkeuren.

De Voorzitter : Wij stemmen over het amendement van de heren De Beul, Van Elewyck en Temmerman.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (**Ja**)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

145 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
53 leden hebben ja geantwoord ;
83 leden hebben neen geantwoord ;
9 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Anciaux V.
Baert F.
Belmans J.
Bogaerts A.
Capoen M.
Caudron J.
Colla M.
Coppens E.
De **Baere A.**
De Batselier N.
De Bremaeker J.
de Bruyne H.
Debusseré F.
Declercq R.

Voorzitter

De Loor H.
De Mol J.
Derycke E.
Desaeyere W.
Desseyn J.
Detiège L. (Mevr.)
De Wulf R.
Draulans H.
Gabriels J.
Galle M.
Knuts H.
Kuijpers W.
Leclercq J.
Lefeber O. (Mevr.)
Maes R.
Marmenout G.
Matthys P.
Peeters P.
Peeters W.
Peuskens V.
Ramaekers J.
Seeuws W.
Sleecx J.
Somers J.
Temmerman G.
Thys J.
Tobback L.
Valkeniers J.
Van Biervliet L.
Van den Bossche L.
Vandenhove M.
Vanderheyden V.
Van Der Niepen P.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.
Van Steenkiste F.
Vanvelthoven L.
Vervaet D.

NEEN hebben geantwoord :

Akkermans P.
Ansoms J.
Beerden G.
Beysen E.
Blanckaert K.
Bockstal E.
Boeraeve-Derycke C.
Bosmans J.
Bourgeois A.
Breyne P.
Bril L.
Buchmann J.
Chabert J.
Claes A.
Cooreman E.
Coppieters A.
Cuvelier E.

Daems J.
d'Alcantara A.
De Backer-Van Ocken R.
De Clercq C.
De Cooman C.
Decoster M.
De Grève L.
De Groot E.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
De Seranno J.
Devos G. (Mevr.)
De Winter A.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dupré J.
Flamant E.
Geens G.
Grootjans F.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Lahaye H.
Lenssens J.
Marchand C.
Moors C.
Neyts-Uyttebroeck A.M.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pede J.
Peeters R.
Piot F.
Rutten M.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Sprockeels G.
Steverlynck A.
Steyaert R. (Mevr.)
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vandermarliere J.
Van de Velde L.
Vangronsveld F.
Van Herreweghe M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Wambeke H.
Verberckmoes F.

Verhaegen G.
Vermeiren F.
Weckx H.
Willems G.
Windels R.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Baldewijns E.
De Beul A.
Dierickx L.
Geyselings F.
Meyntjens O.
Schiltz H.
Van Puymbroeck M. (Mevr.)
Willockx F.
Wyninckx J.

Bijgevolg is het amendement niet aangenomen.

Ik neem aan dat de leden, die zich hebben onthouden, dit hebben gedaan om de daarnet opgegeven redenen. **(Ja)**

Wij gaan nu over tot de hoofdelijke stemming over de motie voorgesteld door de heren Temmerman, De Loor, De Beul en Van Elewyck betreffende een **belangenconflict** met betrekking tot een in de Senaat ingediend ontwerp van wet betreffende de **intercommunales**. Wij stemmen over de oorspronkelijke tekst aangezien het amendement niet is aangenomen.

De heer Van Elewyck heeft het woord voor een verklaring vóór de stemming.

De heer J. Van Elewyck : Mijnheer de Voorzitter, wij stellen bij de behandeling van elke motie betreffende een **belangenconflict** vast dat de fracties in het nationaal parlement die tot de meerderheid behoren zich in feite losmaken van de eigen bevoegdheden van de Vlaamse Raad. Zij gedragen zich hier gewoon als leden van de nationale meerderheid.

Dit is voor de werking en voor de houding van de Vlaamse Raad tegenover de nationale wetgever niet ernstig.

Het bewijs van onze stelling werd daarnet geleverd. Collega Verhaegen heeft in zijn antwoord op het betoog van collega Temmerman gezegd dat zijn fractie het geheel van de laatste motie betreffende een **belangencon-**

Van Elewyck

flict niet kon goedkeuren — omdat de indieners meer specifiek moesten zijn. Wij zijn ingegaan op deze zeer duidelijke aanwijzing van collega Verhaegen, en nog steeds slaagt hij erin te zeggen : „U hebt gelijk maar wij keuren het toch niet goed”. Een beter bewijs van wat wij als politieke **vaandelvlucht** aanklagen kan niet worden gegeven. (**Applaus bij de SP en de W**)

De heer G. Verhaegen : Ik wil daarover geen polemiek aangaan.

De heer J. Van Elewyck : Daar twijfel ik niet aan.

De heer G. Verhaegen : Ik heb in mijn toelichting verschillende opmerkingen gemaakt en ik heb daarnet gezegd wat ik erover denk.

De Voorzitter : Wij gaan over tot de hoofdelijke stemming.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (**Ja**)

Einde van de stemverrichtingen.

Senator M. Van Puymbroeck (AGALEV) bij haar verklaring vóór de stemming over de door de heren N. De Batselier (SP), A. De Beul (VU) en J. Van Elewyck (SP) voorgestelde motie-belangenconflict

Ziehier het resultaat :

143 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
53 leden hebben ja geantwoord ;
81 leden hebben neen geantwoord ;
9 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Anciaux V.
Baert F.
Belmans J.
Bogaerts A.
Capoen M.
Caudron J.
Colla M.
Coppens E.
De **Baere A.**
De Batselier N.
De Bremaeker J.
de Bruyne H.
Debusséré F.
Declercq R.
De Loor H.
De Mol J.
Derycke E.
Desaeyere W.
Desseyn J.
Detiège L. (Mevr.)
De Wulf R.
Draulans H.
Gabriels J.
Galle M.
Knuts H.
Kuijpers W.
Leclercq J.
Lefebvre O. (Mevr.)
Maes R.
Marmenout G.
Matthys P.
Peeters P.
Peeters W.
Peuskens V.
Ramaekers J.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Somers J.
Temmerman G.
Thys J.
Tobback L.
Valkeniers J.
Van Biervliet L.
Van den Bossche L.
Vandenhove M.
Vanderheyden V.
Van Der Niepen P.

Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.
Van Steenkiste F.
Vanvelthoven L.
Vervaeke D.

NEEN hebben geantwoord :

A kermans P.
Ansoms J.
Beerden G.
Beysen E.
Blancaert **K.**
Bockstal E.
Boeraeve-Derycke C.
Bosmans J.
Bourgeois A.
Breyne P.
Bril L.
Buchmann J.
Chabert J.
Claes A.
Cooreman E.
Coppieters A.
Cuvelier E.
Daems J.
d'Alcantara A.
De Backer-Van Ocken R.
De Clercq C.
De Cooman C.
Decoster M.
De **Grève L.**
De Groot E.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
Deneir A.
De Seranno J.
Devos G. (Mevr.)
De Winter A.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dupré J.
Flamant E.
Geens G.
Grootjans F.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Lahaye H.
Lenssens J.
Marchand C.
Moors C.
Neyts-Uyttbroeck A.M.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pede J.
Peeters R.
Piot F.
Rutten M.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)

Voorzitter

Steverlync A.
Steyaert R. (Mevr.)
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vandermarliere J.
Van de Velde L.
Vangronsveld F.
Van Herreweghe M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Wambeke H.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Vermeiren F.
Weckx H.
Willems G.
Windels R.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Baldewijns E.
De Beul A.
Dierickx L.
Geyselings F.
Meyntjens O.
Schiltz H.
Van Puymbroeck M. (Mevr.)
Willockx F.
Wyninckx J.

Bijgevolg is de motie betreffende een belangenconflict niet aangenomen.

Ik neem aan dat de leden, die zich hebben onthouden, dit hebben gedaan om de daarnet opgegeven redenen. **(Ja)**

INTERPELLATIES (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgele-

genheid en de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbeschouwing, over de nieuwe personeelsformatie voor de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer De Mol tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, en de heer Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbeschouwing, over de nieuwe personeelsformatie voor de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu.

De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, de samenstelling, de organisatie, de structuur en de werking van de Vlaamse administratie vormen het voorwerp van zware, meestal gerechtvaardigde kritiek. De totale desorganisatie van de Vlaamse administratie is uiteraard niet van aard om een goede werking te bewerkstelligen. Evenmin is de huidige werking en samenstelling van de Vlaamse administratie een reclame voor de huidige beperkte zelfstandigheid. Het relativeren van deze tekortkomingen en ze goedpraten met de bewering dat het om „kinderziekten” zou gaan, is te gemakkelijk en te doorzichtig. Met deze interpellatie willen we geen proces opmaken van de huidige Vlaamse administratie, maar willen we de samenstelling – kwalitatief en kwantitatief – en de organisatiestructuur van de Administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu even kritisch doorlichten. Dit gebeurt in de hoop dat hieraan gepaste gevolgen worden gegeven.

Een ontwerp van het nieuwe kader van de AROL werd voorgelegd aan de Syndikale raad van advies en werd in de Executieve goedgekeurd. Dit kader vormt een regelrechte aanfluiting van alles wat maar te maken heeft met overheidsmanagement. Door deze samenstelling is deze administratie zowel kwantitatief als kwalitatief totaal onbekwaam om beleidsvoorbereidend te werken. Tevens is de organisatiestructuur dermate dat van een

normale planning geen sprake is.

De Administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu is opgesplitst in 4 besturen : het Bestuur voor ruimtelijke ordening, het Bestuur voor landinrichting, het Bestuur voor leefmilieu en het Bestuur voor monumenten en landschappen. Deze 4 besturen worden overkoepeld door een dienst coördinatie en planning en door een dienst Betwiste zaken. Wat onmiddellijk opvalt, zelfs bij een eerste oppervlakkige analyse, is dat de vroegere Dienst algemeen beleid ruimtelijke ordening niet alleen op het vlak van het personeel wordt verzwakt, maar terzelfdertijd het meest belangrijke aspect verliest : beleidsvoorbereiding. De dienst coördinatie en planning wordt herleid tot 7 personen van niveau 1. Vermoedelijk zullen 4 van deze 7 personen belast worden met het volgen van één van de 4 besturen. Eén zaak is duidelijk : beleidsvoorbereiding is er beslist niet meer bij. Het overhevelen van deze beleidsvoorbereiding naar de politieke kabinetten is door deze structuren geïnstitutionaliseerd.

Eénieder die hoopte dat met een Vlaamse bevoegdheid van de ruimtelijke ordening het eindelijk ten gunste zou veranderen, mag die hoop wel laten varen. De planningsdienst ruimtelijke ordening en leefmilieu zou uit juistgeteld 7 ambtenaren van niveau 1 bestaan. Deze 7 ambtenaren zullen niet alleen de planning van het facet ruimtelijke ordening onder hun bevoegdheid hebben, maar moeten zich daarnaast onledig houden met de landinrichting, leefmilieu en monumenten en landschappen. Vermoedelijk zullen van deze 7 ambtenaren er slechts 3 beschikbaar zijn voor het volgen van de planning. We stellen duidelijk het volgen van de planning, want echte planning wordt gewoon onmogelijk. De vier andere personeelsleden zullen een bepaald bestuur toevertrouwd krijgen ; ze zullen een bepaalde vorm van coördinatie als taak hebben. Deze coördinatie zal niet tussen de verschillende besturen gebeuren, maar zal zich beperken tot een soort materiële coördinatie per bestuur. De ruimtelijke en de milieuplanning wordt volledig buiten spel gezet ; de toetsing van de verschillende maatschappelijke activitei-

De Mol

ten door ruimtelijke ordening wordt totaal genegeerd. Hierdoor wordt klaar aangetoond dat men geen coördinatie door ruimtelijke ordening wenst. Dit is weinig verwonderlijk, want in de Vlaamse Executieve wordt elke coördinatie, elke vorm van planning, genegeerd. Men — en men zou moeten zeggen, vooral u, Minister Geens — wenst enkel van een economische planning kennis te nemen. Op deze wijze wordt het beleid uitgewerkt zonder enige vorm van inzicht en planning.

Dit is het best te merken aan de voortdurende, met veel tamtam aangekondigde acties ; behalve wat gepraat komt echter niets concreets tot stand. Het wordt stilaan tijd dat men in de Executieve de nadruk legt op planning en coördinatie. Door duidelijk het beleidskader aan te geven zou men minder ontsnappingsroutes hebben en zou een evaluatie van het beleidsoptreden zinnig worden. Elkeen die een beetje vertouwd is met de **facetmatige** beleidsvorming, weet dat een dergelijk kader op dit terrein geen enkel, maar dan ook geen enkele serieuze bijdrage kan leveren. Wanneer we dit met het personeelsbestand van de Rijksplanologische Dienst van Nederland vergelijken, is dit gewoon beschamend te noemen. Nochtans worden deze 3 personeelsleden geacht dezelfde taak te vervullen als de 230 personeelsleden van de Rijksplanologische dienst. Hoe deze 3 personeelsleden van niveau 1 in staat zullen zijn de facetmatige beleidsvorming op te bouwen, is een raadsel. Deze opmerking is des te prangender omdat van deze dienst mag verondersteld worden dat hij een **structuurplannings** proces van het **structuurplan Vlaanderen** zal begeleiden. Het is echter duidelijk dat dit met 3 ambtenaren volslagen onmogelijk is. Er blijven dan ook de volgende bedenkingen over : ofwel is dit structuurplan Vlaanderen de strafste grap van Minister Akkermans — en zal het nooit opgemaakt worden — ofwel zullen **privé-studiebureaus**, met veel „mensen en ruimte” zich rijkelijk tegoeddoen aan dit structuurplanningsproces. Zeven personen zullen de planning, de begeleiding en de coördinatie van het **ruimte-**

lijk planbeleid vorm geven. Een **wan-**smakelijker grap kan men zich niet indenken. Dit is een administratie dermate afbouwen dat ze niet kan en niet zal functioneren. Indien dit de optie is, moet men dit duidelijk durven stellen, maar dan moet het gezwam over het structuurplan Vlaanderen ophouden. Minister Geens, we hebben uit doorgaans goedingelichte bron vernomen dat gans de bovenstructuur van AROL door u werd gedictieerd. Een voorstel van Minister Akkermans om deze administratie de naam **Ruimtelijk** Planbureau te geven, werd door u en/of uw medewerkers zelf van de hand gewezen. Eén zaak moet nu eens duidelijk zijn : wil de Executieve dat de ruimtelijke ordening de ruimtelijke toetsing van de verschillende sectoren begeleidt, of herleidt men de ruimtelijke ordening tot het afleveren van vergunningen ? Indien het dit laatste is, waarvoor u, Minister Geens, opteert, dan wordt de klok vijftientig jaar teruggedraaid.

Bekij kt men de organisatiestructuur van AROL, dan is het duidelijk dat u, Ministers Geens en Akkermans, een administratie die in staat is om de ruimtelijke planning vorm te geven en te begeleiden geen enkele zinnige kans geeft. In dit voorstel van **organisatiestructuur** wordt op geen enkele wijze rekening gehouden met het feit dat ruimtelijke planning een **facetbenadering** is. De indeling in vier diensten is hiervan een droevig voorbeeld. Vanuit deze optiek wordt de landinrichting losgemaakt van de ruimtelijke ordening. In een goede **organisatiestructuur** is de landinrichting een onderdeel van de ruimtelijke ordening. In deze structuur worden ze gewoon naast elkaar geplaatst. Het is duidelijk waarom ; aan de grondslag liggen geen motieven van degelijk bestuur en overheidsmanagement, maar wel machtsstructuren. Onder druk van de landbouwlobby — en om geen namen te noemen, de **allesomvattende** en overal aanwezige Boerenbond — wordt een strikte **opdeling** gemaakt tussen de ruimtelijke ordening en de landinrichting. Op deze wijze wordt de ruimtelijke ordening volledig buiten spel gezet.

Door deze organisatiestructuur wordt de ruimtelijke ordening herleid tot

een vergunningsbeleid ; via het al dan niet afleveren van vergunningen zou men bepaalde, planologisch onaanvaardbare zaken, kunnen afremmen. Maar vermits deze twee bevoegdheden tot dezelfde minister behoren, is zelfs dit ruimtelijk optreden een utopie ; zo zou Minister Akkermans een bouwvergunning voor **saneringswerken** aan beken, welke planologisch volslagen onverantwoord zijn, kunnen weigeren af te leveren. De vele voorbeelden uit het verleden bewijzen echter het tegendeel.

De afwegings- en beoordelingsstaak van de ruimtelijke ordening wordt ten aanzien van het Bestuur voor Landinrichting totaal uitgeschakeld. Het facet ruimtelijke ordening wordt gewoon — en de vraag stelt zich of het daar zal bij blijven — naast één van zijn uitvoeringselementen, namelijk de landinrichting, geplaatst. Wanneer de ruimtelijke ordening haar **toetsingsrol** wordt ontnomen, is er van een afweging van de verschillende maatschappelijke activiteiten ook geen sprake. De rol van de ruimtelijke ordening, namelijk de afstemming van de verschillende sectoren, wordt volledig uitgehold. Daardoor wordt de conceptnota ruimtelijk structuurplan herleid tot een vod waardeloos papier. De externe plangroep mag zich nog verder in spierlei vermeien, voor u, Ministers Geens en Akkermans, is zoveel duidelijk : een ruimtelijk structuurplan voor Vlaanderen komt er tijdens uw legislatuur toch niet. Daarom is het ook, volgens u, niet paradoxaal om een organisatiestructuur van AROL te brengen die elke ruimtelijke planning en beleid onmogelijk maakt. De uitwerking, en vooral de voortdurende begeleiding van het **structuurplannings** proces, eist een kwalitatieve planningsdienst.

Samen met deze ongeloofwaardige opsplitsing en gelijkstelling van **facetplanning** en uitvoeringselementen, wordt door de samenstelling van de dienst Landinrichting een tweede dubbelslag voorbereid. Door het onderbrengen van het natuurbehoud in het Bestuur voor landinrichting is de totale beheersing van het natuurbehoud door de landbouwlobby een feit. Het natuurbehoud werd samengebracht met het bosbeheer en het

De Mol

groenplan. In de Vlaamse Executieve werd, onder druk van de milieusector, een toegeving gedaan. Voor het natuurbehoud werd in een aparte dienst, bemand met 13 personen (7 van niveau 1), voorzien. Dit zal maar een doekje voor het bloeden zijn, want in hetzelfde bestuur zit de **landbouwlobby** met haar ruilverkaveling en de landelijke waterdienst. Kan u het zich voorstellen dat aan het hoofd van het bestuur geen figuur uit de landbouwlobby zou zitten? De landbouwlobby zal dit opeisen en de wurggreep wordt misschien iets losser maar zal wat trager en geraffineerder gebeuren.

— **Mevrouw G. Devos, Eerste Ondervoorzitter, treedt als Voorzitter op.**

Minister Akkermans, zowel bij de bespreking van uw begroting in de Commissie als in de algemene vergadering, hebben we deze rampzalige indeling aangeklaagd. Tot tweemaal toe hebt u deze structuur ontkend; wanneer u dit nogmaals voor een derde maal doet, vrees ik dat niet alleen de haan zal kraaien, maar dat alle paasklokken zullen luiden. Zoveel is duidelijk: het — onder uw beleid — reeds zwaar gehavende natuurbehoud, zal enerzijds verzinken in de landbouwlobby en **anderzijds** geen steun ontvangen van het groenplan en de bosadministratie. De landbouwlobby heeft echter nog meer verkregen: de uitvoeringsdiensten van de ruilverkaveling en de landelijke waterdienst worden, volledig onafhankelijk van enige beleidsanalyse, ondergebracht in de Algemene technische diensten. Wie dacht dat de landbouwlobby daar zou ophouden, heeft het verkeerd voor; om volledig **onafhankelijk**, zonder ongewenste pottekijzers, de ruilverkavelingen en de **saneringswerken** aan de beken te kunnen uitvoeren, wordt in een soort parastatale instelling voor plattelandsbeleid voorzien.

Iedereen die een beetje vertrouwd is met de problematiek weet dat het natuurbehoud een eigen bestuur binnen AROL moet hebben. Enkel op deze wijze kunnen de voortdurende ingrepen en schendingen worden **teruggedrongen**; enkel op deze wijze kan van

het natuurbehoud werk gemaakt worden. De huidige inpassing in het Bestuur voor Landinrichting leidt tot een permanente wurggreep van de landbouwlobby op het natuurbehoud. Deze structuur aanvaarden, is aanvaarden dat natuurbehoud uit den boze is. Het is aanvaarden dat de waarde van de natuur een overbodig goed is. Het is aanvaarden dat de natuurbeschermers, de „groene jongens”, een **bende** naïevelingen zijn, waarmee geen rekening moet gehouden worden. Op deze wijze ons reeds zwaar gehavende natuurcomplex verder aftakelen, is dramatisch voor de toekomst van een naar een zelfstandigheid groeiend Vlaanderen.

De onzinnigheid van deze organisatiestructuur bereikt haar hoogtepunt bij de indeling van het Bestuur voor de Ruimtelijke Ordening. De nutteloze uitsplitsing in Stedelijke Inrichting en Stadsvernieuwing, is werkelijk het kroonstuk van dit misbaksel. Deze uitsplitsing kan nergens worden verantwoord; het is alsof de herwaarderling van bepaalde stedelijke gebieden kan losgemaakt worden van het **stedelijk** beleid; stads- of **dorpsherwaarderling** is niets meer dan een **beleidsop**tie binnen een ruimtelijk beleid. Zonder het belang en de noodzaak van deze beleidsopatie te onderkennen — integendeel — moet toch gesteld worden dat tussen het opteren voor een bepaald ruimtelijk beleid en het vormen van een eigen specifieke administratie een enorm verschil ligt. Een beleidsdoelstelling moet uitgewerkt worden door de planning en de administratieve dienst voor de ruimtelijke ordening. De huidige kunstmatige en onzinnige opsplitsing is niet ingegeven door noodzaak en efficiëntie, maar is louter ingegeven om bepaalde beschermelingen — behorend tot uw kabinet, minister Akkermans — te belonen. Op dit ogenblik zijn er twee personen in de administratie die zich met de stadsvernieuwing bezighouden; deze twee personen hebben voor het beoordelen van een aanvraag één maand tijd, terwijl het kabinet hiervoor 6 maanden uittrekt. Of hoe men de zaken op zijn kop kan zetten. Vermoedelijk zullen de leden van uw kabinet die zich met stadsvernieuwing bezighouden, deze toekomstige **admi-**

nistratieve cel vormen. Deze vorm van nepotisme is des te verwerpelijker omdat door deze organisatiestructuur gans het ruimtelijk beleid wordt gehypothekerd. Door deze indeling wordt de ruimtelijke ordening herleid tot het stedelijk beleid. Van de **begeleidings-** en de coördinatietaak van de ruimtelijke ordening ten aanzien van de verschillende overheidssectoren is geen sprake meer. De in de **conceptnota** ruimtelijk structuurplan Vlaanderen aangeduide structuurschema's worden hierdoor herleid tot gewone meerjarenplannen of -programma's. De zo noodzakelijke ruimtelijke inbreng wordt totaal genegeerd; dit alles in tegenspraak met de reeds geciteerde conceptnota. In deze organisatiestructuur is er ook geen plaats voor een echte studie- en planningsdienst; het ontbreken van een degelijke dienst Planning en beleid is een conditio sine qua non voor een aanvaardbare ruimtelijke ordening en planning. De uitbouw van een dienst Planning en beleid in de administratie voor ruimtelijke ordening is een absolute vereiste. Vlaanderen heeft reeds een enorme achterstand op het vlak van de ruimtelijke ordening; zal deze historische kans, bij de vorming van AROL, nu ook zo maar verkwanseld worden? Wordt nu nooit duidelijk dat het doel van de ruimtelijke planning is, te komen tot een toetsing van de verschillende maatschappelijke activiteiten op hun ruimtelijke en ecologische inpasbaarheid?

Deze organisatiestructuur doorkruist op een onvoorstelbare wijze de eigen beleidsopaties van de **Gemeenschapsminister** van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud. Met deze organisatie van AROL mag het structuurplan Vlaanderen voorgoed opgeborgen worden. Men kan zich geen betere paradoxale voorstellen: een administratie die zeker niet in staat zal zijn om haar taak — zoals omschreven door een externe deskundige in de conceptnota ruimtelijke ordening — tot een goed einde te brengen. Deze administratie is niet bedoeld om zelf te plannen of het planningsproces te begeleiden, maar enkel — en dan nog op een beperkte wijze — te registreren.

De personeelsstructuur van de **Admi-**

De Mol

nistratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu is onvoldoende om het planningsproces te begeleiden en te activeren. Elke beleidsvoorbereiding wordt door de organisatie- en personeelsstructuur onmogelijk gemaakt. Van een coördinatie en a fortiori planning, zal er dan ook geen sprake zijn. Dit beperkte personeelsbestand is symptomatisch voor de waarde die men voor de planning inruimt. Eentwintig ambtenaren van niveau 1 worden verondersteld het hoofdbestuur van de ruimtelijke ordening te vormen ; ze moeten instaan voor de ruimtelijke toetsing van de verschillende sectoren. Met dit beperkte personeelsbestand moet terzelfdertijd het vergunningsstelsel afgewerkt worden. We hebben reeds gesteld dat deze administratie, door haar opbouw, niet kan en mag werken. Het beperkte personeelsbestand is hier een bijkomende illustratie.

Naast het aantal personeelsleden is de kwaliteit van de ambtenaren enorm belangrijk. Zoals in een **privé-onderneming** is specialisatie een absolute noodzaak. De huidige **personeelskwalificaties** worden beperkt tot het aanduiden van de rang ingenieur, bestuurssecretaris en jurist. Deze rangen hebben geen verband met een noodzakelijke specialisatie in AROL. De rang ingenieur wordt echter dermate beklemtoond dat men het laat overkomen als een vorm van specialisatie ; niets is minder waar. Zo kan zowel een ingenieur in de bouwkunde, mijnwezen, nucleaire wetenschappen, elektronica, in deze administratie benoemd, en vooral bevorderd, worden. Noodzakelijke specialisaties als planoloog, bioloog, licentiaat in de milieusanering, dokter in de toegepaste wetenschappen worden niet in overweging genomen. Nochtans overtreft de post-graduatie opleiding, samen met de basisopleiding, ruim het aantal studie jaren voor ingenieur. Door deze werkwijze vermijdt men dat ambtenaren degelijke specialisten worden ; het gevolg hiervan is vervlakkings. Deze vervlakkings brengt na verloop van tijd verlies van kennis en kwaliteit mee ; men krijgt niet alleen minder bekwame ambtenaren, maar ook gedemotiveerde ambtenaren. Men kan zich de vraag stellen waarom

men de fouten van de nationale administratie overplant in de Vlaamse administratie. Is dat het beeld dat men, van een naar zelfstandigheid groeiend Vlaanderen, wil maken ? Waarom mag een administratie niet bestaan uit bekwame, ernstige en degelijk gemotiveerde ambtenaren ? Waarom wordt bij de historische opbouw van de Vlaamse administratie geen degelijke analyse gemaakt ? Waarom heeft men geopteerd voor een slechte, verwerpelijke kopie van de Belgische administratie ? Waarom heeft men geen gespecialiseerd bedrijf in de hand genomen om de administratie door te lichten en een verantwoorde, degelijke administratieve structuur uit te bouwen ?

Minister Geens, wanneer het uw bedoeling was om de Vlaamse administratie — en **inzonder** AROL — niet te laten functioneren, dan bent u er met deze administratiestructuur enorm goed in geslaagd. Waarom mag een administratie niet even efficiënt werken als een privé-bedrijf ? Het is onze vaste overtuiging dat dit mogelijk is ; alleen moet de opbouw, de organisatie en de samenstelling op een andere, gezonde leest worden geschoeid. Wanneer personeelsleden enkel **bevorderingsmogelijk** kheden hebben door over te gaan naar een andere dienst, dan is dit, zowel voor de dienst — waar ze gevormd zijn —, als voor de nieuwe dienst, een slechte zaak. Zorg dat uw ambtenaren vakmensen worden en kunnen blijven ; het peil van de administratie hangt daar van af.

Men kan zich afvragen waarom een aantal specifieke diensten in de besturen ontbreken. In geen enkel bestuur, dienst of overkoepelende, coördinerende administratie is er sprake van een studiedienst. Nochtans vormen deze studiediensten het enige middel waarbinnen de wetenschappelijke ontwikkelingen kunnen meegevoerd en opgevangen worden. Het is het enige middel om de ambtenaren in staat te stellen bij te blijven in hun materie. Men mag toch stellen dat de **herbronning** van de ambtenaar vooral gebeurt via de wetenschappelijke ontwikkelingen. De wederzijdse wisselwerking tussen administratie en wetenschappelijke ontwikkeling wordt totaal afgesloten. Of de belangen van de **admi-**

nistratie en het **wetenschappelijk** onderzoek hiermee gediend worden, is zeer de vraag.

Het is binnen deze gegevenheid dat het ontbreken van een cel informatica moet worden aangeklaagd. Minister Geens, bespaar ons de verwijzing naar het **COI** ; door haar toetsingstaak dient AROL niet alleen over een specifieke software te beschikken, maar ook ten aanzien van de hardware en de randapparatuur heeft de informatieverwerking voor de ruimtelijke ordening een specifiek karakter. Is het niet indroevig dat het door het PIS van Openbare Werken opgebouwde software en randapparatuur en databank door de zeer sectaire opstelling, zomaar verloren gaat. Het werk van verschillende jaren wordt hierdoor teniet gemaakt. Ook op dit gebied moet men zeggen, arm Vlaanderen.

Het ontbreken van een cel inspraak en informatie in AROL is onaanvaardbaar. Het structuurplanningsproces heeft als een van de belangrijkste kenmerken de inspraak op diverse niveaus. Nochtans wordt nergens een specifiek begeleidingsorgaan voorzien. Het is in deze optiek dat de omzendbrief over de zwijgplicht die de ambtenaren van de Vlaamse administratie nu ontvangen, moet gezien worden. In plaats van de aftandse zwijgplicht te vervangen door een **spreekplicht**, wordt de Vlaamse administratie — ook op dit terrein — een kopie van de bekritiseerde Belgische administratie.

Minister Geens, Minister **Akkermans**, we hebben een kritische ontleding gemaakt van de Administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu. We hebben aangetoond dat de huidige structuur en samenstelling een **miskleum** van **jewelste** is. Met een niet-wetenschappelijk bestudeerde organisatie, met te weinig personeel waarvan men geen specifieke kwalificaties eist, met een aanduiding van personeel op een verkeerde of ongepaste plaats, met een gebrek aan bevordering in de eigen administratie, kan een administratie niet werken. We veroordelen deze toestand scherp ; deze Vlaamse administratie is een kopie — maar dan een slechte — van de zo bekritiseerde Belgische **ad-**

De Mol

ministratie. Het is dan ook onbegrijpelijk dat men de historische kans mist om een efficiënte, op **overheidsmanagement** gebaseerde administratie op te bouwen.

Indien met deze administratie de Vlaamse zelfstandigheid vorm moet krijgen, dan bedanken we hiervoor feestelijk. Deze administratie is niets anders dan een karikatuur. Minister Geens, u bent als inspirator, de **hoofdverantwoordelijke** voor dit wangedrocht.

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?

De heer J. De Seranno : Mevrouw de Voorzitter, na deze uiteenzetting van de heer De Mol wens ik niets meer toe te voegen.

De Voorzitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, zoals reeds eerder aan deze vergadering werd medegedeeld, heeft een werkgroep van de Vlaamse Executieve, waarin alle **Gemeenschapsministers** vertegenwoordigd zijn, een ontwerp-personeelsformatie voorgesteld voor alle administraties van het departement. De werkzaamheden waren het gevolg van een opdracht van de Vlaamse Executieve zelf om een nieuwe formatie vast te stellen, die enerzijds rekening diende te houden met de functionele noodwendigheden van het departement, en anderzijds met de budgettaire mogelijkheden.

De werkgroep is eenparig tot conclusies gekomen, die na advies van de **directieraad** en na vakbondsoverleg, op hun beurt eenparig door de Vlaamse Executieve in haar zitting van 9 mei jongstleden werden goedgekeurd.

In tegenstrijd met hetgeen het geachte lid meent te moeten stellen, werden de talrijke besprekingen in de werkgroep, maar ook in de directieraad en in de syndicale raad, van advies in een serene en constructieve geest gevoerd.

Het verheugt mij dat de Vlaamse Executieve dit complexe en moeilijke

dossier in deze omstandigheden heeft kunnen afwerken. Bij de voorbereiding werd door de onderscheiden betrokken instanties blijk gegeven van ernst, inzicht en realisme.

De globale personeelsformatie omvat 3.907 betrekkingen waarvan niet minder dan **701** — méér dan 17 procent — toegewezen werden aan de Administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu (De AROL), de Administratie voor gezondheidszorg, met de bijzonder arbeidsintensieve openbare psychiatrische centra (600 betrekkingen) niet meegerekend, is de Administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu veruit de meest uitgebreide administratie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap wat de personeelsbezetting betreft.

Het is duidelijk dat, naast het kwantitatieve aspect van dit dossier, ook ruim aandacht dient te worden besteed aan het kwalitatieve aspect. In toepassing van het organieke reglement van het departement zullen de diplomakwalificaties van de onderscheiden ambten worden gedetermineerd.

Het overleg betreffende dit dossier met de vakbondsorganisaties en in de directieraad zal, naar ik verhoop, eerlang kunnen worden afgerond.

Namens Minister Akkermans volgt hierna het antwoord op de overige vragen die meer specifiek in zijn bevoegdheid vallen.

1. De door de Vlaamse Executieve goedgekeurde structuur omvat wel degelijk een dienst „natuurbehoud” in tegenstelling met hetgeen het geachte lid voorhoudt.

2. De stelling die het geachte lid poneert, als zou een personeelsbezetting van de planningsdienst voor Vlaanderen herleid worden tot 7 ambtenaren van niveau 1, is onjuist.

Immers, aan dit effectief van zeven academisch gevormden wordt een logistieke staf toegevoegd van ruim twintig eenheden van diverse **kwalificaties**.

Als men bedenkt dat de voorbereiding van de streekstudies die in de zestiger jaren werden opgesteld, het

werk is geweest van gemiddeld een zestal stafmedewerkers, en dit werk een drietal jaar heeft in beslag genomen, mag mijns inziens worden aangenomen dat de voorziene bezetting van de dienst planning en beleid voldoende moet zijn om zeker de eerstkomende jaren de taken te kunnen vervullen die van deze dienst verwacht worden.

De Vlaamse Executieve neemt zich overigens voor na enige tijd een ernstige evaluatie te maken van de werking van deze dienst, zoals overigens ook van het geheel van de diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Het is op basis van deze evaluatie dat aan de Vlaamse Executieve de zich eventueel opdringende maatregelen zullen worden voorgesteld.

3. Wat ten slotte de kwalificatie van planoloog betreft kan het volgende worden opgemerkt. De titel of het beroep van planoloog is, evenmin als dit van stedenbouwkundige, wettelijke beschermd. Het is evenmin een **aanwerfings-** of promotiegraad in de administratie.

Het al dan niet voorschrijven van het verplichte bezit in hoofde van sommige ambtenaren van niet wettelijk beschermde diploma's, wordt, zoals reeds gezegd, onderzocht in het raam van de oppuntstelling van het organieke reglement van het departement.

Algemeen kan men stellen dat het wenselijk zou zijn dat het **stafpersoneel**, dat tewerkgesteld wordt in de dienst planning en beleid gevormd zou zijn in de materie van de ruimtelijke ordening. Dat daarbij naast het basisdiploma — geograaf, **economist**, ingenieur, socioloog en dergelijke — rekening zou moeten worden gehouden met academische titels in stedenbouw of in ruimtelijke ordening lijkt voor de hand te liggen.

Rekening houdend met de hierboven vermelde elementen ben ik van oordeel dat de dienst Planning en beleid de haar toevertrouwde taken op een efficiënte en functioneel verantwoorde wijze zal kunnen vervullen, aangezien ik er van uitga dat het globale bestand zowel kwalitatief als kwantitatief, mits de mensen ook voldoende

Geens

gemotiveerd zijn, de taak naar **beho-**ren zal kunnen vervullen.

De Voorzitter : De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, ik zal kort zijn. Ik betreur dat Minister **Akkermans** niet geantwoord heeft en dat Minister Geens slechts op een beperkte manier een antwoord op vele opmerkingen heeft gegeven.

Mijnheer de Minister, u stelt dat het personeel van Planning en coördinatie niet uit zeven personen bestaat ; er worden er 21 aan toegevoegd. Dat is een loopje nemen met de werkelijkheid. Het is zo dat er 21 personeelsleden worden toegevoegd aan het Bestuur voor de stedenbouw en de stedelijke inrichting. Ik heb uiteraard gesproken over het personeel van Planning en coördinatie dat momenteel uit 7 personen van niveau 1 bestaat.

Minister P. Akkermans : Er zijn toch een aantal personen die de samenwerking zullen blijven organiseren. Het is niet omdat het personeel wordt opgedeeld dat het niet meer mag samenwerken. Er zullen mensen bereid moeten worden gevonden om het werk te doen.

De heer J. De Mol : Dat weet ik, mijnheer Akkermans. Ik veronderstel dat dat geen gevolg zal zijn van de planning, maar dat het juist deze personen zijn die de planning zullen volgen en realiseren ; we hebben er naar verwezen. U stelt dat in de tijd van de streekplannen er veel minder personeel was. Die streekplannen werden echter allemaal opgemaakt door **privé-studiebureaus**. Vermoedelijk gebeurt dit nu ook. Dat heb ik ten andere in deze interpellatie duidelijk gezegd.

Men heeft gezegd dat de dienst voor het natuurbehoud bestaat. Ik heb dat ook in mijn interpellatie gezegd maar ik heb ook doen opmerken dat bij de eerste ontwerpen de dienst natuurbehoud niet werd betrokken en dat het slechts onder druk van **milieuverenigingen** is dat dit is gebeurd. Ik heb het ontwerp van organisatievorm hier bij.

Indien u dat betwist dan kan u er inzage van nemen.

Wat betreft de kwalificaties van de verschillende personeelsleden is het zeer gemakkelijk er zich van af te maken door te zeggen dat het om wettelijk beschermde diploma's gaat. Dat heeft echter niets met de zaak te maken. Indien men mensen nodig heeft voor een bepaald bestuur met bepaalde kwalificaties kunnen deze zonder meer worden aangeworven. Dat heeft niets te maken met wettelijke diploma's.

U zegt ook dat het wenselijk zou zijn dat het startpersoneel gevormd zou zijn in deze materie. U weet dat die wenselijkheid enkel bij vrome wensen zal blijven.

Ik kan nog dingen aanhalen die men in dat bestuur vergeten is. Men is bij voorbeeld van zins, zo hoop ik, over te gaan tot het oprichten van een **MER-bureau**. Ik vind dat in heel dat bestuur niet terug. Er zijn verschillende opmerkingen betreffende dat bestuur waaraan men totaal voorbijgaat.

Ik meen dat op veel van mijn opmerkingen zelfs geen antwoord is gegeven en dat de verstrekte antwoorden totaal onvoldoende zijn.

De Voorzitter : Minister Akkermans heeft het woord.

Minister P. Akkermans : Ik wil ten eerste aan de heer De Mol even zeggen dat hij rekening moet houden met wat door Voorzitter Geens werd geantwoord, namelijk dat er na een proefperiode een evaluatie zal zijn, wat **belangrijk** is.

Ik wil ten tweede, mijnheer De Mol, doen opmerken dat u aan de ene kant verwijt dat in het verleden **studiebureaus** werden aangewend om bepaalde opdrachten te vervullen en dat u aan de andere kant de Executieve **verwijt** geen beroep gedaan te hebben op een studiebureau dat een studie zou hebben kunnen maken over de samenstelling van de administratie.

De heer J. De Mol : Dat zou eenmalig geweest zijn.

Indiening van moties

De Voorzitter : Door de heren Vervaeet en Geyselings werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie ingediend die luidt als volgt :

De Vlaamse Raad,

— gelet op de interpellatie van de heer Johan De Mol met betrekking tot het nieuwe kader van de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu ;

— **gelet op de zware kritiek op de kwalitatieve en kwantitatieve personeelsstructuur ;**

— gelet op de onaanvaardbare **organisatiestructuur** van de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu ;

— gelet op de onaanvaardbare afbouw van de ruimtelijke **planningsadministratie ;**

— **gelet op het gebrek aan waarde in de organisatiestructuur voor het natuurbehoud ;**

— gehoord het antwoord van de heren Ministers Geens en Akkermans ;

— keurt de voorstellen van AROL totaal af.

Overeenkomstig artikel 5 1, punt 7 van ons reglement zal de Raad zich daarover tijdens een volgende openbare vergadering moeten uitspreken.

Door de heren De **Grève** en De **Serano** werd tot besluit van deze interpellatie een eenvoudige motie ingediend die luidt als volgt :

De Vlaamse Raad,

— gehoord de interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, **Gemeenschapsminister** van economie en werkgelegenheid, en de heer P. A **kkermans**, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de nieuwe **personeelsformatie** voor de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu ;

— gehoord het daarop door de **Ministers** verstrekt antwoord ;

— gaat over tot de orde van de dag.

Voorzitter

Overeenkomstig artikel 5 1, punt 7 van ons reglement zal de Raad zich daarover tijdens een volgende openbare vergadering moeten uitspreken.

Interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de geplande actieve recreatie in het DDS-domein Nieuwdonk te Overmere-Donk

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer De Mol tot de heer Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de geplande actieve recreatie in het DDS-domein Nieuwdonk te Overmere-Donk.

De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, het **DDS-domein** te Overmere werd aangekocht in 1971 en 1974. In maart 1973 begon de zandwinning in dit gebied ; in 1983 liep de zandwinning ten einde, maar er werd een nieuwe bouwvergunning voor verdere ontzanding op 23 november 1983 uitgereikt. In 1976 verleent het Groenplan een subsidie van 6.659.000 frank voor de aankoop als openbare groene ruimte voor passieve recreatie. Het meer en enkele aanpalende gronden worden uit het **subsidieringsgebied** uitgesloten. In de periode 1979-1983 werden er allerlei bouwvertredingen van de Intercommunale DDS vastgesteld. Bij de uitwerking van het gesubsidieerde gebied diende de Intercommunale DDS dit in kennis te stellen van het **Groenplan** ; dit gebeurde niet. Ook het opstellen van het BPA voor dit gebied, dat ook één van de voorwaarden was, bleef in de voorontwerpfase steken. Op het gewestplan werd voor dit gebied de bestemming parkgebied (na ontzanding) gegeven en de onmiddellijke omgeving kreeg de bestemming „natuurgebied” en „reservaatgebied”.

Volgens de **subsidieringsvoorschriften** van het Groenplan is het gesubsidieerde gebied een openbare groene ruimte voor passieve recreatie. Deze bepalingen worden door de Intercommunale DDS totaal genegeerd. Een groot aantal bouwvertredingen gebeuren in dit gesubsidieerde gebied ; DDS licht het Groenplan over deze werken — niettegenstaande dit **uitdrukkelijk** voorzien was — niet in. Begin dit jaar opteert de Intercommunale DDS voor een actieve recreatie ; de plannen voor actieve recreatie zijn een afgeslankte versie van de **oorspronkelijk** ke plannen van 1973, opgesteld door Agrotechnic. In het **parkgebied** wordt een **recreantenconcentratie** van 200.000 per jaar verwacht ; dit betekent dat op een mooie, zonnige dag 5.000 à 10.000 mensen in dit gebied zullen aanwezig zijn. Wanneer men weet dat de zone voor passieve recreatie **vlakbij** gelegen is, hoeft men niet veel verbeeldingskracht te hebben om het resultaat hiervan voor de waardevolle gebieden te onderkennen. Dit wordt des te duidelijker wanneer men weet dat de hoofdingang op ongeveer 300 meter gelegen is van de meest waardevolle en de meest kwetsbare gebieden. Vermoedelijk is men zinnens om parkingzones te maken in het domein om de waterrecreanten het zo aangenaam mogelijk te maken ; dat hiermee het hek van de dam is, is nogal duidelijk. Zonder enige bouwvergunning begon de Intercommunale met de aanleg van een weg door het gesubsidieerde gebied (richting **Eendekooi**) ; een nieuwe toegangsweg zal ook door het gesubsidieerde gebied worden aangelegd. Dit laatste is zonder enige betwisting niet in overeenstemming met de **subsidieringsvoorwaarden**. De aanleg van de **hoofdtoegangsweg** is flagrant in strijd met het gewestplan ; hij loopt dwars door het reservaatgebied. De aanleg van parkeerterreinen in het park- of **reservaatgebied** is evenmin aanvaardbaar en is in strijd met het gewestplan. De verschillende geplande voorzieningen wijzen er op dat een zone voor actieve recreatie wordt gepland. Via folders en pers komt de Intercommunale daar recht voor uit ; de intensieve, actieve recreatie wordt in dit gebied gepropageerd.

Het waardevolle van dit gebied **be-**

klemtonen, lijkt overbodig te zijn. We zullen de voornaamste kenmerken van dit gebied op ecologisch en **natuurwetenschappelijk** gebied aanduiden. Over dit gebied zijn belangrijke wetenschappelijke studies verschenen. Uit een studie onder leiding van Prof. Dr. Hublé en opgesteld door E. Kuyken en H. Kuyken-Quintelier, blijkt dat de **biologisch-landschappelijke** waarde van dit gebied zeer opmerkelijk is. Als besluit werd in dit rapport gesteld : „Dit impliceert dat wordt afgezien van de huidige plannen” — en dat slaat op de eerste plannen van Agrotechnic waar men een actieve recreatie had voorzien — „waarbij een nieuw recreatiecentrum in dit natuurgebied wordt geprojecteerd”. In 1980 werd een twee jaar durende, interdisciplinaire studie gewijd aan de mogelijkheid en de haalbaarheid van een natuurpark te Overmere-Donk. Deze studie werd uitgevoerd in opdracht van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap door het **Onderzoekscentrum voor Landschaps-econologie** en Milieuplanning van de RUG. De titel „**Natuurbehoud** en recreatie, tegenstelling of verzoening” was sprekend voor de multidisciplinaire aanpak. Het 120 pagina's tellende studierapport toonde aan dat op zeer snelle en drastische wijze het **studiegebied** tal van nefaste wijzigingen heeft ondergaan. Hierdoor werd niet alleen de landschapskwaliteit vermindert, maar was er enorme **beïnvloeding** op plante- en diersoorten, biotopen, waterkwaliteit en -hoeveelheid. Het moet nauwelijks betoogd worden dat deze milieuveranderingen zich op het sociale vlak, ten aanzien van de bewoners en de recreanten, liet gelden. In deze studie werd niet louter geconstateerd, maar werden ook **mogelijke oplossingen** aangedragen. Deze oplossingen werden niet in beperkte zin opgesteld ; de diverse aspecten kwamen aan bod. Via verschillende scenario's werden mogelijke oplossingen voorgesteld ; maar telkens werd op het gevaar dat een intensieve recreatieve uitbouw van Nieuwdonk zou meebrengen, gewezen. Er werden concrete alternatieven gegeven die niet **alleen** economischer waren op het vlak van tijd en kosten, maar **terzelfdertijd** zowel de recreatie als het natuurbehoud ten goede komen. De

De Mol

vier voorgestelde alternatieven gaan gradueel van een maximale uitbouw van de recreatie naar een maximale uitbreiding en ontwikkeling van de natuur.

— De heer J. Pede, Voorzitter, treedt opnieuw als Voorzitter op.

Deze scenario's waren een middel om een confrontatie tussen recreatie en natuur zoveel mogelijk terug te dringen.

De Intercommunale DDS lapt al deze adviezen aan haar laars en wenste een intensieve, actieve recreatie. Om deze actieve recreatie mogelijk te maken, worden allerlei accommodaties voorzien. Dit alles verloopt stapsgewijs en zonder enige bouwvergunning. Indien de actieve recreatie in de Nieuwdonk wordt toegestaan, dan worden de zeer waardevolle gebieden op korte termijn vernietigd. Zo is de aanleg van de toegangsweg dwars door het reservaatgebied nefast voor deze zeer kwetsbare, moerassige biotoop; deze biotoop is gelegen tussen de tweeverlandendevijvercomplexen.

Mijnheer de Minister, de vernieling van één der meest waardevolle gebieden moet tegengegaan worden. U moet krachtadig optreden tegen de voortdurende overtredingen door de Intercommunale DDS in dit gebied. Via schriftelijke vragen hebben we deze overtredingen aangeklaagd; deze overtredingen werden niet ontkend, maar een aantal ervan werden met de mantel der liefde toegedekt en geklasseerd. De verdere overtredingen, onder meer de aanleg van de slip-way, de aanleg van een weg naar de Eendekooi... moeten met meer krachtadigheid bestreden worden. Het wordt tijd dat u de Intercommunale op haar normale wettelijke verplichtingen wijst. Terzelfdertijd moet u — en daar blijven we bij — het Groenplan het bevel geven om de subsidie terug te vorderen; verschillende overtredingen van het subsidiëringsakkoord pleiten er voor. Ook werd het verplicht opmaken van het BPA niet verder gezet dan de procedure van het voorontwerp. Vermits dit alles niet zal helpen, moet u de Vlaamse Executieve bewegen om zich in de plaats van de gemeente

te stellen en een BPA opmaken dat in overeenstemming is met het gewestplan. Het is schijnbaar het enige middel om de Intercommunale DDS te verplichten de wet na te leven. Geen enkele bouwvergunning of **reliëfwijziging** mag toegestaan worden binnen het DDS-gebied vooraleer het BPA goedgekeurd is. Deze maatregelen zijn noodzakelijk om dit ecologisch waardevol gebied te vrijwaren tegen actieve recreatie.

We onderschrijven ten volle de eisen die de Bond Beter Leefmilieu voor dit gebied heeft gesteld, en die ze aan u heeft overgemaakt. Zo moet aan dit gebied het landschapsparkstatuut worden gegeven. Om een daadwerkelijke, definitieve bescherming te bieden, moet het reservaatgebied onteigend worden en als staatsreservaat worden beheerd. De Uitbergse bossen ten zuiden van het Nieuwdonkmeer moeten in beheer gegeven worden aan Waters en Bossen. Wat de recreatieve uitrusting rond het meer Nieuwdonk betreft, kunnen enkel volgende infrastructuren toegestaan worden:

- schuilhutten en picknickplaatsen;
- een natuureducatief opvangcentrum, type Molsbroek;
- een kleine parking ten oosten van de Tweegotensloot.

De recreatie moet beperkt worden tot een louter passieve vorm; om deze reden kunnen enkel voorzieningen aanvaard worden die binnen deze optiek passen:

- uitgestippelde, niet-verharde wandelpaden;
- selectieve, natuurvriendelijke fietsroutes;
- vissen;
- natuurstudie, desnoods onder begeleiding en binnen bepaalde periodes en andere natuurvriendelijke **recreatievormen**.

De zandwinningsput, dit is de vijver, moet zoveel mogelijk terug aan het natuurlijk milieu aangepast worden; hiertoe kan het aanleggen van een rietkraag een middel zijn.

Mijnheer de Minister, we hopen dat u, als Minister voor het natuurbehoud, uw bevoegdheid op dit terrein zou op-

nemen. Enkel op deze wijze kan het zeer waardevolle gebied gevrijwaard worden. Een nauwgezet volgen van de capriolen van de Intercommunale DDS kan hier een eerste stap zijn. Graag hadden we op korte termijn op dit vlak resultaten gezien. **(Applaus bij de W)**

De Voorzitter : Minister Akkermans heeft het woord.

Minister P. Akkermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, waarde collega's, in antwoord op de vragen in verband met de bestemming van het domein Nieuwdonk te Overmere-Donk, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de bepalingen van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 goedgekeurde gewestplan Dendermonde bindend zijn en blijven bij de beoordeling van gebeurlijke aanvragen tot uitrusting van het domein.

Volgens het gewestplan is het domein gelegen in een ontginningsgebied, een parkgebied, natuurgebied en natuureservaat.

Ik verneem dat een aanvraag tot inplanting van een sanitair gebouw en cafetaria thans door de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu wordt onderzocht. Het dossier wordt dan ook bij de administratie voor nader onderzoek dringend opgevraagd.

Anderzijds werden door de Bond Beter Leefmilieu verschillende voorstellen geformuleerd welke eerstdaags in overleg met betrokken partijen zullen getoetst worden aan de studie „Pilotproject natuurpark Overmere-donk”.

Wij zullen dat dus doen. Bij het verschijnen van dit studierapport heb ik de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu verzocht mij haar advies inzake de mogelijkheden tot het instellen van natuurparken overeenkomstig de wet op het natuurbehoud mede te delen.

Na deze confrontatie zullen wij de nodige beslissingen nemen om de vereiste waarborgen op te bouwen om aan dit park het statuut van natuureservaat te kunnen geven. Ik zeg niet dat wij over de middelen zullen be-

AGALEV-Volksvertegenwoordiger F. Geyselings (links) en VU-Volksvertegenwoordiger J. De Mol (rechts)

schikken om te onteigenen, maar na de confrontatie zijn wij bereid de nodige maatregelen te nemen. (*Algemeen applaus*)

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer J. Caudron tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid, over de bestrijding van de doping in de sport

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Caudron tot de heer De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid, over de bestrijding van de doping in de sport.

De heer Caudron heeft het woord.

De heer J. Caudron (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, waarde collega's, wie met de

volksgezondheid en met de sport begaan is, maakt zich terecht zorgen over de wereldwijde plaag van de doping.

Sedert er met de sport voor sommigen zo veel geld te verdienen is, is er ook geen houden meer aan. Van de sportbeoefenaars wordt steeds méér en méér geëist. Terwijl regelmatig wereldrecords worden gebroken, verdoozelt men het feit dat tevens ook levens worden gebroken van mensen die te ver zijn gegaan. Al bijna twintig jaar wordt strijd geleverd tegen dopingmisbruik in de topsport maar de kwaal woekert overminderd voort. Eind augustus 1983 schrok de ganse sportwereld op door een schandaal van nooit geziene omvang. Tijdens de Pan-amerikaanse spelen in Caracas werden negentien sporters op anabolica betrapt, twintig anderen gingen nog voor de competitie op de loop. Superhordenloper Edwin Moses verklaart openlijk dat ruim de helft van de Amerikaanse atleten doping gebruikt. Atletiekveteraan John Walker maakte

na Helsinki ophef door de uitspraak dat bij de wereldkampioenschappen atletiek ten minste dertig atleten positief werden bevonden zonder dat een straf volgde.

De vraag kan gesteld worden of wij ons fatalistisch moeten neerleggen bij de bewering dat doping een onuitroeibare kwaal is en dat er dus toch niets aan te doen is.

Samen met Prof. Dr. Manfred Döncke menen wij van niet. Dr. Döncke is hoofd van het instituut voor biochemie aan de sporthogeschool van Keulen en het brein achter het controleapparaat in Caracas en Helsinki. Hij was vroeger zelf actief wielrenner en reed zelf ooit de Ronde van Frankrijk mee en verschillende zesdaagsen. „Men betwist soms de zin van dopingcontroles” aldus de gereputeerde dopingjager. „Caracas hing een allerduidelijkst beeld op hoe de sportwereld er zonder die controles zou uitzien.”

Naast de gekende amfetamines die de vermoeidheid uitstellen, zijn er de hormonen waaronder de anabole steroïden die de spieren aandikken en de corticosteroiden die de ontsteking en de stress verminderen en ook een zekere euforie bezorgen. Het ACTH of adrenocorticotroop hormoon prikkelt de bijniere die op hun beurt cortisone in de bloedbaan brengen en zo de illusie geven beter te kunnen presteren.

Het nieuwste wondermiddel heeft somatropin, een inspuikbaar hormoon dat reeds jaren in de Oostbloklanden gebruikt wordt en nu ook in het Westen succes heeft mede omdat na twee dagen alle sporen uit het lichaam verdwenen zijn. Over dit probleem zegt Dr. Döncke het volgende : „Doping blijft uit ethische maar vooral uit medische overwegingen altijd onaanvaardbaar.”

Het is wellicht een illusie de sport helemaal vrij te willen houden van medische produkten, waar onze hele maatschappij van vergeven is. Op de vraag of doping wel kan uitgeschakeld worden aangezien de farmaceutische industrie steeds moeilijker waar te nemen moleculen op de markt brengt en de dopingjagers aldus steeds maar achter de feiten aanhollen, antwoordt

Caudron

Dönicke : „Wij hebben nu alle technologische kennis om doping te ontdekken. Waar het om gaat, is alleen de wil van de sport, de wil van de politieke leiders ook, om het dopingprobleem volledig uit te bannen.”

Het is klaar dat ook hier de overheid regulerend moet optreden. En de overheid, mijnheer de Minister, dat zijn wij, de vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap in deze Vlaamse Raad.

Verleden jaar in juni werd door het gerecht een grootscheepse amfetamine-zwandel ontdekt in de streek van Leuven. De onderzoeksrechter verklaarde toen : „De wielrennerij is rot van onder tot boven, de misbruiken in alle sporttakken zijn groot. De bestrijding van doping in sportkringen dient grondig te worden herzien.” De onderzoeksrechter wees er verder op dat pervitin gewinning en verslaving doet ontstaan. In een aantal apotheken werd abnormaal veel pervitin verkocht. Een doosje van zes ampullen van 15 milligram kost 154 frank in de apotheek, maar voor één ampul betaalt men vaak 1.000 frank op de zwarte markt.

De onderzoeksrechter wees er op dat dit niet de eerste amfetaminezaak in het arrondissement Leuven betreft. In januari 1983 kwam er in de streek van Leuven-Tienen al een amfetaminezaak aan het licht, waarbij een dokter en sportlui betrokken waren. Men stelde vast dat één persoon uit het Tiense zoveel voorschriften voor amfetamine en derivaten gekregen had dat hij er zijn hele minivoetbalploeg kon mee oppeppen. Renners zouden de spullen zelfs gebruiken bij trainingen, terwijl wielertoeristen het goedje wel eens blijken in te nemen om hun groep te kunnen volgen.

In ons land bestaat er een antidopingwetgeving die op zich goed was, maar nu wel verouderd is en in de praktijk erg mank loopt.

Ziehier het kort historisch overzicht van deze wetgeving.

De antidopingwet van Minister Custers dateert van 2 april 1965. Op 5 april

1966 verschijnt het koninklijk besluit tot samenstelling van de eerste antidopingcommissie die na drie jaar een verdeeld advies geeft over de lijst van de verboden produkten. Het voorstel van BLOSO-directeur Dr. Van Den Bossche om een beperkte lijst met gevaarlijke produkten op te stellen, werd verworpen met 11 tegen 8 stemmen. Minister De Saeger nam geen beslissing en wachtte op een nieuwe commissie. Op 25 maart 1975 verschijnt het koninklijk besluit tot regeling van de samenstelling en de organisatie van de antidopingcommissie en op 16 mei 1975 het koninklijk besluit tot samenstelling van een nieuwe antidopingcommissie die goed werk levert.

Het koninklijk besluit van 2 april 1977 publiceert de lijst van de dopingmiddelen. Deze niet beperkende lijst van actieve bestanddelen wordt door BLOSO gestuurd naar alle sportbonden, topatleten en al wie er om vraagt.

Op 24 november 1978 verschijnt het koninklijk besluit betreffende de monsterneming en op 24 november 1978 het koninklijk besluit betreffende de erkenning van de bevoegde laboratoria. Slechts vijf labo's worden erkend : twee in Gent, één in Leuven, één in Brussel en één in Luik.

Wettelijk was men dus wel gewapend, maar er werd van deze wapens geen gebruik gemaakt. In de plaats van zelf controles te organiseren subsidieerde het Ministerie van volksgezondheid de BWB, de Belgische Wielrijdersbond, om zelf de controles te organiseren ! De waarde hiervan werd door velen in twijfel getrokken.

De voorzitter van de Vlaamse Vereniging van Specialisten Sportgeneeskunde, de WSS, weigerde nog verder controles uit te voeren voor de BWB en de ondervoorzitter van de WSS nam ontslag als lid van de medische commissie van de BWB. Af en toe treedt de Belgische Opsporingsbrigade, de BOB, op maar dan op verzoek van de procureurs des Konings. De positieve gevallen komen dan voor de rechter, tenzij de zaak geseponneerd wordt zoals bijvoorbeeld bij FC Anderlecht.

De tweede antidopingcommissie

werkte ook een plan uit om in alle sportbonden controles te laten uitvoeren door geneesheren, aangesteld door het Ministerie van volksgezondheid. Ook hiervan is niets in huis gekomen, waarschijnlijk omdat er toen geen Franstalige laboratoria werden erkend.

Het mandaat van de tweede antidopingcommissie verliep in februari 1982. Intussen werd volksgezondheid gesplitst en werd de bovengenoemde WSS opgericht. Om de strijd tegen de doping weer op gang te krijgen, heeft deze vereniging reeds een onderhoud gehad met de kabinetten van de Gemeenschapsministers Poma en De Wulf en met Staatssecretaris Aerts. De bevoegdheden van de sportmedische zaken zijn nog niet goed afgelijnd. Op het kabinet van Staatssecretaris Aerts was men van oordeel dat de antidopingcommissie voor haar adviezen inzake de wetgeving nationaal moest blijven, maar dat de uitvoering van de wet onder de bevoegdheid van Gemeenschapsminister De Wulf ressorteerde.

Deze unitaire mossel-noch-vis-stelling wordt niet alleen betwist door de WSS, maar ook door de Vlaamse Executieve en door iedereen die een eerlijke interpretatie van de staatshervorming van 1980 nastreeft. Om in deze dubbelzinnige situatie klaarheid te krijgen schreef de WSS medio 1983 een brief naar de Eerste Minister waarin verslag werd gegeven van de contacten met de kabinetten van de drie bovengenoemde Ministers en waarin de Premier werd verzocht klare wijn te schenken.

Men stelde terecht dat doping tot de sportgeneeskundige sector behoort, dit is dus ofwel een culturele materie ofwel een materie van preventieve geneeskunde. Beide materies werden bij de staatshervorming van augustus 1980 duidelijk en ondubbelzinnig aan de Gemeenschappen toevertrouwd. In dit schrijven werd tevens verzocht zo vlug mogelijk over te gaan tot de oprichting van een Vlaamse antidopingcommissie. Na een klein jaar heeft de Eerste Minister nog niet de tijd gevonden om op deze brief te antwoorden.

Mijnheer de Minister, de nog jonge

Caudron

geschiedenis van de Vlaamse Raad en van de Vlaamse Executieve wordt regelmatig doorspekt met bevoegdheidsconflicten met de nationale regering, zoals wij dat vandaag nog beleefd hebben. In deze strijd ijvert vooral de VU voor een maximale en optimale interpretatie van de wetten op de staatshervorming van 1980. De VU heeft zich met klem tegen deze **schijnfederalisering** verzet, gewaarschuwd voor de **bevoegdheidsconflicten** en ontelbare amendementen ingediend om méér bevoegdheden en méér middelen te verkrijgen. In dit gevecht voor méér zelfbestuur en méér geld stonden wij moederziel alleen.

Met een begrotinkje dat nog niet eens 6 procent van de Belgische begroting vertegenwoordigt en dat aldus naar een zeker failliet van onze instellingen moet leiden, moeten wij toezien op een Belgisch-unitaire regering die de wetten op de staatshervorming minimaal interpreteert en zelfs bevoegdheden terugneemt die normaal de Gewesten en de Gemeenschappen toebehoren. Deze onfaire woordbreuk beleven wij nogmaals naar aanleiding van deze trieste dopingaffaire.

Doping valt zowel in het kader van de sport als in het kader van de preventieve geneeskunde. Deze twee materies zijn duidelijk en ondubbelzinnig cultureel en persoonsgebonden volgens artikel 59bis van de Grondwet. Er kan dus geen sprake van zijn dat de nationale regering en het parlement zich hierover ontfemen. Het bovenvermeld historisch overzicht van de dopingwet van 2 april 1965 tot op heden bewijst klaar dat deze unitaire affaire met een sisser is afgelopen en dat hier andermaal een brevet van onbekwaamheid moet worden afgegeven.

Mijn interpellatie strekt ertoe, mijnheer de Minister, **u** aan te sporen deze bevoegdheid volledig naar **u** toe te trekken en van de Eerste Minister te eisen klare wijn te schenken.

De VU verwacht van **u** dat **u** de woorden van uw beleidsnota „Een vernieuwd Vlaams gezondheidsbeleid” omzet in daden.

Mijnheer de Minister, de VU ver-

wacht van **u** dat **u** zo vlug mogelijk de nodige ontwerpen van decreet indient waardoor de antidopingwet Custers van 2 april 1965 geactualiseerd wordt, waardoor de Vlaamse **antidopingcommissie** geïnstalleerd wordt die de Minister adviseert en de bestaande lijst van verboden produkten evalueert. Deze commissie moet ook bevoegd zijn overal dopingcontroles te organiseren en sancties te treffen waar nodig.

De bijna twintig jaar oude wet Custers voorziet in boeten en gevangenisstraffen. Wij geloven niet dat dit de goede manier van doen is. Wij zijn van oordeel dat de doping uit de sfeer van het gerecht moet gehaald worden en dat geldboeten en gevangenisstraffen voor de sportmannen zelf best vervangen worden door schorsingen, schrappingen en het afnemen van titels. Effectieve gevangenisstraffen worden bijna nooit uitgesproken en de geldboeten worden door de dikbetaalde kampioenen meestal met de glimlach betaald. Het gerecht werkt daarenboven zo tergend traag dat dit een reden te meer is om een meer soepele weg te kiezen.

Nu is het zo dat het Belgisch Ministerie van volksgezondheid subsidies geeft aan de BWB die zelf de controles organiseert. Mensen van het vak beweren dat deze controles niet steeds even ernstig gebeuren, ja soms wel een lachertje zijn of een doorgestoken kaart. Bij grote wedstrijden is er inderdaad veel minder doping omdat de renners bij voorbaat zouden verwittigd worden dat ze zullen moeten plassen. Algemeen is geweten dat er bij kermiskoersen „**gepakt**” en „**gespoten**” wordt dat het een plezier is.

Nu moet ik er eerlijkheidshalve wel aan toevoegen dat er hoofdzakelijk gesproken wordt over doping in de wielersport omdat de BWB de enige sportfederatie is die georganiseerde controles uitvoert. Andere **sportfederaties** doen dit niet tenzij het van bovenaf opgelegd wordt bij internationale ontmoetingen zoals Olympische spelen, wereldkampioenschappen, Europese kampioenschappen en dergelijke. Zo krijgt men de valse indruk dat er alleen in de wielrennerij geknoeid wordt. Dit is natuurlijk een fabeltje.

Gans de sportwereld die **overgecommercialiseerd** en verziekt is draagt een collectieve schuld : de sponsors, sportdirecteurs, sportdokters, verzorgers en de ganse maffia die er dik geld mee verdient en zonder scrupules desnoods over lijken gaat. Ook de sportjournalisten die hiertegen niet reageren, gaan niet vrij uit. Zij zijn best geplaatst om de misdadigheid aan de kaak te stellen, maar omwille van het „panem et circenses” spelen zij het duistere spelletje mee.

De minst schuldige is meestal de atleet zelf die gemanipuleerd wordt en die zich verplicht voelt zich te drogeren vrezend anders niet mee te kunnen. Aangezien bijna iedereen slikt of spuit, al of niet onder geneeskundig toezicht, moet hij wel mee doen om ook eens te kunnen winnen. Voor de nare gevolgen nadien mag de atleet alleen opdraaien en moet hij niet rekenen op de steun van diegenen die hem eerst als een citroen hebben uitgeperst.

Wie de boeken over doping gelezen heeft van Jan Emiel Daele en van Theo **Koonen** kan zich een beeld vormen van wat er achter de schermen van de wielrennerij zoal gebeurt en krijgt wel respect voor die weinige journalisten die dan toch nog de waarheid durven schrijven.

Op dit ogenblik bestaan er dus twee manieren om doping te beteugelen en zij zitten alle twee vol gaten.

1. De verschillende sportfederaties moeten zelf de controles organiseren. De praktijk leert ons dat alleen de BWB dat doet met alle lacunes **van** dien en met staatssteun.

2. Het gerecht treedt nu en dan eens op. Dit gebeurt sporadisch en is afhankelijk van de goodwill van de procureur des Konings en van de budgettaire toestand van het Ministerie van justitie. Wegens geld- en tijdgebrek gebeurt het dus minder en minder en wanneer er dan toch eens een onderzoeksrechter doorduwet, dan kan het gebeuren dat de zaak geseponneerd wordt zoals bij FC Anderlecht.

Daar deze twee methoden geen voldoening schenken, moet er een derde uitgewerkt worden. En dat systeem

Caudron

staat eigenlijk al op papier. Het is de methode van de versnelde procedure en de minnelijke schikking. Met het akkoord van de procureur wordt er niet correctieel vervolgd en wordt een sanctie opgelegd die voorgesteld wordt door de sportfederatie bijvoorbeeld schorsing of afnemen van de titel. De procureur zou dus oordelen of de straf wel zwaar genoeg is. Dit zou dus veel vlotter gaan dan de **gerechtere** weg. Begeleidende dokters en verzorgers kunnen echter niet genieten van de minnelijke schikking en zullen wel correctieel vervolgd worden.

De controles en bestraffingen zouden dus uitgaan van de nieuw op te richten Vlaamse antidopingcommissie in samenwerking met de **geneesheren-inspecteur** van het Vlaamse Ministerie van gezondheidsbeleid, de **sportfederaties** en de procureurs des **Konings**.

De controles zouden gebeuren volgens het systeem van de geleide loting. De onderzoeken zouden proportioneel gebeuren naargelang de intensiteit van de sportbeoefening, dus in functie van het volume van de prestaties. Wanneer de praktijk zou uitwijzen dat er op 100 sportmanifestaties 50 voetbalmatches worden gespeeld en 30 wielervedstrijden worden gereden en 5 zwemtornooien worden gezwommen, dan zouden de controles en de analyses in verhouding tot die cijfers moeten uitgevoerd worden. Elke sportfederatie zou jaarlijks haar kalender naar de antidopingcommissie van het Ministerie moeten sturen samen met haar reglement waarin dopingcontroles en sancties voorzien worden. De antidopingcommissie moet dan oordelen of de straffen wel zwaar genoeg zijn.

Nu moet **u** wel weten, mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, waarde collega's, dat het hierboven beschreven systeem gedurende zes maanden werd uitgewerkt en uitgepraat tussen universiteitsprofessoren, de procureur-generaal, juristen van het Ministerie van justitie en van volksgezondheid.

Op het ogenblik dat er een virtueel **ak-**

koord bereikt werd, kwamen de juristen van het Ministerie van volksgezondheid aandraven met bezwaren : het nieuwe stelsel kon niet functioneren zonder dat de wet Custers gewijzigd was. Hebben al deze geleerde mensen dus zes maanden voor niets gewerkt ? Of zal die oude wet nu eindelijk aangepast worden ? Er is dus heel wat werk op de plank.

Mijn interpellatie strekt ertoe **u**, mijnheer de Minister, aan te zetten geen tijd meer te verliezen om de ganse materie naar **u** toe te trekken, zo vlug mogelijk over te gaan tot de installatie van de Vlaamse **antidopingcommissie**. Die commissie moet zich dan prioritair bezig houden met het evalueren van de bestaande lijst van verboden producten, het organiseren van de dopingcontroles en het bestraffen van de overtredingen. Om dat alles mogelijk te maken moeten decreetale initiatieven genomen worden om de wet Custers te moderniseren.

Ziedaar, mijnheer de Minister, enkele bedenkingen en suggesties die het **u** mogelijk moeten maken het nodige te doen om het probleem van de doping een bevredigende oplossing te geven.

Tot slot wil ik deze interpellatie afronden met de herhaling van de drie vragen die ik **u** op 2 mei 1984 overhandigde ter gelegenheid van mijn **interpellatie**verzoek.

1. Welke stappen zal de **Gemeenschapsminister** ondernemen om de problematiek van de doping in de sport volledig onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap te brengen volgens artikel 59bis van de Grondwet ?
2. Wanneer zal de **Gemeenschapsminister** overgaan tot de installatie van de Vlaamse antidopingcommissie nu gebleken is dat de Belgische commissie haar onmacht heeft bewezen, aangezien zij sinds 1979 niet meer vergaderd heeft en sinds februari 1982 opgehouden heeft te bestaan ?
3. Wanneer zal de **Gemeenschapsminister** de nodige ontwerpen van decreet indienen om de wet Custers van 2 april 1965 aan te vullen om zodoende een doeltreffende **antidopingcontrole** en -bestrafing mogelijk te **ma-**

ken vanuit de nieuw op te richten Vlaamse antidopingcommissie ?

De Voorzitter : De heer Diegenant heeft het woord.

De heer A. Diegenant (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren leden van de Executieve, geachte collega's, de heer Caudron heeft gelijk de aandacht op het probleem van de doping te vestigen.

Permanent in de sportwereld — ik zou bijna zeggen niet alleen in de sportwereld — bestaat het probleem van doping. Om ethische redenen en om redenen van volksgezondheid moeten wij aan dit probleem permanent aandacht besteden.

Het woord doping is afgeleid van „to dope”, een bargoens Amerikaans woord. Het slaat op het toepassen van middelen die de sportprestaties op artificiële wijze verhogen en schade kunnen aanbrengen aan de gezondheid.

Dat is de wettelijke definitie. Ik ben zo vrij hier aan te herinneren.

Deze definitie stond model in Europa. De wet Custers waarnaar zopas werd verwezen, en degenen die hem hebben uitgevoerd waren voortrekkers in Europa om een effectieve en efficiënte bestrijding van doping te promoveren en te bevorderen.

Het permanent begeleiden van de bestrijding van doping is een acuut probleem sedert het niet meer vergaderen en het niet meer bestaan van de antidopingcommissie.

De lijst van de producten die als doping worden aangezien, en deze lijst is niet beperkend, bestaat. De **controleorganen** bestaan.

Wellicht kunnen zij in hun optreden worden geactiveerd. Ik zou niet graag hebben — en wellicht heeft de interpellant dat ook niet bedoeld — dat een vermoeden van onbekwaamheid inzake de Belgische initiatieven voor de bestrijding van doping zou ontstaan. Integendeel, de wetgeving is goed en de begeleidende maatregelen — hoewel niet snel op gang gekomen — hebben zich een predikaat van grote kwaliteit toegeëigend gezien.

Diegenant

Ik meen dat wat bestond en nog bestaat waardevol is en dat het correct moet worden aangewend. Ik durf bijna te zeggen : breder moet worden toegepast dan tot wat dit arsenaal tot nu toe aanleiding heeft gegeven.

Ik zou terloops willen opmerken ter attentie van de parketten en de federaties, dat het probleem van doping stilaan een nieuwe dimensie krijgt. Er zijn niet alleen de scheikundige producten die de wetgever heeft voorzien maar er is ook psychologische doping. Mensen worden buiten zichzelf gebracht, niet alleen door producten maar ook door psychologische begeleiding, als men dat nog begeleiding mag noemen.

Mijnheer de Minister, er is inderdaad een commissie nodig om permanent advies te geven en om deze problematiek permanent te volgen.

Ik meen te mogen twijfelen aan de manier die collega Caudron suggereert voor het tot stand komen van deze commissie, met name eigenmachtig op te treden en de bevoegdheid tot zich te trekken.

Ik heb reeds eerder op deze tribune gepleit voor het naleven van de inrichtingswetten die ons landsbestuur organiseren. Elke organisatie heeft wellicht kenmerken van onvolmaaktheid. Ze zijn het werk van mensen. Wij moeten echter de intellectuele eerlijkheid en moed opbrengen om in ons Gewest met federale loyaliteit de inrichtingswetten correct toe te passen. Dit is volgens mij de goede weg. Ik dring dan ook aan op overleg tussen de nationale regering en de Gemeenschapsexecutieve ook voor deze problematiek. Langs die weg zullen wij uit het immobilisme geraken wat het probleem betreft dat hier vandaag wordt opgeroepen.

De nota van de Minister van gezondheidsbeleid in verband met het gezondheidsbeleid, refereert naar het dopingprobleem, probleem dat een nationale, een internationale en dus zeker een gemeenschapsdimensie heeft. Ik ben het ermee eens dat wij attent moeten zijn op het probleem van de doping, in de eerste plaats in onze

Gemeenschap. Ik weet niet of de suggesties van collega Caudron alle even pertinent zijn. Ik wil niet vooruitlopen op de discussie die, volgens mij, ten gronde moet worden gevoerd in de geëigende commissie op basis van de nota van de Minister. Daaruit zullen dan de nodige besluiten kunnen getrokken worden om deze daarna gezamenlijk aan de Vlaamse Raad voor te leggen.

Het probleem van de begeleiding van het antidopingbeleid is acuut. Wij willen niet alleen bij de Vlaamse Executieve maar ook bij de nationale regering aandringen op het overleg waaruit dan de juridisch-administratieve oplossing moet komen opdat voorkomen zou worden dat de dopingkwaal om zich heen zou grijpen. Dit is noodzakelijk in het belang van de volksgezondheid en van de ethiek van de sport. **(Algemeen applaus)**

De Voorzitter : Minister De Wulf heeft het woord.

Minister R. De Wulf (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, de in deze interpellatie gestelde vragen vloeien gedeeltelijk voort uit mijn beleidsnota 1984, waarvan ik de krachtlijnen onlangs in de Commissie gezondheidsbeleid van de Vlaamse Raad heb toegelicht. Aangezien de Commissie hieraan nog een grondige bespreking dient te wijden, zal het geachte lid wel willen aannemen dat het op dit ogenblik al te voorbarig is een gedetailleerd en concreet antwoord van mij te verwachten op de geformuleerde vragen zonder de intenties van de commissieleden te kennen inzake deze materie.

Dit belet niet dat ik u nu reeds enkele elementen van antwoord kan meedelen.

Er bestaan inderdaad interpretatieverschillen tussen de nationale overheid en de Vlaamse Gemeenschap met betrekking tot de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap over bepaalde aspecten van de antidopingwetgeving.

De dopingbestrijding in de sportsector wordt geregeld bij de wet van 2 april 1965. Daarin wordt bij artikel 3 gesteld dat bij het Ministerie van

volksgezondheid en gezin een antidopingcommissie wordt opgericht.

In chronologische volgorde verschenen de diverse uitvoeringsbesluiten die reeds door de interpellant werden geciteerd. Om begrotingsredenen worden in de praktijk alleen dopinganalyses verricht in de sector van de wielersport.

Om dezelfde redenen beperken de analyses zich tot 2 van de 5 voorziene categorieën van substanties.

Elke vergoeding voor dopinganalyse moet dus tot 3.000 frank- in de plaats van 7.500 frank — beperkt blijven en jaarlijks kunnen niet meer dan 1.200 monsters worden geanalyseerd, wil men binnen de toegemeten kredieten blijven. Een situatie die op zichzelf misschien kan betreurd worden, al moet hier volledigheidshalve aan toegevoegd worden dat de kosten voortvloeiend uit deze onderzoeken nochtans geen onbelangrijk gedeelte vertegenwoordigen in het totale budget van slechts 8,3 miljoen frank dat voorzien is voor de ganse medische sportcontrole in onze Gemeenschap.

Ten slotte kan er nog op gewezen worden dat de dopingcontrole verricht wordt door 33 erkende artsen.

Hier kan worden aan toegevoegd dat de kosten, voortvloeiend uit de controleverrichtingen door die 33 erkende artsen of de analyses die in de laboratoria worden uitgevoerd, door ons departement rechtstreeks aan de betrokken artsen of laboratoria worden uitbetaald.

Ondanks de beperkte budgettaire middelen, waardoor — zoals ik al eerder zei — de dopingcontroles uitsluitend verricht worden bij wielrenners, wens ik niettemin te onderstrepen dat de basiswetgeving en de uitvoeringsbesluiten van 1978 de dopingbestrijding in principe in alle sportsectoren mogelijk maken.

Na deze situatieschets wens ik terug te komen op de essentie van deze interpellatie, met name de vraag hoe de Vlaamse Gemeenschap de dopingproblematiek in de sport onder haar bevoegdheid zal brengen met het oog op het uitstippelen van een efficiënt beleid.

De Wulf

In dat verband kan ik het geachte lid mededelen dat op mijn voorstel de Vlaamse Executieve op 13 juni 1983 beslist heeft een nota met een reeks gerezen bevoegdheidsproblemen aanhangig te maken bij het Overlegcomité Regering-Executieven. Eén van de bij het Overlegcomité aanhangig gemaakte aangelegenheden betreft de medische sportcontrole en meer bepaald de dopingcontrole in de sport.

Op 28 juni 1983 besliste het Overlegcomité dat over deze nota overleg moest gepleegd worden tussen Minister Dehaene en Staatssecretaris Aerts enerzijds en de bevoegde Gemeenschapsministers, zijnde collega Urbain en ikzelf anderzijds. Aldus wordt tegemoetgekomen aan de wens van de heer Diegenant dat door overleg zou worden gestreefd naar een doeltreffende oplossing.

In dit overleg met de nationale overheid heb ik steeds de stelling verdedigd dat, gezien zowel de memorie van toelichting bij het ontwerp van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 (Senaat stuk 434 (1979-1980) — Nr. 1, p. 6) als het commissieverslag (Senaat stuk 434 (1979-1980) — Nr. 2, p. 125) stellen dat „de medische sportcontrole, die verplicht wordt gesteld door de reglementering betreffende de uitoefening van bepaalde sporttakken (boksen, wielrennen) en de facultatieve controle” tot de bevoegdheid behoren van de Gemeenschap, er niet de minste twijfel over kan bestaan dat de problematiek van de doping in de sport volledig onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap valt.

De nationale overheid verdedigt in het overleg de stelling dat de Gemeenschap enkel bevoegd is voor de controle op de toepassing van de wet van 2 april 1965 waarbij de dopingpraktijk verboden wordt bij sportcompetities.

Het overleg bevindt zich actueel in zijn eindfase en het ligt in de bedoeling van alle bij het overleg betrokken partijen, om nog voor het parlementair reces reeds aangelegenheden voor beslissing over te zenden naar het Overlegcomité. Omwille van de bevoegdheidsproblemen beperken de

opdrachten van de administratie van de Vlaamse Gemeenschap zich, in afwachting van de beslissing van het Overlegcomité, voorlopig tot de uitvoering van de koninklijke besluiten van 24 november 1978.

Anderzijds moet ik vaststellen dat de antidopingcommissie sinds eind 1979 niet meer vergaderd heeft en dat het mandaat van haar leden sinds februari 1982 verstreken is.

Er is naar mijn gevoel geen duidelijke reden waarom de dopingreglementering in zijn geheel en bijgevolg ook de antidopingcommissie niet tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap zouden behoren. Deze commissie heeft namelijk als opdracht niet alleen advies uit te brengen over de verboden substanties, de wijze en voorwaarden van monsterneming, de inrichting en werking van de analyselaboratoria en de kosten van monsterneming en analyse, maar ze heeft ook een beleidsadviserende taak.

De commissie zou bijgevolg een belangrijk beleidsadviserend orgaan kunnen zijn voor de Vlaamse Executieve en zou met name nuttige adviezen kunnen geven onder meer op het vlak van het preventief beleid inzake het gebruik van dopingmiddelen.

Ik meen namelijk dat de doelmatigheid van een degelijke voorlichting in de betrokken sportmilieus, en ook andere maatregelen met betrekking tot het voorschrijfgedrag van sommige artsen en de aflevering van deze middelen in de officina, door deze commissie zouden kunnen worden onderzocht.

Ofschoon de basislijst van de verboden substanties internationaal wordt vastgesteld en bijgevolg dient toegepast te worden door alle overheden, waaronder ook de Vlaamse Gemeenschap, ben ik van oordeel dat in het kader van een doeltreffend antidopingbeleid onze Gemeenschap met de inbreng van deze commissie moet kunnen overgaan tot het autonoom aanvullen en verstrengen van de lijst van de verboden producten.

Ik ben, evenals de interpellant, de mening toegedaan dat onze mogelijkheden in dit verband moeten worden uitgebreid. Ik ben ook zeer gevoelig

voor de suggestie die hij heeft gedaan in verband met het uitvoeren van de controle. Dit zinvol voorstel, dat trouwens steunt op een grondig onderzoek verricht door een gespecialiseerde commissie, zou ook door de nog op te richten Vlaamse antidopingcommissie moeten worden onderzocht.

Ik wil erop wijzen dat de Vlaamse administratie geen weet heeft van de juridische bezwaren die door het nationaal departement van volksgezondheid werden naar voren gebracht. Het spreekt echter vanzelf dat ik dit dossier terug aan de orde zal brengen.

Hoe dan ook, rekening houdend met wat ik in mijn inleiding gezegd heb, ligt het dan ook in mijn bedoeling het probleem van de oprichting van een Vlaamse antidopingcommissie ter gepaste tijde aan een uitvoerige bespreking te onderwerpen in de Commissie gezondheidsbeleid van de Vlaamse Raad.

Wanneer hierover binnen deze Commissie een consensus zou kunnen worden bereikt, die achteraf ook de goedkeuring wegdraagt van de Vlaamse Raad, zal ik ook niet nalaten in de nabije toekomst bij de Vlaamse Raad hierover een ontwerp van decreet in te dienen. (**Applaus**)

Indiening van moties

De Voorzitter : Door de heren Walter Peeters, De Mol en Geyselings werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie ingediend die luidt als volgt :

„De Vlaamse Raad,

— gehoord hebbende de interpellatie van de heer Caudron over de doping in de sport ;

— is van mening dat

- de sportgeneeskunde en dus de strijd tegen de doping onder de bevoegdheid valt van de Gemeenschappen ;

- de Vlaamse Raad deze materie volledig naar zich moet toetrekken ;

- de Vlaamse Executieve de nodige ontwerpen van decreet moet indienen om de Wet Custers van 2 april 1965 te actualiseren om op die manier de

Voorzitter

strijd tegen de doping mogelijk te maken ;

- de Vlaamse Executieve moet overgaan tot oprichting van de Vlaamse antidopingcommissie, die de **doping**-bestrijding in alle sporttakken moet organiseren."

Door de heren Van Elewyck, De Grève en Diegenant werd tot besluit van deze interpellatie een eenvoudige motie ingediend die luidt als volgt :

„De Vlaamse Raad,

— gehoord de interpellatie van de heer Caudron tot de heer De Wulf, **Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid**, over de bestrijding van de doping in de sport ;

— gehoord het daarop door de Minister verstrekt antwoord ;

— gaat over tot de orde van de dag."

Overeenkomstig artikel 5 1, punt 7 van ons reglement zal de Raad zich daarover tijdens een volgende openbare vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de verkavelingsplannen voor het privé-domein De List te Schoten

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Geyselings tot de heer Akkermans, **Gemeenschapsminister** van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de verkavelingsplannen voor het **privé-domein De List te Schoten**.

De heer Geyselings heeft het woord.

De heer F. Geyselings (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, de eigenaar van het privé-domein De List te Schoten zal naar alle waarschijnlijkheid vóór 1 september van dit jaar

een verkavelingsaanvraag indienen voor een belangrijk gedeelte (35 ha) van zijn domein. Het domein De List maakt een onderdeel uit van een reeks privé-domeinen die samen een vitale groene gordel vormen rond de grootstedelijke agglomeratie Antwerpen.

U heeft als Minister voor de ruimtelijke ordening, de landinrichting en het natuurbehoud twee initiatieven genomen die deze zaak in belangrijke mate **heben** beïnvloed.

Ten eerste heeft u op het definitieve gewestplan voor Antwerpen een belangrijk gedeelte van het domein — uitgerkend het stuk dat ecologisch het meest waardevol is, zoals mag blijken uit een onderzoek van de Universitaire Instelling Antwerpen — aangeduid niet als woonpark, **woonuitbreidingsgebied** of reservegebied voor woonuitbreiding maar als woonzone, de meest uitgesproken **woonbestemming** dus. Daarmee zorgde u ervoor dat de eigenaar uit dit te verkavelen gedeelte van zijn domein evenveel winst kan halen als uit de totale verkaveling van zijn eigendom, verdeeld in grote percelen. Daarenboven blijft zijn eigen privé-gebied omgeven door een groene bufferzone die, in handen van de Gemeenschap, door de Gemeenschap wordt onderhouden.

Ten tweede heeft u de gemeente onder druk gezet om, als de verkavelingsaanvraag zou binnenkomen die meteen goed te keuren, u daarbij beroepend op een eventuele planschade van 450 miljoen frank, en ermee dreigend dat, als de gemeente dit spel niet meespeelt, dan het oude plan met de verkaveling van het volledige domein terug op tafel zou komen. Door de officiële verkavelingsaanvraag van de eigenaar niet af te wachten, speelt u dus mee in het spel van deze enorme grondspeculatie.

Merkwaardig hierbij is dat, in de onmiddellijke omgeving, opeens plannen bekend worden én van een **omvangrijk** en prestigieus sportcomplex, én voor een ring rond Schoten, die er onder meer zal voor zorgen dat het verkeer dat én de verkaveling én het sportcomplex zullen aantrekken, vlot kan aan- en afrijden. De metingen van

Openbare Werken zijn volop aan de gang. Officieel heet het dat deze ring het Schotense centrum verkeersarm zal maken. Wie echter vertrouwd is met de situatie ter plaatse, weet dat deze ring dat niet zal verhelpen. De relatie met de verkaveling en met het sportcomplex ligt veel méér voor de hand. De vraag is dan alleen waarom de overheidsdiensten qua timing en planning mee inspelen op louter speculatieve privé-belangen, die geen bijdrage betekenen voor het belang van de Gemeenschap en wel integendeel.

Tot slot wijzen dergelijke **onverkwikelijk** ke verhalen erop dat het de hoogste tijd wordt dat de overheid de knoop **doorhakt** in verband met de planschade, die niet alleen voor De List te Schoten een bedenkelijke situatie creëert.

In het kader van het aangekondigde decreet op de ruimtelijke ordening zou deze dubbelzinnige situatie, die alleen maar leidt tot een nog groter ruimtelijke wanorde, voor eens en voorgoed uit de wereld worden verholpen.

Om al deze redenen, kreeg ik van de heer Minister graag een antwoord op de volgende vragen.

1. Is de heer Minister overtuigd van het belang van de groene gordel rond Antwerpen, onder meer bestaande uit een aantal privé-domeinen ? Zo ja, onderkent hij dan het grote belang van de kwestie die zich stelt rond het domein De List te Schoten ?

2. Is het zonder meer vaststaand dat de eigenaar(s) van het domein De List zich voor de rechtbank kunnen beroepen op planschade ? Zo niet, is het dan niet beter eerst een uitspraak in een eventueel proces af te wachten in plaats van er nu al van uit te gaan dat hier in elk geval sprake is van **planschade** ? Welk juridisch advies van welke adviseur ligt aan de basis van het uitgangspunt dat de planschade voor het domein De List een feit zou zijn ?

3. Wat zette de heer Minister ertoe aan om al met zijn brief van 1 juli 1983, vooraleer een officiële verkavelingsaanvraag werd ingediend, de **ge-**

Geyselings

meente onder druk te zetten om de eigenaar ter wille te zijn ?

4. Treedt de heer Minister de stelling bij van deskundigen in de ruimtelijke ordening, die erop wijzen dat de inplanting van de verkaveling De List ruimtelijk een miskleun is, geïsoleerd in een onaangestast gebied, ver van het centrum gelegen ? In bevestigend geval, is de heer Minister bevoegd voor de ruimtelijke ordening, dan bereid alle legale middelen aan te wenden om deze aanslag op de goede ruimtelijke ordening tegen te gaan, conform de uitspraken die hij deed in talrijke publikaties van zijn hand, waarin hij pleit voor een beleid van inbreiding ?

5. In zijn brief aan de gemeente wijst de heer Minister erop dat het te verkavelen gedeelte van het domein gelegen is in de „minst waardevolle gedeelten van het domein”. Een onderzoek van de Universitaire Instelling Antwerpen wees precies het tegenovergestelde uit : dit deel van het domein is uitgerekend ecologisch het meest waardevolle gedeelte. Was dit onderzoek bij de heer Minister bekend ? Waarop baseert hij anderzijds zijn uitspraak dat het hier om het minst waardevolle gebied zou gaan ? Welk rapport, door wie opgesteld, ligt aan de basis van deze beoordeling ?

6. Wat zette de heer Minister ertoe aan de te verkavelen gebieden op het gewestplan Antwerpen de meest intense bebouwingsbestemming — **woonzone** — te geven ? Waarom koos hij niet voor andere bestemmingen die meer open ruimte zouden sparen, zoals woonpark, **woonuitbreidingsgebieden** of reservegebieden voor **woonuitbreiding** ? Waarom hanteert de Minister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud hier argumenten die eerder verwacht worden van makelaars, grondspeculanten of handelaars in immobiëlen ?

7. Is de heer Minister iets bekend over de plannen voor de bouw van een sportcentrum De List ? Is de heer Minister bereid deze aanvraag te weigeren ? Als hij al op 1 juli 1983 een brief schrijft aan de gemeente over een **verkavelingsaanvraag** die nu nog niet officieel is ingediend, zal hij dan

ook geen bezwaar willen hebben een uitspraak te doen over een sportcomplex waarvan al wel plannen circuleren en gepubliceerd werden in de pers ?

8. Is de heer Minister iets bekend over de plannen voor de aanleg van een ring rond Schoten ? Behoort het tot de bedoelingen van de heer Minister er bij zijn collega van Openbare Werken op aan te dringen dat deze ring niet zomaar wordt aangelegd ? Zo niet, zou de Gemeenschap, midden in **crisistijden**, miljoenen uitgeven die in hoofdzaak ten goede komen aan de belangen van grondspeculanten en **verkavelaars**.

9. Wanneer is de heer Minister zinnens initiatieven te nemen om, op Vlaams niveau, voorgoed af te rekenen met de dreiging van de **planschade**, en kan de heer Minister meedoen wat hij ter zake wil ondernemen? (**Applaus op verschillende banken**)

De Voonitter : Minister Akkermans heeft het woord.

Minister P. Akkermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, vooreerst wens ik te onderstrepen dat ik ten volle overtuigd ben van de grote waarde van het domein „De List” te Schoten, en van het behoud, het onderhoud en het ter beschikking stellen van de Gemeenschap van groene ruimten, zeker in een verstedelijkt gebied als de Antwerpse metropool.

Maar, voor een goed begrip van deze aangelegenheid, is het nodig een aantal zaken in herinnering te brengen.

1. Bij de voorlopige vaststelling van een ontwerp-gewestplan beschikt de overheid over een ruimere marge van beslissingsvrijheid wat betreft het aanduiden van bestemmingen. Per definitie gaat het om voorlopige beslissingen, zodat men, in deze fase, in mindere mate rekening moet houden met bestaande juridische en feitelijke gegevens.

Bij de definitieve vaststelling van het gewestplan is de toestand anders. Niet alleen zijn er dan de gegevens van het openbaar onderzoek en de uitgebrachte adviezen die een belangrijke rol spelen, maar dan ook moet de

overheid, gelet op het definitief karakter van de beslissingen rekening houden met de gevolgen die deze beslissingen met zich meebrengen.

2. Wat betreft het domein „De List”, was er een verkaveling, waarmee het bestuur van de stedenbouw had ingestemd, daterend van voor de wet van 29 maart 1962, verkaveling die trouwens een begin van uitvoering heeft gekend.

Daarna werd, op 10 oktober 1964 een verkavelingsvergunning afgeleverd voor het gebied.

Op 2 oktober 1975 werden dan de Belgische Staat en de gemeene Schoten gedagvaard door de eigenaars, omdat zij door ondehandelingen aan de knopen met het oog op andere bestemmingen van het gebied, en deze onderhandelingen niet tot een goed einde te willen brengen, de eigenaars in hun goede trouw hadden verschalkt en de uitvoering van de verkaveling hadden belet. De juridische grond van deze vordering was niet artikel 37 van de Stedenbouwwet, maar wel artikel 1382 Burgerlijk Wetboek. Het bedrag dat als schadevergoeding gevorderd werd, bedroeg 475 miljoen frank

Deze procedure is nog altijd hangende. Daarbij valt de gelijkenis met het domein „Vordersteyn” op, en ik herinner er aan dat de procedure in de zaak „Vordersteyn” de overheid nagevoeg een half miljard frank gekost heeft.

Wat de gestelde vragen betreft, zie hier mijn bedenkingen.

1. Zoals in het begin reeds gesteld, hecht ik grote waarde aan het behoud van groene ruimten en erken ik het grote belang van het domein „De List”. Het zou echter onverantwoord zijn geen rekening te houden met alle elementen van de zaak bij het vaststellen van het gewestplan. Ik wijs er op dat het veel gemakkelijker zou geweest zijn, ofwel de bestemming „natuurgebied” te behouden, en daarbij het reële en onherroepelijke risico van een zware veroordeling te nemen ofwel het hele gebied als **woonzone** of woonplaats aan te duiden om aan de financiële consequenties te ontsnappen.

De uiteindelijke beslissing is het **re-**

Akkermans

sultaat van harde en moeizame onderhandelingen. Ik wijs er op dat, als deze beslissing effectief wordt uitgevoerd, niet alleen het grootste gedeelte van het domein natuurgebied blijft, maar bovendien voor een belangrijk gedeelte, 50 ha, gratis aan de overheid wordt afgestaan. Wie te goeder trouw is, moet de belangrijke positieve aspecten van het bekomen resultaat erkennen.

2. Zoals reeds uiteengezet, wordt hier geen planschade gevorderd, maar wel vergoeding op basis van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek. Het geachte lid zal het belangrijke verschil tussen de ene en de andere vordering niet ontgaan.

Uiteraard had men de bestemming natuurgebied kunnen handhaven en het risico van een rechterlijke veroordeling kunnen lopen, maar dat was dan wel een onherroepelijk risico. Anders dan bij een vordering op basis van artikel 37 van de stedenbouwwet, waar de overheid na een veroordeling tot schadevergoeding nog de mogelijkheid heeft, in plaats van te betalen, de oorspronkelijke bestemming opnieuw aan te duiden, heeft die overheid niet die mogelijkheid wanneer zij veroordeeld is op basis van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek, en is zij dan verplicht te betalen.

Daarom moet dan ook het risico worden afgewogen ten laatste bij de vaststelling van het definitieve gewestplan.

Het Ministerieel Comité voor Vlaamse Aangelegenheden heeft destijds zijn verantwoordelijkheid dan ook genomen voor de aangeduide bestemming in het gewestplan Antwerpen, op basis van de geciteerde gegevens en na herhaalde en voorbereidende vergaderingen tussen de ministers De Backer, Galle en mijzelf.

3. Anders dan het geachte lid voorhoudt, heb ik de gemeente niet onder druk gezet de eigenaars terwille te zijn. Ik heb alleen aan de gemeente laten weten wat de opvatting van het Vlaamse Gewest is in deze aangelegenheid, en de gemeente er op gewezen wat de gevolgen zouden kunnen zijn voor een weigering van de verka-

velingsvergunning. Ik denk dat u die brief ook wel kent. Het is geen dreigbrief. Ik heb er al andere ontvangen. Het staat de gemeente perfect vrij de vergunning al dan niet toe te staan.

Weigert zij de vergunning en wordt de gerechtelijke procedure verdergezet, dan zal het Vlaamse Gewest, voor zover bij de zaak betrokken, vanzelfsprekend zijn uiterste best doen om aan te tonen, ten eerste dat de vordering ongegrond is, ten tweede, mocht de vordering gegrond zijn, om aan te tonen dat het de fouten, die in die hypothese zouden komen vast te staan, wat het Gewest betreft, ongedaan zijn gemaakt. Ik meen dat dit mijn plicht was.

4. Het woongebied „De List”, zoals aangeduid op het gewestplan Antwerpen sluit aan bij een verkaveling die in uitvoering is, de bebouwing langsheen de Hortsebaan en de bebouwing langsheen de Bredabaan. Het is derhalve geen geïsoleerd gebied. Het is weliswaar ver van het centrum gelegen, maar het is daarom niet planologisch te verwerpen. Integendeel.

Gelet op de aanpalende parkgebieden, rondom het woongebied van het centrum, zijn er praktisch geen verdere uitbreidingsmogelijkheden voorhanden voor woningbouw.

Het is daarom dat het ook aangewezen was een nieuw woongebied te plannen op een plaats die het meest verantwoord was en waarbij vooral rekening diende gehouden te worden met de ecologische en juridische motieven van de genomen beslissing, die ik zojuist heb aangehaald.

5. Een groot gedeelte van het voorziene woongebied, palend aan de ambachtelijke zone van de Bredabaan, is hoofdzakelijk samengesteld uit braakliggend terrein en/of begroeid met allerhande schaarhout, ingevolge de verwoestingen veroorzaakt bij de aanleg op het domein van een antitankkanaal door het Duitse leger. Dit gedeelte van het antitankkanaal werd later opgespoten en is nu begroeid met schaarhout.

Bij het opstellen van het definitief gewestplan Antwerpen waren door de dienst van de Universitaire Instelling Antwerpen nog geen ecologische gegevens, betreffende het gebied verza-

meld. Een advies van deze dienst is mij dan ook onbekend. Er kan op vijf jaar tijd heel wat gebeuren.

Een voorstel van verkaveling werd opgesteld, in samenspraak met de Dienst van het Groenplan, waarbij de meest waardevolle bomen kunnen behouden blijven. Hierbij dient te worden onderstreept dat dank zij deze overeenkomst het meest waardevolle groen aansluitend bij het Peerdsbos ; provinciaal domein, behouden blijft en in aanmerking kan komen om opengesteld te worden voor het publiek.

6. De gekozen bestemming, wat het woongebied betreft, is het gevolg van de opvatting dat enerzijds de eigenaars een voldoende financiële compensatie moesten vinden voor het niet uitvoeren van de oorspronkelijke verkaveling en, dat anderzijds de concrete realisatie op een soepele manier moest worden opgevangen. Ik geef het geachte lid in dat verband de raad artikel 5 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 er op na te lezen.

De laatste vraag onder dit nummer is ongetwijfeld rethorisch en insinueert dat de beslissing op on gepaste argumenten zou gesteund hebben. Ik kan het geachte lid op dat punt geruststellen : het MCVA en ikzelf zijn enkel gedreven geweest door de bekommernis, enerzijds om het domein „De List” maximaal te vrijwaren, anderzijds geen onverantwoorde risico's te belopen die de overheidsfinanciën zouden kunnen bezwaren. Vanuit die bekommernis is de beslissing genomen, beslissing die ik nog steeds ten volle verantwoord acht.

7. Uit ingewonnen inlichtingen van mijn administratie kan ik u enkel medelen dat een stedenbouwkundig attest werd ingediend voor het oprichten van een sportcomplex, palend aan de verkaveling „De List”.

Aangezien hierover nog geen enkel officieel standpunt werd uitgebracht door de gemeente Schoten wacht de dienst van Stedenbouw nog op bijkomende gegevens alvorens deze aanvraag verder kan worden onderzocht. De aanvraag is derhalve nog in het stadium van onderzoek, zowel bij de gemeente als bij Stedenbouw.

8. In verband met een ring rond Scho-

Akkermans

ten is mij niets bekend, aangezien hierover nog geen enkel concreet ontwerp bestaat. Door het Bestuur Bruggen & Wegen is wel een vooronderzoek bezigt om bepaalde wegen, zoals de Van Havrelaan en de Kapstraat, welke overgedragen zijn van **gemeenteweg** naar staatsweg, te verbreden en te moderniseren. Over een echte „ring rond Schoten” kan toch geen sprake zijn en dit ontwerp heeft zeker niets te maken met een mogelijk sportcomplex of de verdere uitbouw van het woongebied „De List”. De relatie hiermede is absoluut onbestaande. Aangezien al deze projecten in het stadium zijn van vooronderzoek is het nu voorbarig om reeds enig standpunt uit te brengen. De verzekering werd mij gegeven door het gemeentebestuur, dat ten gepaste tijde een **info**-vergadering zal belegd worden, voor de betrokken inwoners, wanneer een ontwerp klaar is over de heraanleg van bedoelde straten.

9. Zoals reeds enige malen uiteengezet, betreft het hier geen geval van planschade, zodat een eventuele wijziging of afschaffing van artikel 37 van de stedenbouwwet geen invloed kan hebben op de hangende procedure die steunt op artikel 1382 van het **Burgelijk Wetboek**.

Wat de planschade betreft, buiten de context van deze zaak dus wil ik het geachte lid wel meedelen dat de huidige planschaderegeling inderdaad niet bevredigend is, en dat gedacht zou kunnen worden aan een regeling naar Nederlands model (vergoeding van schade die redelijkerwijze niet geheel ten laste van de schadelijder hoort te blijven, ter beoordeling van de Raad van State ; zie artikel 11 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State) ;

Ik meen de vraag van het geachte lid te begrijpen als zou hij elke **planschaderegeling** willen doen verdwijnen ; is dat inderdaad de strekking van de vraag, dan verdient het mijns inziens de voorkeur dat een dergelijk debat zou plaatsvinden in een ruimer geheel, namelijk over het eigendomsrecht zelf; de beperkingen die krachtens plannen van aanleg aan de eigen- dom kunnen worden opgelegd zijn

immers van die aard dat, mocht geen enkele vergoedingsregeling voorhanden zijn, een meer fundamentele discussie dient gevoerd te worden. (**Applaus**)

De Voorzitter : De heer Geyselings heeft het woord.

De heer F. Geyselings (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega', ik heb met veel aandacht het antwoord van de Minister aanhoord. Ik heb daarbij enkele bedenkingen.

Mijnheer de Minister, **u** kent het domein „De List” zeer goed. **U** woont er, naar het schijnt, vlak tegenover. Ik heb van **u** vernomen dat **u** het domein maximaal zal vrijwaren. Hoe **u** dat doen weet ik niet.

Het domein is 100 ha groot, 50 ha wordt aan de Staat overgemaakt, 15 ha is reeds voor de E 10 opgeofferd, 35 ha zullen worden verkaveld en de eigenaar zelf wordt dan nog door 10 ha omgeven. Wanneer men 50 ha gratis afstaat aan de Staat zit daar iets achter.

De eigenaar probeert de waarde van 100 ha te recupereren voor 35 ha, wat kan door het creëren van een dicht woongebied. Inderdaad, het eerste plan ingediend in 1958, voorzag kavels van tenminste 10.000 m² tot een maximum 25.000 m² of 2,5 ha.

Mijn vraag is : waarom kan dit ingediend plan van 1958 niet worden aangehouden ? Voor ons is dat een reden om het domein te behouden. Wij leven nu in een tijd dat niet meer zulke grote percelen zo gemakkelijk worden aangekocht. Door bijvoorbeeld het plan van 1958 te aanvaarden, met daarbij de bijzondere plannen van aanleg van de gemeenten, die vrij strikt moeten zijn, zou dit een oplossing tot het behoud van het domein kunnen inhouden. Dit domein betekent de groene long voor **Groot-Antwerpen**.

U zegt dat er open terreinen in voorkomen met wat schaarhout, die weinig ecologische waarde hebben. De **UIA** denkt daar echter anders over.

Welnu, het is niet omdat er geen bomen staan dat het terrein geen waarde heeft ; ook kruiden en planten hebben

een grote waarde.

Mijnheer de Minister, ik kan **u** verzekeren dat indien **u** vorige zondag in Kessel aanwezig was geweest en met ons de wandeling langsheen de Kleine Nete had gemaakt, **u** had kunnen zien welk een belangrijke flora in bepaalde gebieden aanwezig kan zijn.

U hebt ook gezegd dat er plannen bestaan voor een sportcomplex. Ik kan **u** evenwel zeggen dat een groot aantal belangrijke eigenaars zich daar volledig tegen verzetten. Ik ben benieuwd welke houding **u** dienaangaande zult aannemen.

Mijnheer de Minister, ik heb genoteerd dat er helemaal geen sprake is van een ring rond Schoten.

Mijnheer de Voorzitter, ik had **eigenlijk** nog heel wat meer kunnen zeggen, maar aangezien ik nog een tweede interpellatie dien te houden, zal ik hiermee eindigen.

De Voorzitter : Minister Akkermans heeft het woord.

Minister P. Akkermans : Mijnheer de Voorzitter, ik zou aan de interpellant willen zeggen dat ik zijn interpretatie over „De List” niet deel wat de verdelingen betreft. De oplossing die **u** suggereert, werd reeds besproken met het gemeentebestuur en ik moet **u** zeggen dat de meningen daar anders zijn. Ik blijf de voorkeur geven aan een verdeling zoals die is opgenomen in het **gestwestplan**. Ik ben van mening dat het nu niet meer de tijd is om nog verkavelingen toe te laten van 1 hectare. Bovendien zouden deze hoofdzakelijk door vreemdelingen worden gekocht. Ik vind dat niet opportuun. Ik geef er de voorkeur aan dat de huidige verkaveling doorgaat zoals **ingtekend** op het **gestwestplan**, namelijk met kleine kavels. Ik denk dat wij daar een belangrijke rol in spelen. Wat dat betreft, kan ik absoluut uw mening niet delen.

Wat de waarde van dit gebied betreft, heb ik duidelijk gezegd, mijnheer Geyselings, dat ik geen stelling heb ingenomen. Vóór vijf jaar bestond er geen studie. Toen was het een **braakliggend** gebied en aangespoten grond. Er was helemaal geen ecologische waarde te onderkennen. De andere

Akkermans

zijde van het terrein heeft evenwel, naar mijn mening, een even belangrijk ecologische waarde. Thans heb ik de studiediensten van **UIA** opnieuw gevraagd een studie te maken omdat ik het ook te belangrijk vind het domein „De List” te laten verloren gaan. Als ik moet kiezen tussen het hele domein te laten verloren gaan en de 50 hectare eruit te redden die ik open kan stellen voor de Gemeenschap, dan verkies ik de laatste oplossing.

Indiening van moties

De Voorzitter : Door mevrouw Van Puymbroeck en de heer De Mol werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie ingediend die luidt als volgt :

De Vlaamse Raad,

— gelet op de interpellatie van de heer F. Geyselings omtrent de verkavelingsplannen voor het privé-domein De List te Schoten ;

— gelet op de nefaste gevolgen van deze verkaveling voor de hele omgeving, met inbegrip van een stuk van **Groot-Antwerpen** ;

— gehoord het antwoord van de heer Akkermans ;

— dringt erop aan de aangekondigde verkaveling niet te laten doorgaan, met dien verstande dat er ten hoogste zou kunnen geopteerd worden voor de verkavelingsplannen zoals ingediend in 1958.

Overeenkomstig artikel 51, punt 7 van ons reglement zal de Raad zich daarover tijdens een volgende openbare vergadering moeten uitspreken.

Door mevrouw **Devos** en de heer **De Grève** werd tot besluit van deze interpellatie een eenvoudige motie ingediend die luidt als volgt :

De Vlaamse Raad,

— gehoord de interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer P. **Akkermans**, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de verkavelingsplannen voor het privé-domein

De List te Schoten ;

— gehoord het daarop door de Minister verstrekt antwoord ;

— gaat over tot de orde van de dag.

Overeenkomstig artikel 5 1, punt 7 van ons reglement zal de Raad zich daarover tijdens een volgende openbare vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over het lozen van dierlijke faecaliën in de oppervlaktewateren

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Geyselings tot de heer Lenssens, **Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs**, over het lozen van dierlijke faecaliën in de oppervlaktewateren.

De heer Geyselings heeft het woord.

De heer F. Geyselings (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, België telt volgens de laatste landbouwstatistieken van 15 mei 1982 : 35.678 varkensbedrijven met een totale bezetting van 5.040.404 varkens.

Een varkenshouderij is ook in België een belangrijke tak in de veeteelt en wordt het meest bedreven op gespecialiseerde bedrijven. 11.080 bedrijven verzorgen méér dan 100 tot 999 varkens en 643 varkenskwekers hebben de zorg over méér dan 1.000 varkens.

93 procent van alle varkensbedrijven in België komen voor in het Vlaamse land en meer bepaald in de beide Vlaanderen waar West-Vlaanderen aan de kop staat met 53 procent van het totaal. Op bepaalde plaatsen in deze streek telt men meer varkens dan mensen !

Varkensbedrijven met méér dan 1.000 eenheden vormen een hinderlijk bedrijf eerste klas en vallen onder toe-

passing van het Algemeen Reglement voor Arbeidsbescherming, Titel 1, hoofdstuk 2, lijst B en zijn onderworpen aan een uitbatingsvergunning en de daarbijbehorende controles. Bovendien wordt de verwijdering van drijfmest in België gereguleerd op nationaal en gewestelijk niveau door wetten, decreten en besluiten en meer bepaald :

— de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging ;

— het koninklijk besluit van 22 april 1977 tot de vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater afkomstig van **varkenshouderijen** en van het ophalen van varkensmest, in de openbare riolen en in gewone oppervlaktewateren.

Nationale en gewestelijke maatregelen worden noodzakelijk geacht omdat varkensfokkerijen een afstotelijk keur verspreiden, rottende en voor rotting vatbare faecale stoffen afvoeren en omdat ze het grond- en oppervlaktewater in erge mate kunnen verontreinigen. En onder verontreiniging wordt door de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging verstaan elke rechtstreeks of zijdelings uit menselijke activiteiten voortvloeiende inbreng van stoffen die de samenstelling of de toestand van het water kan veranderen, derwijze dat het niet meer geschikt of minder geschikt is voor het gebruik dat ervan moet kunnen worden gemaakt, of dat het milieu door het aanzicht of de uitwasemingen van het water wordt bedorven.

In het Vlaamse land produceren méér dan vier miljoen varkens dagelijks enorme hoeveelheden vloeibaar mest. In 1978 bedroeg het aantal varkens 2.163.000 eenheden met een jaarlijkse mestproduktie van 8.570.000 ton. Vroeger werd deze nuttige dierlijke meststof totaal aangewend in de landbouw- en de **tuinbouw**sector. Ingevolge nieuwe bedrijfsinzichten en -structuren ontstaat er een overproduktie van drijfmest waarmee vele varkenskwekers op bepaalde tijdstippen van het jaar geen blijf weten.

Geyselings

Tijdens de rustpauze, dit is wanneer er op het land geen gewassen groeien, wordt deze vloeibare mest over de la-beurgonden verspreid maar deze handelwijze is niet meer mogelijk wanneer er gezaaid en gepland is.

882 varkensbedrijfshouders in België kweken varkens zonder teelt, dit wil zeggen dat ze al hun diervoeding moeten aankopen en de geproduceerde mest in eigen bedrijf niet kunnen aanwenden.

2.201 varkensbedrijfsleiders moeten het doen met minder dan 1 hectare, dus naar verhouding veel te weinig land om de ontstane hoeveelheden drijfmest op dit brokje land te verspreiden.

De vloeibare mest wordt in kelders en putten opgevangen en tijdens de gunstige periode afgehaald door geïnteresseerden die deze dierlijke uitwerpselen dan verspreiden over het land van de streek.

Maar zoals reeds eerder **gezegd**, er zijn perioden dat deze varkensmest voor de landbouwer of hovenier niet interessant is en dan beginnen de **leefmilieu**problemen zich te stellen.

De opvangputten geraken spoedig vol omdat er gebrek is aan voldoende afzetmogelijkheden. Daardoor ontstaan er dan gebieden met overbesteding.

Mestbanken, waar de veehouders met hun overmaat aan drijfmest terecht kunnen, bestaan omzeggens niet met als uiteindelijk resultaat dat varkensmestoverschotten illegaal in grachten, beken en rivieren worden geloosd. Zulke onhygiënische praktijken vormen een directe bedreiging voor de gezondheid van mens en dier.

Via het drinkwater kan de voedselketen hiermee gevaarlijk worden besmet. Drijfmest verhoogt onder andere de kansen tot besmetting van **brucellose**.

Brucellose is een ernstige ziekte die veroorzaakt wordt door **brucellose**-bacteriën die mens en dier ernstig kunnen besmetten. Bij de mens kan hierdoor het ziektebeeld van de **Malta**koorts ontstaan en bij dieren komt

Brucellose het meest voor bij herkauwers, paarden, varkens en ook al eens bij vleesetende dieren.

Brucellose wordt in de veeteelt erg geveesd. Het Meetjesland dat te lijden heeft aan overbesteding wordt op dit ogenblik door deze ziekte geteisterd. De melkveeouders klagen over het risico van besmetting via het lozen van beer en slachthuisafvalwater in oppervlaktewateren.

Ongeordende en te sterk geconcentreerde inplantingen van **varkensbedrijven**, onvoldoende controles op de bedrijven en een prangend gebrekaan mestbanken stimuleren de illegale drijfmestlozingen.

Tijdens de weekends en zelfs 's **nachts** wordt er op onwettelijke wijze vloeibaar varkensmest in de oppervlaktewateren geloosd wat uiteraard **stankoverlast** veroorzaakt en bovendien het boven- en het grondwater ernstig bezoedelt. Gerechtaardigde klachten van omwonenden worden niet altijd aanhoord en wanneer dan toch een pro-justitia wordt opgesteld komt hierop praktisch nooit enig positief gevolg voor de klager.

In februari van dit jaar bracht ik een bezoek aan het West-Vlaams varkensdorpje Pittem en dit na een wanhopige oproep van een gezin dat sedert jaren hinder ondervindt van varkensmestlozingen.

De vele processen-verbaal van vaststellingen, opgesteld door de rijkswacht, hadden tot dan toe geen positieve verandering kunnen bewerkstelligen. Nochtans **weze** onderstreept dat de rijkswacht aldaar lofwaardige pogingen ondernam om de illegale lozingen te lokaliseren.

Bij dit bezoek stelde ik vast dat er op circa 2 meter naast dit woonhuis van dit gezin zich een beek bevond, de veldbeek, waarin, volgens deze bewoners, bijna dagelijks vloeibaar **varkensmest** werd geloosd.

Zulks leek ook het geval te zijn toen ik te Pittem op bezoek was. Ik heb onmiddellijk de rijkswacht ter plaatse geroepen die de nodige vaststellingen heeft gedaan en de verklaringen heeft opgetekend.

Deze jarenlange illegale lozingen van dierlijke faecaliën hebben dit gezin, en ongetwijfeld ook andere omwonenden, veel leefmilieuhinder berokkend. Slechts een paar feiten.

1. Het gezin in kwestie bezit twee voorraadkelders die het echter totaal heeft moeten ontruimen omdat **varkensmest**restanten doorheen de **kelder**muur zijpelen. Dat heb ik zelf gezien.

2. Het putwater van deze mensen werd na ontleding ondrinkbaar verklaard. Aangezien er geen waterleiding ligt zijn ze nu verplicht water in flessen te kopen wat uiteraard erg duur uitvalt.

De streek van Pittem wordt geconfronteerd met overbesteding. Inderdaad, op de AWP-kaart 4B — **Leie-Bovenloop**, worden de volgende gemeenten als gebieden met overbesteding aangeduid : Aarsele, **Ardoeie**, Egem, Kanegem, Koolkamp, Pittem, Schuiferskapelle en Tielt, die alle rechtstreeks of onrechtstreeks aan mekaar grenzen.

Het bezoek aan Pittem waar ik de **onverantwoordelijke** lozingen van **varkensmest** en de gevolgen hiervan heb gezien alsmede de gesprekken die ik nog met andere mensen uit die streek heb gehad, hebben mij ertoe aangezet **u** over dit probleem, dat een ware plaag is geworden, te interpellieren. Had de gemeente Pittem mij de nodige informatie verstrekt en meer aandacht voor de probleem gehad, dan was deze interpellatie wellicht niet nodig geweest.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, ik wens mijn betoog af te ronden met de volgende vragen waarop ik vanzelfsprekend een duidelijk antwoord verwacht.

1. Het lozen van drijfmest in oppervlaktewateren veroorzaakt een niet te onderschatten milieubelasting die voor de gezondheid van mensen en dieren gevaar oplevert.

Wanneer en welke maatregelen zult **u** treffen om deze vervuilsbrons **definitief** uit te schakelen ?

2. Met het decreet houdende maatregelen inzake het grondwaterbeleid

Geyselings

werden maatregelen voorzien om in Vlaanderen de uit het buitenland ingevoerde drijfmest niet langer op te slaan of uit te spreiden.

Ik verneem dat Nederlandse veefokkers, niettegenstaande dit verbod, dierlijke faecaliën in de provincie Limburg binnenbrengen. Ze zouden daarmee zogezegd hun gronden bemesten.

Werd in afwijking van artikel 4 van genoemd decreet aan Nederlanders de toelating gegeven om in het Vlaamse land drijfmest op te slaan of uit te spreiden op hun eigendommen ? Of is deze werkwijze in overeenstemming met de decretale voorschriften ?

3. Moet de burgemeester zijn inwoners gratis van drinkbaar water voorzien wanneer door de schuld van derden, in dit geval varkensfokkers, het putwater ondrinkbaar is geworden en er geen leidingwater aanwezig is ?

4. Werden door uw diensten op klacht of ambtshalve ooit waterstalen van oppervlaktewateren ontleed waarvoor de vrees bestond dat daarin dierlijke faecaliën aanwezig waren ? In bevestigend geval, wanneer en met welk resultaat ?

De Voorzitter : De heer Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, heeft het woord.

De heer J. Lenssens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, zoals de heer Geyselings liet uitschijnen heeft de massale ontwikkeling van de bio-industrie in sommige streken van Vlaanderen geleid tot het ontstaan van grote mestoverschotten waarvoor de betrokken **veeteeltbedrijven** niet altijd een afnemer vinden.

Het is juist dat sommige van deze bedrijven, zich bezondigen, meestal via tussenpersonen, aan sluiklozingen van bedrijfsmest in de openbare waterlopen. Zoals u weet is deze praktijk verboden door de wet op de oppervlaktewateren van 26 maart 1971.

Overeenkomstig artikel 2 van deze wet, is het lozen van **niet-huishoude-**

lijk afvalwater in oppervlaktewater of in openbare riolen alleen toegelaten, wanneer een vergunning voorhanden is, afgeleverd door de directeur van de betrokken **waterzuiveringsmaatschappij**. Het lozen van zulk afvalwater moet voldoen aan de zeer strenge algemene lozingsnormen of aan sectoriële lozingsnormen, al naar gelang van de vervuiling van het afvalwater. Deze normen werden bij koninklijk besluit vastgesteld.

Voor de sector van de **kalvermest**erijen en de sector van de **varkenshouderijen** en het ophalen van varkensmest, zijn sectoriële normen uitgevaardigd bij koninklijk besluit van 22 april 1977. Zonder voorzuivering kan drijfmest nooit voldoen aan de normen, zodat directe lozing in alle omstandigheden een overtreding van de reglementaire voorschriften inhoudt.

Overeenkomstig artikel 37 van de wet van 26 maart 1971 kunnen de officieren van politie of de toezichhoudende ambtenaren van de **waterzuiveringsmaatschappijen** dan ook optreden. Zonder de hele waslijst af te gaan, kan ik u zeggen dat reeds werd opgetreden in Ichtegem, **Wingene**, Oostende en Koekelare waar processen-verbaal werden opgesteld. In sommige van deze gevallen werd door de correctionele rechtbank een vonnis uitgesproken en de overtreders werden correctioneel veroordeeld.

Het spreekt vanzelf dat sluiklozingen vaak moeilijk te achterhalen zijn. Het woord zegt het duidelijk, het gebeurt tersluiks. De dader moet werkelijk op heterdaad worden betrapt, anders heeft men er uiteraard het raden naar wie de schuld heeft aan de vervuiling.

Voor zover ik echter zicht heb op het probleem, moet ik zeggen dat **sluiklozingen** veeleer een randverschijnsel zijn. De meest toegepaste praktijk om mestoverschotten weg te werken is het uitspreiden ervan over akkers en weilanden.

Mevrouw G. Devos : Dat mag toch.

Minister J. Lenssens : Het gebeurt vaak in hoeveelheden die niet meer in normale verhouding staan tot een normale mestbehoefte voor akkers en weilanden.

Deze praktijk houdt echter ernstige risico's in, zowel voor ons leefmilieu als voor de landbouw zelf.

Een belangrijk gevolg is de uitlogging van stikstof uit de drijfmest naar het oppervlakte- en grondwater, waardoor het nitraatgehalte toeneemt. In grote concentraties is dit nitraat schadelijk voor de mens.

Wij stellen nu reeds vast dat niet alleen het oppervlaktewater en het grondwater uit ondiepe putten meer en meer door nitraten vervuild worden, maar in sommige streken ook de dieper gelegen waterlagen, die van vitaal belang zijn voor de drinkwatervoorziening.

In 1983 werden bijvoorbeeld in Brabant door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie 500 private waterputten gecontroleerd. In 36 procent van de gevallen – dat is ruim een derde – ligt het nitraatgehalte boven de EEG-norm voor drinkwater, 50 mg/l, en in 4 procent zelfs boven de 200 mg/l.

Mevrouw G. Devos : Maar dat is niet de schuld van de landbouwers.

Minister J. Lenssens : Dat beweer ik niet. Ik spreek hier niet over de oorzaken van die vervuiling.

Voor de diepere grondwaterlagen situeert het probleem – de collega's die het probleem volgen zullen dat wel weten – zich vooral in het oostelijk deel van de provincie Limburg en ten dele ook in Vlaams Brabant. In Limburg is uiteraard de oorzaak niet de overbemesting ingevolge de **bio-industrie**, maar wel de massale import vanuit Nederland, zoals u allen wel bekend.

In dit kader is het goed te wijzen op het decreet, dat deze Raad begin van dit jaar goedkeurde, met name het decreet van 24 januari 1984, dat de mogelijkheid inhoudt om maatregelen te nemen. Artikel 4 van dit decreet legt een uitdrukkelijk verbod op voor het gebruik van buitenlandse drijfmest. Dit decreet is nog niet in het Staatsblad verschenen, zodat het nog niet van kracht is. Wij moesten inderdaad een aantal uitvoeringsbesluiten voorbereiden, uitvoeringsbesluiten die

CVP- Volksvertegenwoordiger A. Diegenant (links), hoofdinitiatiefnemer voor het wijzigingsdecreet-sportverenigingen, in onderhoud met Executievevoorzitter G. Geens (CVP). Achter hen (v.l.n.r.): W-fractieleden V. Anciaux en H. de Bruyne. Achtergrond: VU-fractievoorzitter P. Van Grembergen

door de Vlaamse Executieve op 22 maart jongstleden zijn goedgekeurd. Ik verwacht de publicatie van het decreet met de eerste vier uitvoeringsbesluiten over enkele dagen, zodanig dat dertig dagen na publicatie dit decreet en bijgevolg ook het verbod van kracht wordt, evenals de procedure voor afwijkingen voor individuele gevallen.

Vanzelfsprekend, geachte collega's, kan het verbieden van het gebruik van buitenlandse drijfmest niet de enige maatregel zijn. De stijging van het nitraatgehalte is ook niet het enig gevolg van de overbemesting of van een overdreven concentratie van bio-indus-

trie. Ik citeer gewoon de accumulatie van koper, afkomstig uit varkensmest, wat voor de landbouw zelf op termijn niet zonder risico is.

Ik alludeer ook op de zure regen die ook verband houdt met de drijfmestproblematiek.

In Nederland heeft men berekend dat de drijfmest door ammoniak-uitstoot voor 30 procent verantwoordelijk is voor de zure regen.

Op dit ogenblik, collega Geyselings, kan ik u zeggen — en het probleem is ons niet onbekend — dat er intense contacten met de landbouwmiddens

plaatsvinden ten einde maatregelen voor te bereiden, die overbemesting of mestdumping moeten verhinderen en alleszins reglementeren, zodat de meeste negatieve gevolgen ervan op het grondwater, de bodem of de luchtverontreiniging kunnen worden uitgeschakeld.

Zo wordt overwogen om aan de bio-industrie, los van een bepaald wetsvoorstel in de Kamer dat volgende week aan de agenda staat, strengere uitbatingvoorwaarden op te leggen in toepassing van het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming.

De belangrijkste en wellicht doeltref-

Lenssens

fendste maatregel is de oprichting van mestbanken naar Nederlands voorbeeld. Ook daarover zijn gesprekken gevoerd. Er rijzen moeilijkheden inzake financiering, investering en exploitatie. Is dat rendabel? Moet het privé- of overheidsinitiatief zijn? Moet het een gemengd initiatief zijn? Verschillende formules worden onderzocht. Vooral nog is dit de enige afdoende mogelijkheid om op termijn het probleem in de hand te houden.

Belangrijk is aan te stippen dat voor het uitvaardigen van maatregelen de juridische basis voorhanden is.

Er is de reeds geciteerde wet van 26 maart 1971, het grondwaterdecreet van 24 januari 1984 en het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981.

Ten slotte zou ik ook nog even willen ingaan op de vraag of de burgemeester verplicht is gratis drinkwater ter beschikking te stellen wanneer putwater ondrinkbaar wordt.

Een formele wettelijke verplichting in deze zin is er niet. Wel wijs ik op het decreet van 14 december 1789, – in de Napoleontische tijd, – waarin aan de gemeentelijke autoriteiten opgedragen wordt in te staan onder meer voor de reinheid en de gezondheid van haar burgers. Op basis hiervan hebben de lokale autoriteiten naar mijn oordeel alleszins de morele plicht in te staan voor het drinkwater van al haar burgers. Zij hebben ook de zorg om epidemieën en veeziekten, die het gevolg zouden kunnen zijn van gebrek aan kwaliteitsdrinkwater, te voorkomen. Er is ook het decreet van 26 augustus 1790 dat in artikel 11 bepaalde taken oplegt aan de gemeenten.

Voorts verwijs ik naar artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek. Wanneer een private drinkwaterput onbruikbaar is geworden door een aanwijsbare oorzaak, kan de benadeelde zich in rechte keren tegen de schuldige om schade-loosstelling te bekomen.

Tot besluit stel ik in de eerste plaats dat, zoals in alle milieuproblemen, enkel heil en soelaas kan voortkomen uit de preventie, waar ik sterk de klemtoon op leg. De tweede conclusie is dat overbemesting in een aantal

subgewesten van Vlaanderen een groot en belangwekkend milieuprobleem is dat een doelmatige aanpak vereist. Zoniet wordt wat vandaag nog een bedreiging is voor de kwaliteit van de bodem, van grond- en oppervlaktewater en derhalve voor mens en dier, morgen een onomkeerbare polluering die aan heel de Gemeenschap veel meer zal kosten. **(Algemeen applaus)**

De Voorzitter : De heer Geyselings heeft het woord.

De heer F. Geyselings : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, vooraf wens ik u te bedanken voor uw bezorgdheid die u met mij deelt.

U hebt iets gezegd over randgevallen en dat er niet zoveel illegale lozingen zouden zijn.

Wanneer ik in Pittem op bezoek was, heb ik daar met meerdere rijkswachters gesproken. Die zijn goed op de hoogte van de toestand. Zij hebben mij gezegd niet te geloven dat in de ganse streek nog één put met drinkbaar water zou te vinden zijn. Volgens hen gebeurt het niet zelden dat de Mandel stinkt naar varkensaal, zo zwaar is die gepollueerd. Ik wil er dus uw aandacht op vestigen, mijnheer de Minister, dat het hier niet om randgevallen gaat, maar wel om een plaag in West-Vlaanderen.

Mijnheer de Minister, ik twijfel niet aan uw goede intenties. Ik geloof werkelijk dat u zo spoedig mogelijk, zoals u gezegd hebt, de nodige maatregelen zal treffen, want op de duur zal de symptomenbestrijding meer geld kosten dan de aanpak van de oorzaken.

Mijnheer de Minister, ik dank u nogmaals voor uw goede repliek. **(Applaus)**

Indiening van moties

De Voorzitter : Door mevrouw Van Puymbroeck en de heer De Mol werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie ingediend die luidt als volgt :

De Vlaamse Raad,

– gelet op de interpellatie van de heer F. Geyselings in verband met het lozen van dierlijke faecaliën in de op-

pervlaktewateren ;

– gelet op de ernstige gevaren die zulke lozingen meebrengen voor de volksgezondheid ;

– gehoord het antwoord van Minister ;

– dringt aan op een definitief stopzetten van alle lozingen van dierlijke faecaliën in oppervlaktewateren.

Door mevrouw Devos en de heer De Grève werd tot besluit van deze interpellatie een eenvoudig motie ingediend die luidt als volgt :

De Vlaamse Raad,

– gehoord de interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over het lozen van dierlijke faecaliën in de oppervlaktewateren ;

– gehoord het daarop door de Minister verstrekt antwoord ;

– gaat over tot de orde van de dag.

Overeenkomstig artikel 51, punt 7 van ons reglement zal de Raad zich daarover tijdens een volgende openbare vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden. De volgende vergadering zal vermoedelijk op dinsdag 29 mei eerstkomende plaatshebben.

Ik stel voor het bepalen van uur en agenda voor die vergadering aan het Bureau en uw Voorzitter over te laten.

Geen bezwaar? **(Instemming)**

De vergadering is gesloten.

– **De vergadering wordt gesloten om 18.50 uur.**
